VATRA

FOAIE ROMÂNEASCĂ DE OPINIE ŞI INFORMAŢIE

Sept.-Dec.1990 XL,3 D - 7800 FREIBURG
Nr.188 Muenchhofstr.12

UN JUBILEU AL PRIBEGIEI ROMÂNEŞTI

Când,într'o seară din îndepărtatul Decembrie 1950 -Mircea Popescu,Nae Iliescu,Dinu Adameşteanu,Nicu Bujin,Reli Ciufecu,Doina Ienciu şi alţi câţiva-plănuiam la Roma,în crâşma "Foglia" de pe Castelfidardo,la o carafă de "frascati",scoaterea unei foi care să ţină vie în exil torţa românească,nimeni nu-i bănuia o viaţă atât de lungă.La sărbătorirea a 3 ani,în Via Costantino Morin, succesul ni se părea deja... covârşitor.

Şi iată că VATRA,ieşită în Ianuarie 1951,cu numărul de faţă încheie 40 de ani de existenţă! N'a fost de nimeni subvenţionată,nici n'a băgat cuiva mâna în buzunar; dar,ca să fie sigură de dăinuire în independenţă,s'a limitat dela bun început la o formă modestă,mai potrivită cu sărăcia din exil.Aşa,a putut să şi peregrineze la nevoie,pe unde l-au purtat necazurile pe director,apărând ea la Roma,Padova,Viena,München,Köln,Paris,Madrid şi Freiburg.Cheia succesului a fost totala lipsă a oricărui fel de interes.Neavând astfel nimica de pierdut,ne-am putut permite luxul de-a spune lucrurilor pe nume,fără alte riscuri decât de ordin "administrativ" local,din care n'au lipsit.N'am solicitat nici bani şi nici colaborări.Revista a ieşit din contribuţii benevole,la aprecierea cititorilor.Şi dacă unii au cântărit hârtia,alţii în schimb s'au purtat boiereşte, unii chiar devansând soroacele.Iar cât despre colaborări,în paginile ei se regăseşte cam tot exilul: cu articole,sugestii,critici şi păreri,- ba chiar şi cu injurii,folositoare la smerire şi la frânarea pornirilor... Astfel că VATRA,decana publicaţiilor româneşti din lumea liberă,e foaia întregului exil.Iubitoare de neam şi de moşie,de unde şi-a tras şi inspiraţia,e obligatoriu să fie socotită de "unii" ca "fascistă"; dacă această impresionantă performanţă românească din exil nu veţi găsi-o nici măcar menţionată în presa "liberă" de-aici,nici la emisiunile de radio la fel de "libere",acuma ştiţi de ce.

Dintre cei ce ne-au iubit şi ajutat,mulţi ne-au lăsat în răstimp,pornind spre plaiuri mai senine,unde nu este durere,nici întristare,nici.. securişti,ci viaţă fără de "mineri".La parastasul din catedrala română dela Freiburg,oficiat în ziua de Sf.Nicolae,părintele protopop Dumitru Popa i-a pomenit pe toţi,nume de nume.Îi pomenim şi noi aici,pe prima pagină a foii "lor",omagiu şi recunoştinţă pentru sprijinul dat "cauzei",la greu.Numele lor vor dăinui,astfel,măcar cât vor dăinui colecţiile VETREI de prin biblioteci,- fără de care,dat fiind vastul spaţiu de timp pe care îl cuprinde,va fi greu de studiat perioada exilului: Prof.Claudiu ISOPESCU,prof.DAIA,prof.Victor BUESCU,mons.Aloisie TĂUTU,prof. Alexandrina MITITELU,tipograf Renzo GRASSI,Nobildonna Giulia ADELASIO,av.Piero PAGANONI,Stavre CUŢUMINA,Moş Ion ROŞU,Alice Baatard-NANU,ing.Liviu MUREŞANU,ziarist Giovanni COSTA,preot Bonaventura MORARIU,prof.Mircea POPESCU,Lucia COLLOT, Gh.POPA,preot Emilian VASILOSCHI,ing.Traian BOERU,Leon NEGRUZZI,episcop Teofil IONESCU,prof.Emil PANAITESCU,pictoriţa Elena Frunză-GIOTTA,ing.Ştefan CÂRSTIUC, ing.Antonio LULY,Jean RAMIGANI,maior Ion BUMBĂCESCU,Anton Jircik,prof.Maria Wyss-TRANDAFIR,dr.N.A.FLORESCU,Lucia MILONE,Ilarion DE MINTICI,Ion CEAUŞESCU, Valeria SIMONE,Giorgio FABIANO,dr.Al.IANCU,ing.Virgil IONESCU,Tanţa ANTONIU,Anton HOIDAS,Constantin Atanase-COTABIŢĂ,dr.Adrian HOLBAN,mitropolit Visarion PUIU,av.Gh.GUDI,Lucia Bourgeois POPOVICI,prof.Corneliu PELLIZZARI,Ioana VETTOR, Gh.OBRAD,Prinţul NICOLAE,Gh.SONEA,preot Vasile ZĂPÂRŢAN,prof.Gh.CÂRSTEANU,dr. Constantin BRAGA,preot Ion PETROVICI,înv.Gh.JIMON,prof.Vasile DESMIREANU,Atanase CHIRCU,Vasile POSTEUCĂ,prof.Octavian BUHOCIU,preot Nicolae TĂNASE,Petre TONEGARU,colonel Dimitrie MAVRICHI,av.Al.MÂRZA,Naşu ZDRU,av.Ilie GÂRNEAŢĂ,av.Virgil POPA,Anna Maria DE LUCA,Leonardo FABIANO,Mitică GEORGESCU,prof.Dem.BERATTI, av.N.Sauciuc-SĂVEANU,av.N.Rizescu-BRĂNEŞTI,gazetar Const.ARSENE,ing.Corneliu BOTA,Const.IANKULI,ziarist Horia ROMAN,av.Gh.ACRIVU,col.Ion TOMOROVEANU,prof. Modest CESNICOVSCHI,Charles Philip GYR,Corneliu BEDIŢEANU,Nino PANCALDI,col.D. ALEXANDRESCU,Ilie IONESCU,Ion HAGIPETRU,Gh.MIRON,sculptor N.MĂLINAŞ,Ion BODOC,

sculptor Dumitru ANASTASE,căpitan Mircea CRUȚESCU,înv.Stoian BRĂILĂ,preot Martin IONESCU,prof.Gh.CARAGAȚĂ,prof.Teodor ONCIULESCU,Umberto BELTRAMI,dr.Nicolae PETRA,dr.CIMENTI,prof.Horia TĂNĂSESCU,Nicolae MOȘOIU,dr.CĂRĂMIDARU,Iosif NEUMAYER,diplomat Traian GALLIN,Minu BĂCA,Const.BUDUREA,Dimitrie PIPPA,preot Vasile BĂRBAT,Gheorghe CANDELEANU,Nicolae TECĂU,Ștefan ȚOCULESCU,dr.Aurel IONESCU,av.Emil POPA,Max RACHBERGER,preot Anchidim UȘERIU,V.GRIGOROVICI,Pană CĂLINEScu,Alexandru PROC,preot Gabriel IVAȘCU,Eugen BOGDAN,Gh.DRAGOMIR-JILAVA,prof.René STAEGER,Spiridon NEAȚĂ,Dumitru NEAGA,Nicolae TEBAN,Ion POPA,Zamfir DRAGNEA,Victor MADINCEA,preot Vasile ȘTEFAN,ing.BORȘ,Ștefan GEORGESCU-OLENIN,Pavel DUMBRĂVEANU,av.Gh.POPESCU-BOTOȘANI,Stela CANDELEANU,av.Ștefan CHENDI,Grigore DUMITRESCU,prof.Leontin CONSTANTINESCU,Mihai CIZMĂRESCU,Virginia IASINSCHI,Von HARTING,Dumitru CIGU,Emil DROC,Ion Ovidiu BORCEA,preot Mircea TODERICIU,Moș FLOREA-Paris,Valeriu VINȚAN,Ileana CONSTANTINESCU-KERKONEN,av.Cesare FIORE,cav.Francesco STELLA,Ion TUCAN,Nelu MANZATTI,Mircea ELIADE,Doru IENCIU,prof.Paul CONSTANTINESCU,av.V.V.STANCIU,Vasile BASARABESCU,Veturia MĂNUILĂ,Angelo ROSSIN,Mihai Fotin ENESCU,comandor Mircea PĂTRU,Alexandru GREGORIAN,Eglantina DASCHIEVICI,av.Mircea ORENDOVICI,ing.Mărgărit FAȚI,ziarist Raoul MARIAN,Rudolf MASLOVSKI,Cornel GHIȘOIU,Ion BOLOGA,preot Petru CĂDARU,Prof.Virgil MIHĂILESCU,dr.Paul DIACONESCU,dr.Vasile ANDREI,prof.Ion POPINCEANU,Constantin CERNĂIANU,ing.Tiberiu NEAGU,preot Nicolae MOLDOVAN,Mircea MANEA,Dan VOIVOD-RÂMNEAMȚU,av.Nicolae ȘEITAN,dr.Mardarie POPINCIUC,av.Nicolae GUGUIANU,ing.Carlo ROSSI,Gr.MALCASIAN,căp.Constantin FOGHEL,av.Gheorghe ROZU,George BULUMETE,arhiepiscop Traian CRIȘAN,Mircea IONIȚIU,prințesa IOANA,Nineta GROPPI,Filippo DOZZI.Mai sunt și alți sprijinitori din primii ani,a căror urmă s'a pierdut prin Sud-America,Noua Zelandă și Australia,și nu mai știm de's vii ori morți.-

VATRA-și va îndrepta de-acum cu precădere atenția spre țară,revizuindu-și și rubricile.Pentru mulți din exil,acesta a fost ultimul număr; vom continua să o trimitem numai celor ce,punând umărul,au arătat că-i interesează într'adevăr. La aceasta suntem siliți de faptul c'o vom expedia masiv în țară,unde,ca și în Basarabia,în nordul Bucovinei,în Letonia,Ungaria,Bulgaria,Serbia,Grecia și Ucraina,deja expediem de câtva timp un apreciabil număr de exemplare; or,de-acolo nimeni nu poate să ajute! De aceea,dacă cineva vrea să participe la acest efort, de batere a fierului cât mai e cald,să îndrăsnească...

O altă veste bună: sperăm până la Paști să putem tipări "Prin Basarabia voievodală",text și figuri,volum de.. "erudiție",dar bun de citit și "la gura sobei".Va veni apoi la rând,în fine,mult așteptatul "Calendar național",adevărată biblie a românismului,prezentând,și ilustrat,valorile prin care a mustit neamul nostru dela Alexandru Macedon la sfânta revoltă din Decembrie,pe toată zarea noastră de obârșie,dela Adriatica la Bug și din Elada la Tatra și Pocuția! Mulți din cei cari au dorit aprins această "biblie",și-au pierdut pe parcurs.. răbdarea.Cizmărescu singur,ca să dăm doar o pildă,se înscrisese cu 20 de volume! De data asta însă,dac'o vrea Dumnezeu,îi venim de hac...

La mulți ani tuturor,într'o Românie pe deplin liberă,strălucitoare ca soarele pe cer,puternică și ascultătoare de Dumnezeu!

Petre Vălimăreanu

RUGĂCIUNE de Nichifor Crainic

În țara turmelor și-a pâinii
Visez o mână de ciuperci;
Lăsați-mă în rând cu câinii
La raiul unui blid de terci.

O, Milostivule, Tu care
Cu doi ciortani și cinci colaci
Făcuși un munte de mâncare
Și săturași pe cei săraci,

Repetă,Bunule,minunea
Și'ndestulează mii de guri;
Iar mie ascultă-mi rugăciunea:
Dă-mi coșul cu firimituri.

&& La împlinirea a 80 de ani,bine cheltuiți,dl prof.Sporea a fost sărbătorit la München,30 Noembrie,de un select grup de peste 70 de admiratori: episcopul Cornileac,mons.Bârlea,prof.dr.Florian Müller,prelat dr.Menges,Mircea Carp,Sandu Cifarelli,Ion Dumitru,Vlad Ghica,Valeriu Pop,Titu Popescu,Mihnea Romalo,Doina Tăutu,nemți din Ardeal,Bucovina,Banat și Dobrogea,etc.,cari au încăput bine la 9 mese în Kolpinghaus,în a cărui capelă sărbătorirea începuse cu un Te Deum.Unii dintre aceștia,nu mai puțin de 12!,au și vorbit.Noi n'am putut să mergem,dar, după convinse hiritisiri,i-am promis solemn să luăm parte la viitorul jubileu, când va împlini 90 de ani.Și,precum se știe,promesse oblige...

&& Rabinul Moise Rosen protestează dârz împotriva ridicării unei statui la București lui Antonescu,vinovat de-a fi salvat,înfruntând pe Hitler,pe evreii din România.Acum,dacă soclul tot e făcut,ce-ar fi dacă l-ar cocoța pe el acolo?..

&& La 29 August s'a inaugurat la Zaim,în Basarabia,statuia preotului-poet Alexe Mateevici.-

8 Decembrie 1990

Stimate Domnule Vălimăreanu,

Luând cunoştinţă, din întâmplare, de un text al meu prin care denunţam revoltătoarea defăimare sistematică a numelui de legionar, practicată de mai bine de o jumătate de veac atât în ţară cât şi în Occident, aţi exprimat dorinţa de a-l publica în "Vatra".

Vă mulţumesc pentru această curajoasă propunere (care -cunoscând "Vatra"- nu mă miră) şi, bine înţeles, vă dau cuvenita încuviinţare.

Ţin numai să vă spun că am adresat texte cu acelaş subiect (unele chiar mai îndulcite ca formulare) câtorva publicaţii, fie ca "drept de replică" la articole pline de neadevăruri flagrante, fie pentru că publicaţiile respective nu se sfiiseră să accepte texte ca, de exemplu, "Scrisoarea unui miner" care făcea apologia isprăvilor din Iunie, sau "Scrisoarea unui securist" care avea neruşinarea să laude tagma din care făcea parte, etc. Dar ca să publice "Scrisoarea unui legionar" era desigur prea mult... Tribună liberă, da. Dar NU pentru legionari!

Nici unul dintre Directorii sau Redactorii Şefi cărora le-am scris personal nu a avut măcar cuviinţa să răspundă. Nici cei cari, în ţară fiind, au curajul să atace regimul neo-comunist şi pe cei cocoţaţi în fruntea ţării - ca să nu mai vorbim de cei din Occident, cari -s'ar crede - ar fi mai liberi...(?).

Pasămite, pentru a accepta să publice adevărul, le-ar trebui un curaj cu mult mai mare, pe care nu-l au, ca să înfrunte "mafia" care interzice să se publice cu privire la Mişcarea Legionară altceva decât insulte şi neadevăruri.

Încă o dată, deci, mulţumiri pentru ospitalitate.

Cu deosebită stimă, Duiliu Sfinţescu

DESTUL!

Denunţarea unei revoltătoare defăimări

Au trecut şaizeci de ani dela începuturile Mişcării Legionare şi o jumătate de veac dela decapitarea ei prin exterminarea masivă a aproape tuturor cadrelor ei celor mai de frunte. În cei zece ani (1927-1937) cât i-a fost dat lui Corneliu Codreanu să o formeze şi să o conducă, el a reuşit să clădească, pas cu pas, în vâltoarea luptelor şi a persecuţiilor dezlănţuite de camarila regală, de politicieni fără scrupule şi de mafia celor străini sau înstrăinaţi de neam, o doctrină originală, întemeiată pe credinţa în Dumnezeu, dragostea creştină şi o dăruire totală spre ridicarea neamului românesc.(1)

Dar de o jumătate de secol, şi sub dictaturile care s'au succedat, istoria adevărată a celor zece ani din viaţa lui Corneliu Codreanu şi a Mişcării lui, este ţinută sub obroc. Toate cercurile, făţişe sau oculte, tot ce are un cuvânt în lumea de astăzi, se întrec într'o continuă defăimare atât a Mişcării Legionare cât şi a întemeietorului ei. În aşa măsură încât termenul de "legionar" a devenit în accepţiunea curentă sinonim cu huligan, bandit, terorist, asasin şi.. "golan"!

Cei foarte puţini şi bătrâni încă în viaţă, dintre cei ce am trăit în preajma lui Corneliu Codreanu şi l-am cunoscut în de aproape, am greşit în faţa adevărului şi a conştiinţei proprii, neîncercând până acuma să denunţăm această enormă falsificare a istoriei. Adevărul este aşa de uşor de restabilit atunci când buna credinţă primează asupra anumitor interese!

Dictatura regală instaurată în Februarie 1938, pentru a elimina Mişcarea Legionară în care vedea pe cel mai periculos adversar, a suprimat orice viaţă politică interzicând activitatea tuturor partidelor, şi a dus în scurt timp la dezastrul din 1940, culminând cu dezonoarea neamului şi ciopârţirea trupului României Mari. Visul a o mie de ani zăcea zdrobit de setea de putere nemăsurată a unei inteligenţe paranoice.

În previziunea unor asemenea catastrofe şi în speranţa că prin educarea tineretului se putea totuşi găsi un scut de apărare, Codreanu a încercat opera de însănătoşire a vieţii politice româneşti. A fost însă zadarnic. Încă din primele zile ale anului 1938, prevăzând urgia care avea să se abată asupra Mişcării odată cu previzibila instaurare a dictaturii, Codreanu a dispus încetarea oricărei manifestări a legionarilor. Vroia prin aceasta să evite orice turburare internă care ar fi putut fi exploatată de vecinii noştri din răsărit. Ba încă şi mai mult: a cerut legionarilor ca la orice violenţă să răspundă cu o non-violenţă totală.(2). Aceasta nu a împiedicat însă condamnarea lui la muncă silnică într'o înscenare de proces întru nimic deosebită de ceea ce s'a petrecut dealungul celor patruzeci şi cinci de ani de comunism, şi apoi asasinarea lui prin strangulare de către organele statului "democrat". Era deci firesc ca impostura să ducă la disperarea şi revolta întregului popor, silind pe regele sperjur să abdice, încredinţând puterea generalului Antonescu.

Pentru formarea noului guvern,Antonescu a cerut colaborarea partidelor istorice.Moştenirea era însă prea grea şi curajul "istoricilor" prea slăbuţ.În această situaţie,a făcut apel la legionarii cari supravieţuiseră prigoanei şi masacrelor lui Carol.

La instaurarea regimului antonescian,legionarii -dezorientaţi,abia ieşiţi dintr'o cruntă prigoană- s'au aflat în prezenţa unui nou conducător,apărut în împrejurările turburi care precedaseră,necunoscut pentru cei mai mulţi dintre ei şi care reuşise să se strecoare fără să fi avut neplăceri cu autorităţile prigonitoare.El s'a grăbit să accepte propunerea Generalului Antonescu şi,în consecinţă,a fost aşezat prin decret regal în funcţia de "Comandant al Mişcării Legionare",odată cu proclamarea României ca "Stat naţional legionar".Majoritatea legionarilor,treziţi în faţa faptului împlinit,s'au alăturat noii conduceri, din spirit de disciplină şi cu nostalgia conducerii pierdute,dar şi din dorinţa de a nu pune piedici regimului antonescian şi tronului pe care se urcase cel care de acum întruchipa pentru ei expresia sfintei şi neîntinatei tinereţi.

Participarea la guvern era însă în contradicţie cu poziţia afirmată de Codreanu în repetate rânduri.El nu vedea accesul Legiunii la cârma ţării decât pentru mai târziu,ca un corolar firesc al procesului de formare a unei elite legionare supusă unor principii morale severe,şi al unei evoluţii corespunzătoare a neamului românesc.El a respins orice sugestie de accesiune prematură la guvern,şi mai ales,- deşi era înconjurat de pleiada cadrelor legionare formate de el- a declinat categoric în 1937 propunerea lui Carol al II-lea de a institui un regim totalitar întemeiat pe Mişcarea Legionară şi de a-l numi prim-ministru. Ba încă şi mai mult: în clipa în care a constatat că setea de putere a lui Carol risca să transforme România într'o nouă Spanie însângerată,a desfiinţat partidul Totul pentru Ţară şi a cerut tuturor legionarilor să renunţe la orice activitate politică.În orice caz,pentru cine l-a cunoscut în de aproape,este evident că el nu ar fi acceptat să participe la guvernul Generalului Antonescu, deşi desigur l-ar fi sprijinit punându-i la dispoziţie elemente calificate.(3)

O mare greşală ce se poate reproşa legionarilor a fost aceea de a fi cedat dorinţei lui Antonescu,care a cerut "să se deschidă larg porţile Legiunii",lăsând "să intre cine vrea".Generalul avea nevoe de un partid pe care să se sprijine.S'a permis astfel intrarea multor indivizi ne trecuţi prin şcoala lui Codreanu şi necunoscători ai sensului fundamental al doctrinei legionare,aşa numiţii "septembrişti",cari au făcut în patru luni mult mai mult rău Mişcării decât toată propaganda adversarilor timp de zece ani! Septembrie 1940 a devenit astfel o referinţă negativă şi în acelaş timp o dată capitală în istoria Mişcării Legionare: înlocuirea acelei mişcări spirituale cu un partid politic,purtând acelaş nume,prevalându-se de tradiţia acelei mişcări şi voindu-se în continuitate cu ea,dar animat de orientări străine de ale lui Corneliu Codreanu.

Aventura acestei colaborări s'a dovedit negativă.S'a terminat după numai patru luni printr'un conflict deschis şi eliminarea fără glorie a legionarilor cari acceptaseră această colaborare.

Au urmat din nou alte prigoane,arestări,condamnări sau trimiteri pe front cu "bilet fără întoarcere".Puţini din cei din "batalioanele de reabilitare" s'au întors acasă întregi.După capitularea fără condiţii din August 1944,pe scaunul conducerii s'au instalat fără pudoare comuniştii veniţi pe tancurile sovietice,printre cari şi tatăl actualului prim-ministru Roman (alias Neuländer). Una din primele griji ale comuniştilor (şi ale tovarăşilor lor de drum,recoltaţi din rândul arviştilor... democraţi) a fost arestarea din nou a legionarilor cari nu se găseau încă în închisori,condamnaţi de Antonescu.Au urmat,cum era şi firesc,procesele,condamnările şi,o! ironie a soartei!,întâlnirea prin celulele Aiudului cu proaspeţii rezistenţi ieşiţi din rândurile democraţilor... dezamăgiţi de 23 August şi de eliberarea comunistă!

x x x

Corneliu Codreanu a pornit în 1927 cu principii clare,expuse dela început atât în scrieri cât şi în comportament.Dar doctrina lui nu era o doctrină imuabilă.Pas cu pas,într'un proces evolutiv şi în permanentă ascultare a sufletului poporului român,ea a culminat în jurul anilor 1936-1938,când s'au concretizat fundamental coordonatele unei mişcări spirituale de pură trăire creştin-ortodoxă,aşa cum apare în ultimele lui circulări şi mai ales în Însemnările de la Jilava.Dar nu i-a fost dat nici lui şi nici elitei create de el în acei ani de grele încercări să culeagă roadele strădaniei.Vieţile lor au fost secerate când mai nici unul dintre ei nu depăşise patruzeci de primăveri.Cu sutele! şi fără nicio umbră de milă!

Acuzaţii de "fascism",adică violenţă şi antisemitism s'au adus,şi încă de multe ori,chiar lui Codreanu direct.Unele oarecum de bună-credinţă,născute din necunoaşterea doctrinei,cele mai multe însă din reavoinţă.Analiza obiectivă a faptelor arată fără tăgadă că în cei zece ani cât el a fost Căpitanul Legiunii, violenţa s'a produs deliberat,brutal şi numai în sens invers: două persoane au fost ucise de legionari împinşi la disperare de însuşi comportamentul acestora. Dar nu au fugit de răspundere,s'au predat pentru a răspunde de actul lor justiţiei.Şi de fiecare dată justiţia şi-a spus cuvântul,şi încă destul de sever.Ei au acceptat resemnaţi,pentrucă măsurau greutatea păcatului: erau credincioşi.

Dar PUTEREA? Dincolo de justiţie şi în completă ilegalitate,sute de legionari,fără a li se putea imputa o vină cât de mică,au fost asasinaţi sălbatec din ordinul politicienilor,de mâna organelor legale ale Statului aşa zis democrat.Într'un Stat care se pretindea creştin,trupurile lor au fost expuse la margine de drum sau aruncate în gropile de animale,iar copiii dela şcolile primare au fost aduşi să contemple cadavrele şi să facă noaptea coşmare!

Întru cât sufletul lui I.G.Duca era mai valoros decât sufletul studentului Virgil Teodorescu,ucis de jandarmi la douăzeci de ani şi încă pe la spate? În faţa lui Dumnezeu... Şi totuşi,despre Virgil Teodorescu nimeni nu a pronunţat vreodată un cuvânt de milă,pe când despre Duca şi astăzi încă se reproşează chiar şi celor care pe vremea aceea nu erau născuţi! Şi toate acestea sub acoperirea morală şi materială a regelui şi a guvernelor care juraseră pe Evanghelie să respecte Constituţia!

Codreanu antisemit? Termenul echivoc nu acoperă nici un fel de realitate românească.Românul nu poate fi antiOM,anti "cineva" oricare ar fi el,prin însăşi natura sufletului lui.Cât priveşte poziţia lui Codreanu în raport cu Evreii,orice om de bunăcredinţă şi corect informat,nu poate să nu admită că atitudinea lui nu avea un caracter rasist.Conflictul era pe plan social,economic şi mai ales cultural,elemente legate toate de geografia momentului.Ura de rasă era incompatibilă cu structura spirituală a lui Codreanu,fundamental creştină.Cei cari au trăit ani dearândul în preajma lui nu l-au auzit pronunţând măcar odată un cuvânt care ar fi putut fi interpretat ca un îndemn la o violenţă sau molestare fizică a elementului evreesc.Acesta a fost de altfel unul din motivele care au făcut imposibilă colaborarea cu profesorul Cuza,care împreună cu istoricul Iorga erau exponenţii unui antisemitism cu caracter "rasial arianic".

Acuzaţiile care alimentează necontenit -şi astăzi încă- această campanie de defăimare îşi găsesc izvor de referinţe în perioada turbure posterioară asasinării lui şi în special în foarte contestatele "adevăruri" debitate în sarcina celor patru luni de guvernare sub autoritatea lui Antonescu.Este de altfel de prisos să insistăm aici asupra modului amoral şi întru totul necinstit sau total inventat în care se alimentează defăimarea.Perioada aceasta nu poate în nici un fel să fie luată drept criteriu obiectiv de caracterizare a lui Codreanu însuşi cât şi a Mişcării Legionare.Numai o anchetă obiectivă,dusă de oameni competenţi,va putea descurca iţele unor evenimente care stau,aparent,şi acum sub blestemul patimei.După 50 de ani! Rămâne însă un fapt incontestabil,că cele patru luni de guvernare mixtă,mai mult ca orice,au adus din abundenţă apă la moara acţiunii de defăimare a persoanei lui Codreanu şi a numelui de legionar. Cei cari au decimat elita poartă pentru eternitate povara abaterilor de la linia spirituală originală.Dumnezeu vede şi va răsplăti întocmai.

Se vorbeşte în permanenţă de "adevăr".Drumul cel mai sigur pentru ca neamul să poată recăpăta încrederea în clasa politică,pentru a şterge o jumătate de secol de minciună şi manipulare,stă într'o adevărată revoluţie a mentalităţii oamenilor politici.Adevărul celor cincizeci şi doi de ani de dictatură trebue spus integral,fără nici un fel de părtinire.Tineretul care printr'o adevărată minune s'a ridicat şi a scuturat întunericul deschizând din nou drumul spre libertate şi demnitate,are dreptul să cunoască adevărul în totalitatea lui.Iar cei cari stau la cârma Ţării au obligaţia morală să-l proclame.Să afle în sfârşit şi el epopeea trăită -şi plătită cu chinuri şi sânge- de către înaintaşii lui în duhul marilor rupturi de acum mai bine de o jumătate de veac.

Ca unul din cei cărora le-a fost dat să trăiască zi de zi în preajma lui Corneliu Codreanu în perioada culminantă a anilor 1936-1938 şi ca unul din martorii permanenţi ai gesturilor şi comportamentului lui de atunci,am simţit datoria să aduc această modestă contribuţie pentru restabilirea adevărului.(4)

De aceea,încă odată strig cu toată forţa: Destul! Destul s'a revărsat defăimarea asupra a ceeace a avut mai curat şi mai luminos tineretul generaţiei mele!

./.

Duiliu Sfinţescu

(1) În 1943, Iuliu Maniu declara la Snagov: "Recunosc că Corneliu Codreanu a fost superior gândirii mele. Eu am încercat să adopt în slujba şi pentru salvarea ţării, căi politice. El a ales o cale superioară şi anume: a realiza mai întâi caractere, educând un tineret care, pe căi de înălţare patriotică, să se dăruiască total, moral şi spiritual. Să creeze mai întâi o elită conducătoare şi apoi un partid".

(2) "Legionari, cine dintre voi îşi va pierde calmul, cine dintre voi nu va primi zâmbind orice suferinţă, cine sub dureri va încreţi fruntea sau va încerca o cât de mică ripostă, pe acela îl vom privi cu milă, ca pe un frate care nu merită numele de legionar. Treceţi cu cea mai desăvârşită bărbăţie şi acest examen"! (Corneliu Codreanu, Circulara nr.140, 7 Febr.1938)

(3) "Mişcarea Legionară nu poate birui decât odată cu desăvârşirea unui proces interior de conştiinţă a Naţiunii Române. Când acest proces va cuprinde pe majoritatea Românilor, şi se va desăvârşi, biruinţa va veni automat, fără comploturi şi fără lovituri de stat. Biruinţa pe care noi o aşteptăm în modul acesta, este atât de mare, atât de luminoasă, încât niciodată nu vom admite ca ea să fie înlocuită cu o biruinţă ieftină şi trecătoare"! (CZC, Circ.nr.58, 26 Febr.1937)

(4) Pentru a cunoaşte viaţa, gândurile şi orientările care au constituit doctrina lui Corneliu Codreanu, este preferabil a se referi direct la sursa autentică şi incontestabilă (la propriile lui scrieri), mai degrabă decât indirect, prin orice literatură - fie ea apologetică, exegetică sau critică - în mod fatal orientată de autorii respectivi. De aceea am pregătit, pentru uzul tineretului român, un volum în care sunt grupate tematic scrierile esenţiale ale lui Corneliu Codreanu, fără nici un comentariu.-

APOCALIPS de Demonstene Andronescu

Şi-a slobozit cel necurat zăvozii,
Arhangheli negri cu sclipiri de smoală,
Pe scena lumii, unduindu-şi şolzii,
Dansează Salomeea´n pielea goală.

Pământul greu de-atât noian de rele
Şi-a´ncetinit şi inima şi mersul,
Sus Carul Mare scârţâie durere
Şi lăcrimează stele universul.

Cohorte de arhangheli trişti şi´nvinşi
Păşesc mânaţi cu biciul în robie
Şi fumegă funingini aştrii stinşi
Pătând covorul verde-al veşniciei.

Scânceşte de durere´ntreaga fire
Şi plâng pe la răscruci de ceruri îngeri,
Se´ndoaie grinzile nemărginirii
Sub greutatea cronicei înfrângeri.

În creştetul veciei, Dumnezeu
Cu capu´n mâini, stă abătut şi trist,
În jur se sting luminile mereu
Şi´ngenunchiat alături plânge Christ.

+ La 29 Oct.1989 a murit Cristu Spoa, autor al unei cărţi de cântece armâneşti şi membru în Uniunea Culturală Aromână din Freiburg, născut la Gopeş/Macedonia în 1907. A fost judecător în Serbia.-

+ La 27 August a încetat din viaţă, la Delmenhorst/Germania, Doamna Filomena Bendescu, soţia cunoscutului cercetător istoric bucovinean.-

+ În ţară au murit scriitorul Al. Cerna Rădulescu şi cântăreaţa Ioana Radu.-

+ Marţi 6 Noembrie a încetat din viaţă, la Roma, arhiepiscopul Traian Crişan, "ilustru fiu al nobilului popor român", cum se exprimă Sf. Părinte în telegrama de condoleanţe. Avea 72 de ani şi era secretarul unei Congregaţii, cea mai înaltă demnitate pe care a avut-o vreodată un român în "guvernul" Vaticanului. Adăogăm că era şi un entuziast sprijinitor al Vetrei.-

+ La 13 Noembrie a murit, la Los Angeles, în California, Mircea Ioniţiu.-

+ Marţi 27 Noembrie a avut loc la Paris înmormântarea Doamnei Ana Maria Tuduri, născută la Iaşi, activă în cele româneşti ale exilului. Au oficiat preoţii Mihai Constandache şi Brătan, într´o biserică plină ca duminica.-

&& Inaugurat acum doi ani la Cleveland, "Romfest" a avut loc anul acesta la Washington, 19-20 August, prezidat de părintele Calciu, cu sporită amploare, participând şi o delegaţie din ţară. Principalul merit al "Romfest"-ului e că el reuşeşte să strângă pe toţi Românii, indiferent de confesiune sau partid: a participat până şi dl Raţiu, cunoscut prin ardoarea-i desbinatoare acolo unde nu este preşedinte... Detalii, pe două pagini, în "Cuvântul Românesc" pe Octombrie.-

&& Scrie dl Bălaşu, în "Cuvântul Românesc", că "sistemul comunist de guvernare a devenit anacronic, nu mai corespunde cu cerinţele actuale ale popoarelor". Noi credeam că anacronic a fost el din născare, că niciodată n´a corespuns vreunor cerinţe ale popoarelor guvernate cu bâta...

&& Preotul Alexandru Men, evreu născut la Moscova în 1935, a fost ucis în dimineaţa de 10 Septembrie, pe când, spre a scurta drumul spre biserică, mergea pe o potecă dintr´o pădurice. "Ancheta", n´a descoperit încă nimic...

Câteva lămuriri despre POZIŢIA POLITICĂ A GĂRZII DE FIER pe plan intern şi extern

1/ Platforma politico-diplomatică în vederea unei explicaţii cu Învingătorii a început să fie pregătită din vreme, încă din Decembrie 1944. Atunci nu mai încăpea nici o îndoială cum se va sfârşi Războiul. Preşedintele Guvernului Naţional şi Ministrul de Externe mi-au lăsat mână liberă.

2/ În scopul menţionat, era indispensabilă recunoaşterea de către Guvernul German a unei Misiuni Reprezentative a Guvernului Naţional Român. Ceea ce am obţinut în Martie 1945, cu titlul Misiunii de Consulat General pentru întregul Reich.

3/ La jumătatea lunii Aprilie 1945, în calitate de Reprezentant al Guvernului Naţional Român cu titlul de Consul General pentru întreaga Germanie şi însoţit de Misiunea Diplomatică-Consulară formată din Maria Bucur ca secretară şi Dinu Paul ca Ataşat-Stagiar, am urmat Secretariatul de Stat al Ministerului de Externe şi Corpul Diplomatic la Bad-Gastein.

4/ Cu o scrisoare l-am rugat pe Vasile Iasinschi, în drum spre Ţară împreună cu Corneliu Georgescu, să vină la Bad-Gastein. Iasinschi a venit şi, după expunerea situaţiei, a acceptat să rămână la Bad-Gastein.

5/ Din întâmplare au venit la Bad-Gastein şi Generalul Platon Chirnoagă, însoţit de Comandorul Eugen Băilă. Au aderat şi ei la planul de explicaţie cu Învingătorii.

6/ I-am anunţat la Ministerul de Externe German pe Vasile Iasinschi ca Preşedinte ad-interim al Guvernului Naţional Român şi Ministru de Externe ad-interim, în lipsa titularilor, pe Generalul Chirnoagă ca Ministru de Război şi pe Comandorul Băilă ca Director de Cabinet al Ministrului de Război.

7/ La apropierea Trupelor Americane de Bad-Gastein, Ministrul de Externe German a comunicat prin Radio Autorităţilor politice şi militare americane compoziţia Corpului Diplomatic, iclusiv Misiunea Guvernului Naţional pe lângă care erau ataşaţi, ca personalităţi, Preşedintele ad-interim Iasinschi, Generalul Chirnoagă ca Ministru şi Comandorul Băilă ca Director de Cabinet.

8/ Chiar din ziua de 6 Mai, când s´a anunţat prima dată la Radio pregătirea Capitulării Germaniei, am început redactarea unei expuneri despre poziţia Gărzii de Fier, din care nu lipsea, cum se vede, Problema evreiască.

9/ După Capitularea Germaniei, Misiunea Diplomatică-Consulară a Guvernului Naţional Român a fost internată într´un hotel din Bad-Gastein, odată cu tot Corpul Diplomatic. Iasinschi, Generalul Chirnoagă, Comandorul Băilă, la care s´au adăogat şi Profesorul Ion Sân-giorgiu şi Vladimir Cristi, n´au fost deranjaţi şi nici cercetaţi de nimeni.

10/ Trec peste amănunte. La 25 Septembrie 1945, o parte dintre membrii Corpului Diplomatic al Ţărilor din est a fost internată în Câmpul de Concentrare american pentru "Criminali de Război" "Markus W.Orr" (după numele primului soldat american căzut la debarcarea în Europa) dela Glasenbach-Salzburg. Misiunea Guvernului Naţional a fost pusă în libertate.

11/ La 29 Octombrie 1945 am fost arestat împreună cu Maria Bucur, într´o înscenare cu adevărat spectaculară, de un grup format din agenţi speciali ai Poliţiei de Stat Austriac, veniţi dela Viena, de alţii în uniforme iugoslave şi cehoslovace, comandat de Şeful C.I.C., din Bad-Gastein. La întrebarea de ce sunt arestat, mi-a răspuns că din ordinul Reprezentantului de Stat din Washington, la cererea Guvernului Român, sprijinit de celelalte Guverne ale Ţărilor din Est. Am fost internat împreună cu Maria Bucur în Lagărul de "criminali de război" de la Glasenbach.

12/ La arestare mi-au fost confiscate toate actele, printre care şi Memorandumul despre Garda de Fier. Memorandumul a fost înaintat Autorităţilor Americane din Austria cu sediul pe atunci la Salzburg (în aşteptarea de a fi transferat la Viena) şi de acolo a fost îndrumat la Comisia Instructorie de pe lângă Tribunalul Internaţional dela Nürnberg, care avea să decidă de soarta celor cercetaţi ca eventuali "criminali de război". Acest Memorandum a făcut oarecare impresie, cum am aflat mai târziu.

13/ După aproape 4 luni, pe la jumătatea lunii Februarie 1946, Iasinschi, Generalul Chirnoagă şi Comandorul Băilă au fost anunţaţi telefonic să se prezinte în ziua următoare cu bagajele la C.I.C., fiindcă vor fi internaţi la Glasenbach.

14/ În noaptea de 13 Iulie 1946 a sosit dela Nürnberg la Glasenbach un ofiţer american cu 400 de formulare ale Comisiei Instructorii de pe lângă Tribunalul Internaţional. Între aceste 400 de exemplare se găseau cele destinate nouă, Misiunea Guvernului Naţional cu persoanele ataşate, Iasinschi, Generalul Chirnoagă şi Comandorul Băilă. Rostul acestor formulare dela Nürnberg era să stabi-

lească ideantitatea acelora în sarcina cărora nu se găsiseră vini pedepsibile şi nici nu aparţineau Organizaţiilor culpabile colectiv de "crime de război", "contra umanităţii", sau "colaboraţionism".

15/ În Aprilie 1947 am fost eliberaţi - Misiunea Diplomatică-Consulară şi Comandorul Băilă, iar o lună mai târziu, în Mai, şi ceilalţi: Vasile Iasinschi şi Generalul Chirnoagă.

16/ Odată cu exonerarea noastră de orice culpă, Comisia Instructorie dela Nürnberg a scos din cauză şi Entităţile pe care le reprezentam: Mişcarea Legionară, Guvernul Naţional şi Armata Naţională. Aceste Entităţi nu sunt culpabile nici de "crimă de război", nici de "genocid"; nu sunt nici "fasciste", nici "naziste", nici "colaboraţioniste". După cum este bine ştiut, Instrucţia e secretă şi nu se publică actele şi deciziile ei. S'au publicat însă darea în judecată şi sentinţa de condamnare de către Tribunalul Internaţional dela Nürnberg a altor organizaţii. Astfel în afară de Partidele Fascist şi Naţional Socialist, de S.A. şi mai ales S.S., au fost condamnate pentru "crime de război" şi "contra umanităţii", pentru "fascism", "nazism" şi "colaboraţionism" mai toate mişcările naţionaliste din Europa: "Rex" a lui Leon Degrelle, "ustaşa" croată, "Crucile cu săgeţi" maghiare, "Hlinka-Garda" slovacă, etc. Numai Mişcarea Legionară şi Mişcarea "Strajnicii" bulgară (după model legionar), a Profesorului Cantargief, au rămas în afară de asemenea condamnări.

Cât priveşte Problema Evreiască, cunoscutul sionist Loewenthal a afirmat aceeaşi teză ca în Memorandul meu despre Garda de Fier, la Procesul Eichmann în 1961: "Antisemitismul Gărzii de Fier nu era de natură rasistă ca la nazişti, ci din invidie(!) faţă de starea economică a populaţiei evreieşti din România".-

M.F.Enescu

SUFLET PRIBEAG de Marian Raicu

A intrat de mult pârâul
într'o matcă de zăpadă,
flori de rouă se aşează
nunta cerului s'o vadă.

Pe sub teii arşi de lună,
umbre albe din ecou
tremură peste cuvinte
cu'nţeles de cântec nou.

Iarba descântată'n rug
din săruturi de mireasă,
e cosită de lumina
drumului spre altă casă.

Noaptea iese din fântână
la răscruce de inele,
unde munţii se cunună
cu oglinzile din stele.

Numai pasărea de sânge
mă pândeşte fără glas,
suspinând cu împăcarea
dintr'o zare de popas...

&& Doctorul Nicolae Caranica, refugiat la Paris, s'a laureat din nou, la Universitatea din Besançon, 28 Iunie, cu o lucrare de peste 500 de pagini, conţinând "recherches sur l'identité d'une ethnie": e vorba de Aromâni, urmaşi ai Tracilor, Macedonenilor şi Romanilor, examinaţi în toate fazele istorice, dela perioada preistoriei balcanice la zi. Laudele, superlative, i le-a adus comisia universitarilor, cari au taxat lucrarea drept "très honnorable, avec la félicitation du jury". Noi ne mărginim a semnala doar vrednicia unuia din rarii pribegi, cari nu cred că între adăpostul din exil şi îndatoririle de conştiinţă şi de inimă faţă de fraţii rămaşi la vetre, ar fi vreo incompatibilitate...

&& Comemorarea a 50 de ani dela moartea lui Nae Ionescu şi 100 de ani de la naşterea lui s'a făcut, din iniţiativa Asociaţiei Culturale Române din Hamilton, în tabăra de vară, la 2-4 August, începând cu Sf. Liturghie, oficiată de preoţii Zelea, Ichim şi Victor Crişan. Despre diferitele aspecte ale personalităţii marelui filosof şi naţionalist român au vorbit dnii Eugen Popescu, N. Iliescu, Zahu Pană, preot Ichim. A avut loc şi o desbatere asupra situaţiei din ţară, cu participanţi martori ai evenimentelor. Dna Moisin a făcut o prezentare a activităţii Asociaţiei, - al cărei preşedinte, Florian Săndulescu a mulţumit, la masa de adio, celor ce-au contribuit la reuşita Taberei. Asociaţia Culturală Română din Hamilton se va chema, de-acum, "Nae Ionescu".-

&& La 10-11 Septembrie s'au strâns la Bucureşti şef-rabinii din Franţa, Anglia, Belgia, Elveţia, Austria, Irlanda, România şi alţi demnitari evrei din întreaga Europă. Nu se ştie de ce-au ales pentru întrunire Bucureştiul, nici ce hotărîri s'au luat, nici ce-au mai pus la cale când au rămas ei între ei, ca în familie, la întâlnirea cu dl Neulander, ajuns primministru în România.-

&& Fostul rege Mihai a "mărturisit" dlui Paleologu că "singurul mare regret pe care-l păstrează din timpul domniei sale este acela de a nu fi putut să-l graţieze pe mareşalul Antonescu". Căci cei 130.000 de tineri, târîţi ca vitele în Rusia, ce mai contau? Ca să nu mai vorbim de prăpădul de după 23 August...

&& Din "Tribune de Genève", 17 August, aflăm că prinţesa Margareta a înfiinţat, la Geneva, sprijinită şi de alte instituţii umanitare din Elveţia, Belgia şi Statele Unite, o Fundaţie, pentru a ajuta la ridicarea Ţării din haosul actual.-

TRANZIŢIA ÎN OPTICA ROMÂNEASCĂ

După 15 ani de absenţă silită m'am întors în România, cu inima bătândă şi mistuit de dor, pe o durată de aproape două săptămâni în August şi mai bine de patru în Octombrie. Căutând nerăbdător îndrăgitele locuri cu oamenii lor, spre revedere şi reîntâlnire, am străbătut în curmeziş Transilvania şi am parcurs încântat văile Oltului, Prahovei şi Doftanei. Doream să nu irosesc în van răstimpurile date şi m'am simţit ca în pelerinaj, fie la Poiana Ţapului, Buşteni şi Sinaia, fie la Curtea de Argeş, Câmpina şi Brebu, ca şi, în mai lunga adăstare de la Boişoara, Găujani, Titeşti, Perişani şi Grebleşti, în Lovişte, sau de la Bucureşti, oraşul meu de baştină.

Mi-am căutat colegii şi profesorii de liceu, în Sinaia, la Facultatea de Medicină şi prin spitalele Bucureştiului; mi-am găsit camarazii de breaslă la Centrul de Cercetări Antropologice al Academiei Române, la Uniunea Scriitorilor, la Casa Scriitorilor, ca şi pe la redacţii şi edituri. Cu ei, cât şi cu sumedenia de necunoscuţi, am intrat în vorbă vrând să aflu şi să înţeleg -prin dialoguri lungi şi pătimaşe- esenţa prefacerilor actuale din România, aflată iar într'o fază de tranziţie a multmilenarei ei istorii.

Tranziţia -un nume al timpului curgător- este, după cum o înţeleg, un fenomen dinamic, obiectiv şi universal. Ea marchează limite în existenţa şi devenirea firii, sub chipul întreit al regimurilor: mineral, vegetal şi animal, întrupate în materie neînsufleţită şi însufleţită: specii, indivizi şi populaţii, cu durată discontinuă, mărginită. Segment şi soi de unitate de măsură al acestei discontinuităţi, fragmentând calităţi de timp, tranziţia poate fi înţeleasă şi ca o serie de permanenţe de neclintit. În domeniul biologicului, de exemplu, individul poate fi considerat ca aflându-se pururi în faze de tranziţie, de la un stadiu al ontogenezei sale la altul: astfel de la nefiinţă el trece la fiinţă; tranziţia fiinţei incipiente se face spre copilărie; aceasta "tranzitează" spre adolescenţă; adolescenţa spre maturitate şi maturitatea, în fine, spre bătrâneţe, ultimă trecere către moarte şi nefiinţă...

Fenomenele sociale şi politice traversează fie perioade evolutive, -mai mult sau mai puţin line-, fie perioade revolutive, cu explozie. Actuala fază de tranziţie pe care o suferă societatea românească în totalitatea ei, are caracter revoluţionar, de explozie. Încercând o sinteză bazată pe mărturie, constat că anumite schimbări s'au ivit şi au căpătat drept de cetate. Libertatea cuvântului se exercită frenetic. Lumea vorbeşte cu voce tare. Tabuurile s'au împuţinat şi frica pare alungată, deşi prezente în subconştient, ca o alertă adormită iepureşte. Românii şi-au făcut din manifestaţia de stradă o armă predilectă. La început de Noembrie, ne aflam trei colegi şi prieteni, gură-cască în Centru. Şi ne-am unit spontan tustrei unui impozant cortegiu de manifestanţi, în Piaţa Universităţii, cerând la unison cu ei moartea comunismului, redresarea economică şi nu scumpirea vieţii, sub spectrul mizeriei continue... Farmecul incontestabil al acestui oraş, puţin desuet în cartierele intacte, cu grădini şi case patriarhale şi cu rădăcinile copacilor bătrâni desenând nervuri reliefate în caldarâmul crăpat, era întărit de profuziunea crizantemelor şi de.. nenumăratele ziare (se zice că ar fi cam 1200!), vândute ca pâinea caldă. Deci libertatea cuvântului scris se dovedeşte şi ea. Dacă independenţa politică e discutată şi FSN-ul huiduit, autonomia economică e înţeleasă bizar: "Când ne vom privatiza, <u>ne va da statul</u> salarii mari"... este o vorbă, fără noimă, care umblă harnic.

Până acum s'au privatizat vreo 35.000 de unităţi economice, în încercarea de a trece de la economia centralizată şi falimentară, la cea de piaţă; dar lumea, nerăbdătoare, vrea totul, dintr'odată -ceea ce nu-i posibil. Şi, loviţi de amnezie, îi mai auzi pe câte unii descoperind virtuţi sinistrului regim decapitat! Lipsa de ordine, în condiţiile naşterii unei noi conştiinţe cetăţeneşti, agravează haosul. Absenteismul atinge proporţii de masă, programul de muncă a devenit ceva relativ şi vidul real de autoritate se prelungeşte. În dispensarele medicale -unităţi de bază ale organizaţiei medico-sanitare- nu mai există niciun control. Încotro priveşti - totul e de izbelişte. Iar capitalismul îşi face apariţia cu trăsăturile lui negative, între care şomajul, spaima tuturor. După cum am constatat la Fabrica de hârtie din Buşteni, la Fabrica de ciorapi din Câmpina şi în multe unităţi de producţie din Capitală, şomajul a devenit o dură realitate şi fabricile îşi vor închide porţile. Toate estimaţiile afirmă 1.000.000 de şomeri pentru anul viitor. În prezenţa neliniştitoare a acestei tranziţii românii şi-au pierdut busola şi repérele. Naşterea noii societăţi e grea. Trecerea de la comunism la capitalism; de la economia centralizată la cea de piaţă şi de la economia dirijată de sus la cea bazată pe libera iniţiativă; de la partidul unic la sistemul pluripartist; de la dictatură la democraţie şi de la o siguranţă rela-

tivă a salariilor,a pensiei,a locului de muncă -chiar atunci când erau mizerabile!-la haosul cel mai complet,- după cum este perceput noul sistem politic, economic,social şi cultural,pe drumul căruia s'a angajat România- se cască o prăpastie pe care numai românii înşişi o vor putea umple sau depăşi,,cu muncă îndârjită,măsuri economice şi sociale apropriate şi cu o trezire la viaţa concretă a numeroaselor partide,cărora le revine sarcina iniţierii unei renaşteri politice.În clipele de faţă,la un an de la răsturnarea tiraniei ceauşiste,tranziţia este puntea dintre comunismul în faliment total şi capitalismul salvator, dintre crâncena dictatură şi democraţia incipientă,dintre bezna de ieri şi chiotul de lumină al soarelui de mâine.-

Andrei Pandrea

L-AM CUNOSCUT PE DUMNEZEU de T.Hetis(Aiud,1949)

L-am întâlnit pe Dumnezeu,
De câte ori eram la greu;
De câte ori cădeam,era
Prezent în conştiinţa mea.

L-am ascultat şi l-am urmat
Şi'n pas cu dânsul am urcat
Pe-al vieţii drum întortochiat,
Ca un soldat neînfricat.

L-aveam prezent în gândul meu
Şi,prieteni cum am fost mereu,
M'a ajutat în lupta mea,
Căci el pe mine mă iubea.

Ştia că'n crezul meu urcam
Spre ţinta care o aveam,
Mai luminoasă ca oricând
În largul viselor şi'n gând.

L-am cunoscut pe Dumnezeu
În lanţul ce-l purtam cu greu,
C'am vrut cu neamu'ntreg să sui,
Să văd împărăţia lui...

&& Strădaniile "pentru pace" ale lui Gorbaciov au fost de curând răsplătite cu premiul Nobel.Aşadar,nu în zadar a înarmat până în dinţi Irakul,capabil să ţină azi piept întregei lumi.Nu degeaba continuă să alimenteze anual,pe paşnicul de Castro,cu miliarde de dolari.Nu fără rost continuă să fabrice cele mai sofisticate arme şi'n cantităţi uluitoare,cărora nici America nu le mai poate face faţă; întrebat de un ziarist mai curios,a răspuns că numai aşa mai poate ţine piept şomajului.. Dar în acelaş timp nu se ruşinează,după 70 de ani de planificări intenţionat anapoda,să cerşească demâncare la toate răspântiile globului,până şi la Lichtenstein şi Andorra! Libertăţii Ţărilor Baltice se opune cu grosolane tărăgăneli şi condiţionări,dar când a fost vorba să fie ocupate a fost deajuns o zi! Refuză să restituie Niponilor nişte insule,cotropite după victoria altora.De Basarabia,ce să mai spunem? Recunoaşte c'a fost ocupată după înţelegerea cu Hitler,dar refuză s'o lase din ghiare.După ce-au amputat-o de Hotin şi de Cetatea Albă,pentru rest au inventat acum nişte republicuţe,nu mai mari decât o plasă,formate din nişte găgăuţi de cari pân'acum nici dracu n'auzise să fi avut o"ţară",şi din rusnaci aduşi acolo ca să ajute la desfigurarea aspectului ei românesc şi'ncurajaţi acum de-un Gorbaciov cu ifose de ţar! Şi ar mai fi multe de spus! Pentru atâttea merite,unul mai paşnic decât altul,s'a găsit cu cale să i se dea Nobel-ul.Dar nu i se dase şi lui Tutu? De-ar trăi Zaharov,Nobel şi el,suntem siguri c'ar restitui cu indignare premiul,spre a evita aşa tovărăşie.. paşnică! Păi,dacă e pe-aşa,ce se mai aşteaptă să fie decorat şi Sadam,paşnicul dictator al Irakului?..

&& Obsedat de evadarea din uitare,dl Sima dă un comunicat,desvăluind că"s'au răspândit în mai multe oraşe ale ţării manifeste ale mişcării legionare cu semnătura mea".Lucrul e verosimil,ştiut fiind cât de mulţi sunt interesaţi să compromită Legiunea... Dsa neagă paternitatea manifestelor: "Am adoptat -zice- o linie de neutralitate în campania electorală.N'am atacat nici guvernul în funcţiune şi nici n'am sprijinit opoziţia".Îl credem şi aici,căci n'a făcut decât să recidiveze! după invazia rusească,când toată ţara era pe baricade,n'a dat el ordin legionarilor,fiind pe-atuncea încă comandant al lor,să se abţină dela orice acţiune contra comuniştilor? Şi dacă obrazul Legiunii n'a fost cu totul feştelit,e că s'au găsit unii,mai copţi,cari au călcat cu hotărîre "disciplina"...

&& La 101 ani dela moartea lui Eminescu s'a inaugurat la casa lui Aron Pumnul din Cernăuţi,unde a locuit poetul ca elev,bustul său,operă a sculptorului Marcel Guguianu,sfinţit de un sobor de preoţi din România,Basarabia şi Bucovina, în frunte cu pr.Galeriu,de faţă fiind,în mulţime,poeţii Ion Alexandru(Bucureşti), Grigore Vieru(Chişinău),Vasile Leviţchi şi Ion Colodâi(Cernăuţi).Printre vorbitori: prof.univ.Gr.Bostan(Cernăuţi),Victor Crăciun,vicepreşedintele Ligii Culturale pentru unitatea Românilor de pretutindeni şi Mihai Cimpoi,secretar al Uniunii Scriitorilor din Basarabia.-

&& Din "Lupta" dlui Korne, 7 Noembrie,aflăm întremătoarea veste că Marea Lojă Naţională Română şi-a ales ca Mare Maestru,la 3 Octombrie,pe dl Al.Paleologu, fostul ambasador.De-acum,s'a zis cu Iliescu...

CALENDAR NAȚIONAL

15 Ian.1920 : Se naşte,la Avdela/Macedonia,prof.Apostol Caciuperi,traducător al Evangheliei în aromână.
24 Ian.1954: Moare în închisoarea dela Sighet Ion Pelivan,luptător basarabean.
4 Apr.1880: Se naşte la Xirolivad,în Macedonia,scriitorul George Ceara.
27 Apr.1990: Tricolorul român adoptat în Basarabia ca drapel al Republicii.
23 Iunie 1990: Republica Moldovenească Basarabia se proclamă stat suveran.
1 Aug.1913: Primăria din Ţigăneşti/Muscel,primar fiind Iancu Dima,împarte porumb şi alte ajutoare familiilor celor mobilizaţi pentru războiul din Bulgaria.
5 Aug.1922: Se naşte,la Siliştea Gumeşti/Teleorman,scriitorul Marin Preda.
9 Aug.1900: Se naşte,la Radna/Arad,ziaristul Teodor Andrica.
31 Aug.1989: Româna e consfinţită ca limbă de stat în Basarabia,odată cu introducerea alfabetului latin.
31 Aug.1990: Statuia lui Ştefan cel Mare dela Chişinău e readusă de pe locul unde fusese dosită pe locul în care fusese amplasată în 1928 şi resfinţită,în faţa autorităţilor supreme,de mitropolitul Moldovei şi de episcopul Basarabiei.
6 Mai 1990: Mii şi mii de Români de pe ambele maluri ale Prutului trec rîul prin toate punctele posibile,aruncând în apă florile speranţei.

1 Sept.1860: Se naşte chirurgul,de faimă mondială,Thoma Ionescu,frate cu Take.
1 Sept.1950: E arestat stareţul mănăstirii Rarău,Filaret Gămălău,şef al unei grupe de partizani din "Gărzile lui Decebal" ce "opera" în Valea Dornei.
2 Sept.1950: Moare inginerul Traian Vuia,inventator de faimă mondială.
3 Sept.1940: Mici grupuri de legionari,suplinind cu eroism şi hotărîre lipsa de armament,de organizare şi de conducere eficientă,încearcă prin lovituri în diferite puncte ale ţării să dea expresie stării de spirit a populaţiei,devenită şi mai ostilă în urma recentei sfăşieri a ţării.Cad la Braşov: Lucian Caramlău,Gr. Grigorescu,Const.Sălceanu,Sultan Donat; la Constanţa: Constantin Ardeleanu, Cristu Caporani şi Ilie Cavachi.
4 Sept.1600: Polonii,cu hatmanul Zamoyski,Sigismund Bathory,Ieremia şi Simion Movilă,trec Nistrul contra lui Mihai Viteazul.
4-14 Sept.1700: Mitropolitul Atanasie,55 de protopopi,1582 preoţi şi câte 3 laici de fiecare sat decid în sobor,la Alba Iulia,unirea cu Roma.
3 Sept.1850: Se naşte savantul dr.C.I.Istrati,fost preşedinte al Acad.Române.
5 Sept.1920: Sfinţirea bisericii "Sf.Nicolae" din Ţigăneşti/Muscel,clădită din piatră de Albeşti şi cărămidă de Moş Niţă dela Şuici şi pictată de Gh.Popescu-Piteşti.Posedă câteva cărţi vechi: un Penticostar(1743),Octoih(1745),Triod(1761).
6 Sept.1940: Abdicarea lui Irod al II-lea.Începe a doua domnie a lui Mihai.
7 Sept.1570: Moare sihastrul Amfilohie,primul stareţ al mănăstirii Pângăraţi.
7 Sept.1870: Inaugurarea gării Cluj.
8 Sept.1380: Ruşii înving pe tătari la Kulikowo Polye.
6 Sept.1940: Primarul Crăciun Pavel din Portia/Sălaj e dus pe jos de unguri la Şimleul Silvaniei,având pe spate,bătut în cuie,steagul românesc.
7 Sept.1940: La Zalău,familiile Gh.Vicşea şi Gh.Prunea sunt masacrate de unguri, copilul femeii lui Vicşa îi este scos cu baionetele din burtă.
8 Sept.1850: Refugiaţii români scot la Paris "România viitoare".Colaborează N. şi C.Bălcescu,Şt.şi N.Golescu,D.Brătianu,Gh.Magheru,C.A.Rosetti,C.G.Florescu.
9 Sept.1940: Ungurii ucid,la Trăsnea/Sălaj,72 de români,în cap cu preotul Traian Costea,şi rănesc grav alţi 40.Printre ucişi,copii de 5, 7 şi 9 ani.
10 Sept.1890: Se inaugurează,la Botoşani,primul monument al lui Eminescu.
13 Sept.45 a.C.: Octavian e adoptat de Iuliu Cezar,fratele bunicii lui.
13/14 Sept.1940: Ungurii ucid la Ip/Sălaj,155 români: 82 copii,36 femei,37 bărbaţi.
12 Sept.490 a.C.: Lupta dela Marathon,între greci şi perşi.
14 Sept.1910: Sboară peste Dunăre,în regiunea Brăilei,George Valentin Bibescu.
15 Sept.1945: Elena Văcărescu îşi scrie testamentul: "Deşi am fost adusă din cauza împrejurărilor nenorocite să trăiesc departe de România,inima mea nu a încetat un singur moment a bate pentru dânsa.Toată activitatea mea de aproape o jumătate de veac a fost consacrată intereselor neamului nostru,căutând să strâng raporturile dintre Franţa şi România".Moare la 17 Febr.1947.-
16 Sept.1940: Ungurii ucid la Marca,în Sălaj,19 români.
21 Sept.1905: Antarţii greci asasinează pe românul George Gussi din Perivoli.
22 Sept.1490: Ştefan cel Mare termină zidirea bisericii domneşti din Vaslui.
23/24 Sept.1940: Ungurii ucid,la Mureşenii de Câmpie/Cluj,întreagă familia preotului Laurenţiu Bujor şi alţi 6 români.
24 Sept.1910: Yvonne Cămărăşescu parcurge în 54 de minute,pe un biplan,la 120 metri înălţime,distanţa Ploieşti-Chitila.

25 Sept.1940: Invadând nordul Ardealului,urmaşii lui Atila ucid în mod bestial pe protopopul român ortodox Aurel Munteanu,de 58 ani,din Huedin/Cluj,pe gardianul Gh.Nicula şi 200 de soldaţi ce veneau acasă dela regimentele lor româneşti.
23 Sept.1500: Moare Maria,soţia logofătului Tăutu.Îngr.în bis.din Bălineşti/Dor.
30 Sept.1890: Moare,la 92 de ani,marele artist Matei Millo.-
- În aceeaşi lună Septembrie(1940),hoardele hortiste au dărâmat bisericile române ortodoxe din Vârghiş,Racoşul de Sus,Doboşeni,Filia,Comolău şi Boroşăul Mare(jud.Covasna),pe cele unite din Ocland,Aldea,Mărtiniş şi Borsec(Harghita), şi au devastat pe cele din Ghelniţa,Poian,Ozun,Bâţanii Mari,Micfalău,Chichiş, Bicsad,Cisnău,Bicfalău,Baraolt,Sântionlunca,Păpăuţi,Cernatul de Jos,Miercurea Ciuc,Bogodaia,Cristur,Odorhei,Gheorghieni,Ciucsângeorgiu,Lăzăreşti,etc.
5 Oct.1830: Moare de ciumă boierul cărturar Dinicu Golescu.
6 Oct.1940: Mare manifestaţie legionară la Bucureşti.Antonescu,în cămaşă verde.
7 Oct.1890: Se pune piatra fundamentală a Palatului de Justiţie din Bucureşti.
8 Oct.1890: Se naşte poetul gălăţean Alfred Moşoiu. + 1932.
9 Oct.1890: Se pune piatra fundamentală a podului Feteşti-Cernavodă.
10 Oct.1860: Karl Marx,în "N.Y.Times": "Politica externă rusă nu se încurcă câtuşi de puţin cu principii.Ea nu-i nici legitimistă,nici revoluţionară; dar nu scapă nicio ocazie ca să obţină câştiguri teritoriale".
10 Oct.1905: Antarţii greci ucid pe românul Taşcu Dârja din Cruşova.
11 Oct.1545: Petru Rareş dăruieşte mănăstirii Căpriana din Basarabia de mai târziu o evanghelie în argint daurit.
12 Oct.1860: Se naşte,în comuna Zimbru/Arad,Constanţa Hodoş,scriitoare.
12 Oct.1935: Se inaugurează noul palat al Universităţii din Cernăuţi.
14 Oct.1890: Se naşte la Bucureşti compozitorul Constantin C.Nottara.
15 Oct.70 a.C.: Se naşte,la Mantova,Publius Virgilius Morone. + 19 a.C.
15 Oct.1975: Ion Dumitru înfiinţează,la München,editura ce-i poartă numele.
16 Oct.1530: Se termină zidirea mănăstirii Pobrata,ctitoria lui Petru Rareş.
16 Oct.1730: Se naşte,la Albac/Turda,Vasile Ursu Nicola: Horia.
17 Oct.1830: Se naşte medicul Carol Davila.
19 Oct.1880: Iese,la Bucureşti,Albumul Macedo-Român,îngrijit de V.A.Urechiă.
20 Oct.1740: Moare Carol VI,împăratul Austriei.
21 Oct.1905: Antarţii greci ucid doi români la Hrupişte şi ard şcoala română şi cărţile didactice dela Băiasa,în Macedonia. A doua zi ei incendiază Avdela, în Epir,unde ard cărţile de şcoală,şi dau foc bisericii româneşti din Perivoli.
22 Oct.1980: Moare pribeag la Dachau,la 87 ani,Pamfil Şeicaru.
23 Oct.1900: Se naşte,la Bucureşti,dr.Ion Claudian. + la Paris,29 Dec.1987.
25 Oct.1950: Procesul rezistenţei din munţii Vrancei,"Grupul Paragină".
25 Oct.1905: Antarţii dau foc şcoalei şi bisericii române din Avdela.Ard 138 case.
24 Oct.1920: Inaugurarea Universităţii Române din Cernăuţi,în prezenţa familiei regale,a primului ministru Averescu şi a rectorului,prof.I.Nistor.
26 Oct.1850: Se naşte la Fefeli,lângă Mizil,istoricul Grigore Tocilescu.
26 Oct.1860: Inaugurarea Universităţii din Iaşi,în prezenţa Domnitorului Cuza şi a lui Kogălniceanu,la Palatul Moruzzi.
27 Oct.1890: Se inaugurează localul liceului "Gheorghe Lazăr" din Bucureşti.
28 Oct.1855: Se inaugurează,la Blaj,Mitropolia Română Unită,în prezenţa nunţiului apostolic la Viena,a mitropolitului Şuluţiu şi a ep.de Oradea,Gherla,Lugoj.
28 Oct.1920: Pacea dela Paris.Anglia,Franţa,Italia şi Japonia ne recunosc dreptul asupra Basarabiei.După 20 de ani,primele două ne declară război,fiindcă am îndrăsnit să apărăm acest drept...
31 Oct.1820: Se naşte pictorul Gh.Tattarescu. + 24 Oct.1894.
1 Nov.1915: Barbu Delavrancea,la o întrunire în Iaşi: "Carpaţii nu ne despart, ci ne întregesc.In ei s'a adăpostit şi a crescut sufletul nostru.De pe culmile lor s'a revărsat doina de vitejie şi doina de restrişte,ducând la vale,de o parte şi de alta,chemările misterioase ale neamului,până în pustele Ungariei şi până dincolo de bărăganele dela gurile Dunării.Carpaţii sunt osul de rezistenţă al nostru,şira spinării care nu s'a încovoiat niciodată şi nu se va rupe niciodată,decât cu cel din urmă om dintre noi".
2 Nov.1920: Studenţii impun,la deschiderea Universităţii din Iaşi,slujba religioasă."De atunci mi s'a înrădăcinat credinţa,care nu mă va părăsi -notează Corneliu Codreanu-, că cel care luptă,chiar singur,pentru Dumnezeu şi neamul său,nu va fi învins niciodată".
3 Nov.1900: Se naşte,la Bacău,Lucreţiu Pătrăşcanu,comunist... român!
3 Nov.1910: Se naşte,la Caramurat,părintele Florian Müller,un bun.. român.German din Dobrogea,despre conaţionalii săi de-acolo a scris o meritoasă carte.

4 Nov.1970: Moare Tudor Mușatescu,născut în 1903 la Câmpulung/Muscel.
5 Nov.1370: Ludovic de Anjou al Ungariei e ales rege şi al Poloniei.
5 Nov.1880: Se naşte,la Paşcani,Mihail Sadoveanu,fost scriitor român.
5 Nov.1650: Se naşte Antim Ivireanu.Acest străin a fost un mare român!
5 Nov.1905: Antarţii greci asasinează pe preotul român Atanase Papanace,la Veria.
8 Nov.1900: Şovinişti maghiari aruncă'n aer cu dinamită "Piatra Libertăţii" şi "Crucea lui Avram Iancu" dela Blaj.
8 Nov.1945: Marea manifestaţie românească din Piaţa Palatului,la Bucureşti.
9-12 Nov.1330: Basarab bate,la Posada,pe Carol Robert al Ungariei."Iar regele şi-a schimbat insemnele armelor sale cu care l-a îmbrăcat pe Desev,fiul lui Dionisie,pe care,crezându-l a fi însuşi regele,românii cu cruzime l-au omorît".
9/10 Nov.1940: Un mare cutremur distruge multe clădiri în toată ţara.
10 Nov.1905: Antarţii greci asasinează şi incendiază la Pleasa şi Perivoli.
10 Nov.1935: Instalarea,la Cernăuţi,a noului mitropolit al Bucovinei,Vis.Puiu.
11 Nov.1845: Se naşte,la Brânzenii Vechi/Orhei,marele român Vasile Stroescu.
12 Nov.1905: Antarţii greci asasinează români la Avdela şi Vodena.
13 Nov.1905: Antarţii greci asasinează pe românul Spiru Costuri din Coriţa.
14 Nov.565: Moare împăratul Iustinian,născut din plămada protoromână.
14 Nov.1920: Se naşte în Basarabia,la Cubolta,Sergiu Grossu.
15 Nov.1905: Antarţii greci ard la Breaza cărţile liturgice româneşti.
15 Nov.1915: Se naşte,la Youngstown/Ohio,părintele Vasile Haţegan.
15 Nov.1925: La Şelimbăr,pe movila de pe trupurile celor căzuţi,o troiţă.
15 Nov.1935: Al.Gregorian scoate,la Bucureşti,revista "Sfarmă Piatră".Colaborează N.Crevedia,Lucian Blaga,Vintilă Horia,Nichifor Crainic,Brătescu-Voineşti,Ion Conea,Aron Cotruş,Olimp Căciulă,Nicolae Mladin,Victor Ion Popa,Horia Niţulescu, Toma Vlădescu,Ilariu Dobridor,Aurel Dragoş,Valeriu Bora,D.Trăilă,etc.etc.
15 Nov.1980: Hirotonirea întru episcop al Românilor din America a P.S.Natanael.
17 Nov.1620: Gaspar Graţiani întăreşte măn.Sf.Sava satul Holercani,pe Nistru.
18 Nov.1640: Doamna Anca,soţia lui Nicolae Pătraşcu,şi fetiţa ei Elena,sosesc la Braşov cu carele mortuare purtând rămăşiţele soţului(fiul lui Mihai Viteazul) şi pe-ale tatălui ei,Radu Şerban Vodă.Sunt întâmpinate aici de logofătul ţării şi de alţi boieri,şi cu toţii pornesc la 23 Noembrie spre Bucureşti,unde sunt întâmpinaţi de însuşi Matei Vodă Basarab cu toată curtea lui.
19 Nov.1240: Tătarii cuceresc Kievul.
19 Nov.1940: Moare Ion Inculeţ,fostul preşedinte al Republicii Moldoveneşti.
20-28 Nov.1600: Dieta Transilvaniei depune,la Alba Iulia,jurământul de credinţă lui Mihai Viteazul.Era compusă din nobili unguri,secui şi saşi.
20 Nov.1920: Apare "Ion",cunoscutul roman al lui Liviu Rebreanu.
20 Nov.1940: Moare la Bucureşti protopopul Ion Moţa.E înmormântat la Orăştie.
21 Nov.1975: Moare,la Salzburg,profesorul Alexandru Randa.
22 Nov.1905: Antarţii greci asasinează la Pisuderi pe românul Dumitru Duca.
23 Nov.1940: Antonescu semnează la Berlin aderarea României la Pactul Tripartit.
24 Nov.1920: Moare,la Bucureşti,poetul Alexandru Macedonski.
25 Nov.1910: Se naşte,la Drănic/Dolj,ing.N.Smărăndescu,luptător naţionalist.
26/27 Nov.1940: Desgroparea,la Jilava,a trupurilor lui Corneliu Codreanu,ale Nicadorilor şi Decemvirilor,de sub placa de beton de 30 de tone,pusă de Irod II.
27/28 Nov.1940: Uciderea,la Strejnic,a lui Nicolae Iorga.
27/28 Nov.1970: Moare Petre Comărnescu.E înmormântat,la 1 Dec.,la Voroneţ.
29 Nov.1780: Moare Maria Tereza,sub care ni s'a răpit Bucovina.
29 Nov.1920: Se înfiinţează Politehnica din Timişoara.
29 Nov.1980: Moare la Vârşeţ,în Banatul înstreinat,dr.Al.Butoarcă,fost deputat român în Skupcina din Belgrad.Şi-a dăruit casa Vicariatului Român Ortodox local.
30 Nov.1495: Sfinţirea bisericii Sf.Petru şi Pavel din Huşi,ctitorie lui Ştefan.
30 Nov.1910: Se naşte,la Iaşi,vrednicul cărturar Constantin Sporea.
30 Nov.1940: La Nădăşel/Sălaj,ungurii ucid cu securile pe Ion Ciocănaş.
1 Dec.1950: Moare,la 33 de ani,Dinu Lipatti,pianist şi compozitor.
1 Dec.1960: Moare Ion Vasilescu,compozitor de muzică uşoară.
2 Dec.1925: Consiliul de Război al Corpului III Armată Chişinău dă sentinţa în procesul rebeliunii bolşevice dela Tatarbunar.Printre cei 87 de condamnaţi,niciun român; mai toţi sunt evrei,câţiva ruşi.
4 Dec.1905: Consulul României Georgescu,viceconsulul Trifon,,inspectorul şcolar Duma şi prof.Cionga,obiect al unui atentat din partea antarţilor greci.
5 Dec.1870: Se naşte generalul Stan Poetaş,ucis de bolşevici la Atachi(Bas.).
6 Dec.1850: Bălcescu către Ion Ghica: "Eu cred că mijloacele noastre de lucru, punctul de reazăm este în Transilvania; numai cu românii de acolo vom putea

odată pune ţările în picioare... E nevoie dar nu a declara că voim două Românii, una austriacă şi alta turcă.. ţintirea noastră este a întemeia Regatul Daciei".

6 Dec.1905: Mitropolitul grec ortodox Caravanghelos al Castoriei ocupă cu forţa biserica română din Vlaho-Clisura.

7 Dec.1965: Papa Paul VI şi patriarhul Atenagora anulează anatemele dela 1054.

8 Dec.1860: Un ukaz al ţarului restituie mănăstirii Neamţ moşiile Copanca şi Chiţcani din Basarabia, dăruite ei de Petru Rareş.

8 Dec.1920: Bomba pusă în Senatul român de evreul Max Goldstein ucide pe Demetriu Radu, episcop unit de Oradea, şi pe ministrul de Justiţie, Dem.Greceanu.

9 Dec.1880: Se naşte la Coştei, în Banatul înstreinat, luptătorul Avram Imbroane.

9 Dec.1885: Se naşte, la Şirăuţi/Hotin, dr.Daniel Ciugureanu, patriot român.

9 Dec.1910: Se naşte la Constanţa ziaristul Horia Roman.

12 Dec.1440: Tătarii ard Vasluiul şi Bârladul, oraşe de reşedinţă domnească.

13 Dec.1900: Se naşte, la Ograda/Ialomiţa, dirijorul Ionel Perlea.

15 Dec.1905: Antarţii greci distrug şcoala română din Vlahoiani.

17/29 Dec.1890: Ia fiinţă la Bucureşti "Liga pentru unitatea culturală a tuturor Românilor". Ţel: "De a întreţine continuă vie, pe baza culturii naţionale, conştiinţa de solidaritate în întreg neamul românesc; de a lupta continuu în sprijinul fraţilor noştri subjugaţi, contra asupritorilor lor".

18/31 Dec.1915: Se naşte, la Segarcea/Dolj, Vintilă Horia, fost redactor la Porunca Vremii şi Sfarmă Piatră, în exil premiu "Goncourt" pentru literatură bună.

18 Dec.1942: Pe o temperatură de peste 30 de grade sub zero, sosesc în lagărul de la Oranki, degeraţi, după o lună de călătorie, 3.000 de prizonieri români.

20 Dec.1850: Se naşte poeta Veronica Micle.

20 Dec.1860: Zinca Golescu, către fiul Ştefan: "Curaj, bunul şi iubitorul meu copil, căci dacă veacuri de suferinţă n'au izbutit să nimicească neamul românesc, nimic nu va izbuti de aci înainte"! Vajnica româncă a murit la 10 Febr.1879 şi a fost înmormântată în biserica din Goleşti/Muscel. "Să aveţi întotdeauna în faţa ochilor ideea şi speranţa de a putea fi de folos patriei voastre!", a mai spus ea fiilor săi, fraţii Goleşti, în pragul morţii.

22 Dec.1875: Se înfiinţează la Cernăuţi Societatea studenţească "Arboroasa".

22 Dec.1930: Moare Vintilă Brătianu.

22 Dec.1960: Moare în Franţa savantul Nicolae Donici, născut la Chişinău.

23 Dec.1905: Al treilea atentat al antarţilor contra preotului român(Bitolia).

26 Dec.1675: "Am stat lângă râul Argun toată ziua, ca să se odihnească vitele, ca să le mai adăpostim şi să le hrănim, deoarece caii şi cămilele stătuse în drum şi ologise atât, încât a trebuit să le facem papuci de papură"(Spătarul Milescu, în ziarul călătoriei prin Siberia spre China).

26 Dec.1960: Se constituie, la biserica română din Paris, Asociaţia muzicală "Carmen", cu D.Bacu, D.Em.Popa, N.Apostolescu, N.Chiriac, Doina Ienciu. Dirijor, Gr.Iosub.

30 Dec.1905: Antarţii greci ucid fruntaşi români la Perivoli şi Nijopoli.

STUDENŢIMII ROMANE de Vasile Militaru

Spre voi, azi, purtători ai torţei, durutul suflet mi-l îndrept,
Căci soarta bună pentru ţară, doar dela voi o mai aştept...

În codrul Neamului, în care s'a'ntins atâte putregai
Şi însuşi vântul primăverii n'aduce decât "of" şi "vai", -
Azi numai voi urcaţi spre soare -biruitor şi verde crâng-,
Şi-aş vrea, la pieptu-mi plin de doruri, cu mii de braţe să vă strâng!

Copii ai lipsei şi-ai durerii, înghesuiţi prin vechi mansarde,
Al căror foc nu arde'n vatră, dar sufletul ca smirna arde -
Flămânzilor, a căror hrană adesea-i un pătrar de pâine, -
În voi -cu spade mari de flacări-, eu văd Arhanghelii de mâine,
Arhanghelii ce-or pune capăt atâtor suferinţi nedrepte
Şi'ntregului desmăţ ce cântă pe-ale nemerniciei trepte...

Sus torţa sufletelor voastre, copii cu suflete curate,
Ca să curmaţi acum tot jaful, să faceţi plânsului dreptate!...
Să umpleţi ocnele, pe viaţă, cu-acei nemernici şi mişei
Ce'nfometează ţara toată, ca să se ghiftuiască ei!...

&& Joi seara, 29 Noembrie, părintele protopop D.Em.Popa a oficiat in catedrala română din Freiburg un parastas pentru Corneliu Codreanu, Niki Constantinescu, Iancu Caranica, Doru Belimace, Ion Caratănase, Iosif Bozântan, Ştefan Curcă, Ion Pele, Ion State Grigore, Ion Atanasiu, Gavrilă Bogdan, Radu Vlad, Ştefan Georgescu şi Ion Trandafir, dela a căror asasinare s'au scurs 52 de ani.-

DESPRE FRAȚII ÎNSTREINAȚI

- Răsfoind presa iugoslavă, poți da de felurite opinii în privința "vlahilor", a românilor sud-dunăreni. Uneori, autorii par a fi binevoitori față de elementul etnic românesc, dacă nu cumva vor fi fiind ei înșiși români, camuflați sub alte nume. Astfel, sub titlul "Vlahii proscriși", cineva abordează obiectiv și cu curaj problema "vlahilor" în general și a românilor din dreapta Dunării în special. După ce mai întâi înșiră toate accepțiunile etnonimului "vlah", autorul spune mai precis: "Vlahii au fost tratați în perioada interbelică drept un grup de Aromâni, adică Români, cari populează spațiul dintre Dunăre, Timoc, Mlava și Cerna Reka, apoi și Banatul". După al II-lea război a fost formată în Serbia o comisie însărcinată cu anchetarea Vlahilor(Românilor), să se declare dacă sunt Vlahi sau sârbi.. Anchetații s'au declarat "Sârbi cari vorbesc limba română". Ca atare, ei au fost "scoși de pe listă" și "reduși la masă anonimă de asimilat, precum și țiganii". Cândva ar fi apărut în "Borba" articolul vreunui român, Petrovici, pledând pentru restituirea numelui de "Român"; dar apoi s'a așternut tăcerea...

Acì suntem în măsură să îndreptăm memoria autorului, precizând că autorul articolului din "Borba" a fost un anume Marcovici. Iar Petrovici(Nicola) a fost o figură nefastă pentru românii timoceni; el era sârb din România, cu rol decisiv în comisia amintită, care, el, a decis că limba acelor români nu este evoluată și nu trebuie să aibă școli. Cu această opinie a sa, de "competent", Petrovici l-a înfruntat chiar pe Milovan Djilas, care era de părere opusă, favorabilă românilor timoceni. Acel Petrovici niciodată nu va trebui iertat pentru răuvoitoarea lui poziție, într'un timp când foștii partizani români se zbăteau să înjghebeze o afirmație a culturii și neamului lor românesc.

Se aduce aci un citat de care și noi am făcut uz altădată, anume că "Prin anumite caracteristici etnice ale lor, dar mai mult ca masă bilingvă(românească și sârbească), un grup deosebit(sârbesc) alcătuiesc "Vlahii" din nord-estul Serbiei", continuând: "În loc de denumirea de Români, a fost impusă forțat aceea de Vlasi, vroindu-se scoasă în evidență o deosebire "etnică". Un anumit grad de deosebire s'a realizat datorită faptului că acești locuitori au trăit înafara curentelor culturale la ceilalți Români, n'au avut școli proprii, ci și-au păstrat numai cultura tradițională. Expresia "masă bilingvă" oglindește numai scopurile și rezultatele acțiunii de impunere a limbii unui anumit grup etnic, ceea ce înseamnă pregătire a proceselor de asimilare etnică".

- Într'un alt text(iugoslav), intitulat "Buzunarele Cominternului", se spune răspicat: "S'au făcut încercări ca și Craina Timoceană să fie avansată în "Regiune Valahă", desigur autonomă, în acest scop a fost adusă de undeva la Zăicear o puternică stație de radio. Aceasta trebuia să emită programe în limba valahă și în felul acesta să scape "poporul valah de tutela seculară sârbească; dar acestei acțiuni i s'au opus cu vehemență chiar vlahii". S'au complotat și alte "provincii răsăritene", dar apărând alte probleme, mai mari, acelea au fost amânate. Așadar, ca să poată fi asimilați, românii sunt acuzați acuma de legături cu Cominternul. Stația aceea fusese capturată dela ocupanții germani.

- Românii din dreapta Dunării cad în războaie pentru cauza altor națiuni(fapt la care s'a referit și Eminescu), precum, neavând un statut etnic, cad în conflictele din Iugoslavia, victime ale prejudecăților naționaliste, fiind socotiți sârbi. E cazul elocvent al unui anume Svetozar <u>Traiil(ă)</u>-ovici, după nume evident român, stabilit de mulți ani în Lubiana(Slovenia), unde e căsătorit cu o slovenă și are copii. Este născut la Plavna, în Craina Negotinului. Cum în Slovenia a început să bântuie sârbofobia, românul nostru s'a văzut țintă a urii naționale, a tracasărilor și a invitațiilor tot mai agresive să se care "în Serbia lui". Iar el zicea că nu e nici sârb nici bosniac, fără să-și spună naționalitatea adevărată, afirma doar că se simte ca un fel de "vinovat de planton". Soția însă l-a divulgat, spunând clar că el "e vlah, român", și numai nora le este din Bosnia. Abia atunci vine și el să spună: "Iar cât privește limba sârbă, eu nici pe asta n'o știu bine. Limba mea maternă este cea românească". Așadar <u>românească</u>, nu vlahă. Până la urmă însă, a trebuit să plece în satul lui românesc din Craina.

- Un bizantinolog iugoslav, <u>Ferluga</u>(s'ar putea să fie de obârșie vlahă), scrie: "Aruncați o privire asupra Peninsulei Balcanice și vedeți un mare amestec de popoare: vedeți Greci, Vlahi, Albanezi, Sârbi, Bulgari, etc. La unii vedeți năzuința de a făuri state proprii, la alții însă nu! Luați-i, bunăoară, pe Vlahi. N'ați auzit niciodată că ei ar fi tins să-și creeze un stat. Celelalte popoare de aci au dorit și au creat".-

- Au românii din dreapta Dunării o plantă ce crește în boschete, minunat de mirositoare, plantată de obicei în vii, numită "Lemnu lu Dumnezeu", detaliu ce arată religiozitatea lor. Un cercetător, <u>Maceai</u>, observase la timpul său, în secolul tre-

cut,că românii aceştia se salutau,când se întâlneau,cu cuvintele "Dumnezeu să-l păzească pe Român!".Nu numai simplă religiozitate,dar invocarea dumnezeirii pentru ajutorarea neamului românesc oropsit.

- Albania"nu recunoaşte drepturi elementare minorităţilor etnice",afirmă ziarele iugoslave,pe marginea unei discuţii la ONU,gândindu-se la puţinii slavo-macedoneni şi sârbi de acolo.Ambasadorul albanez răspundea că "cine trăieşte în casă de sticlă n'ar trebui s'arunce piatra în alţii" şi că "Iugoslavia este ultima care să-şi poată îngădui ridicarea problemei minorităţilor naţionale".Era de faţă şi un reprezentant al României,care şi-a exprimat regretul că Iugoslavia pune problema minorităţilor sale din România,care ar dori "ca minoritatea română din Iugoslavia să se bucure de aceleaşi drepturi ca cea sârbă din România".Nu ştim dacă s'a gandit la bănăţeni,sau şi la timoceni.De existenţa acestora din urmă nu ştia nici R.D.Popescu,care nu de mult se rătăcise prin regiune cu alte treburi...

- La Congresul Internaţional II,pentru limba şi cultura aromână,care a avut loc acum doi ani la Freiburg,ziaristul iugoslav Radovan Tomasevici a venit cu o serie de materiale ale sale în chestiunea aromânească publicate în "Borba" între 11-22 Iulie 1988.Problema îşi poate deci croi drum până la forurile cele mai înalte.În ele se recunoaşte nu numai existenţa populaţiei vlaho-aromâne,dar şi că i s'a făcut şi i se face o mare nedreptate.

Articolele încep cu un titlu general,care figurează în capul fiecăruia: "ŢINŢARII,popor a cărui patrie este întreaga Peninsulă Balcanică".Primul articol începe cu "O mare nedreptate istorică".Apoi: "Prin scrisoarea sa din 15 Februarie 1988,Asociaţia "Pitu Guli" din Scopie cere miniştrilor de externe ai ţărilor balcanice să pună pe ordinea de zi a Conferinţei lor dela Belgrad chestiunea ţinţarilor",trecuţi cu vederea în mod deliberat.Alt titlu: "În numele unui trecut frământat".Reprezentantul grec în Parlamentul european consideră că insistenţa asupra drepturilor minorităţilor naţionale poate cauza dificultăţi în calea nădăjduitei unificări a Europei.Şi încă: "S'a aşteptat şi glasul lor să se audă".La Bitolia nu s'a putut înfiinţa o Asociaţie ţinţărească din cauza folosirii limbii ţinţare în titulatură şi pe ştampilă,în timp ce la Scopie ţinţarii nu au insistat asupra formelor naţionale exterioare.În rubrica "Ştiţi oare?": Departamentul de stat al Americii înştiinţează pe aromâni că,în Iugoslavia,Vlahii au statut de "grup etnic" şi că drepturi culturale mai largi le-ar aduce numai statutul de "naţionalitate"(narodnost)."Toţi Ţinţarii sunt Vlahi,dar nu toţi Vlahii sunt Ţinţari".Vlahii sunt pomeniţi prima dată în letopiseţul "Poveste a vremilor trecute": "Au trecut Ugrii pe lângă Kiev.. şi începură să lupta împotriva Vlahilor şi a Slovenilor ce locuiau acolo".Ţinţarii au dăruit oameni din belşug celorlalte popoare balcanice,devenind sârbi,ca Nastasievici,Nusici,Liotici,Nacici,Geagici,Sterici,sau macedoneni(Ogeaklìievski,Nausmovski,Polenakovici,Ginekovski,Todorovski,Nastevi),sau şi croaţi: Demeteri,Geveli.. Vlahii,romani răsăriteni.Simbioza lor cu slavii."Conspiratorii în locuinţa vlahului Berivoi".Popor fără istorie politică.. care niciodată nu şi-a avut un stat al său.In munţii Bulgariei."Dreptul vlah mai puternic decât turcii". După un asediu de cinci ani al satelor suliote,Ali Paşa Tepeleni -duhul cel rău al Ţinţarilor- a permis acestora să se strămute pe Insulele Ionice,dar,răzgândindu-se,i-a masacrat în drum spre Prag(1803).Un grup de ţinţăroaice atunci s'a sinucis,sărind în prăpastie împreună cu copiii lor."Strălucirea şi gloria Moscopolei.Căutând să-i convingă pe ai săi că trebuie să se strămute,un bătrân pe nume Iconomu le-a arătat jumulind o găină: Cine pleacă din timp,va merge îmbrăcat; cine va întârzia va pleca gol precum această găină!".Conducta de lapte a lui Paciura.Presiuni şi emigrare."Blestem drept imn".Prin mijlocirea Ţinţarilor "Heteria" grecească l-a ales pe Karagheorghe căpetenie a răscoalei generale balcanice,în timp ce eliberarea de sub Turci era imaginată ca o refacere a civilizaţiei bizantine".Luând parte la multe mişcări de eliberare ale popoarelor balcanice fără a face vreo deosebire între sine şi acele popoare,Ţinţarii apăreau ca înfocaţi naţionalişti greci,sârbi,bulgari,români şi albanezi.. Crima din pădurea Radovan: asasinarea lui Karagheorghe şi a însoţitorului său aromân.Iradeaua sultanului."Fă-te grecoaică,frumoasă ţânţăroaică!".Prin pacea dela Bucureşti(1913),Serbia,Grecia şi Bulgaria au recunoscut ţinţarilor de pe teritoriile lor autonomie şcolară şi bisericească,ba chiar crearea unui episcopat al lor...

"În mişcarea naţională grecească de eliberare au participat mulţi ţinţari. Am amintit deja pe Riga Velestiniu,Nicolai Iorgaci,Teodor Colocotronis,dar trebuie adăogat şi numele celui mai mare combatant,eroul dela Missolonghi cu care a căzut împreună lordul Byron,Marcu Botzaris,vlah epirot-suliot"."Printre cei angajaţi în Macedonia pentru "cauza sârbească" erau şi Ţinţari, cari însă nu afi-

şau vreo dorinţă de rezolvare a problemei lor.Acelaş ziarist Rad Tomasevici a mai precizat,în "Borba" şi "Sabor",că Ţinţarii se numesc pe sine Aromâni şi Vlahi,dar megieşii îi mai numesc Kutzo-Vlahi,Caraguni,Târnovunţi(= Lână-Neagră). În realitate ei sunt Vlahi sudici,spre deosebire de Vlahii nordici(munteni,transilvăneni şi moldoveni),cu cari sunt foarte înrudiţi prin limbă şi obârşie.Dar aceşti Vlahi sudici au fost cu totul daţi uitării...

Sava Gârleanu

PENTRU NEAMUL DE-ACASĂ de Ovidiu Vuia

Nu vă lăsaţi conduşi de alţi mişei,
Că v'au înfipt cuţitul pân'la os
Şi împărţit-au ţara între ei
Ca pe cămaşa lui Isus Cristos!
Destul aţi pătimit sub anii grei,
Când vite'n juguri la mezat v'au scos;
De ce şi azi? doar n'or fi dumnezei,
Să le mai duceţi sufletul,prinos?

Dau tulnicele semne de răscoală
Din Detunata până pe Negoi,
Să nu vă fie sărăcia,boală,
Şi'n casă grijile,negru puhoi, -
Chiar dac'aveţi în luptă,palma goală,
Veţi birui,dreptatea fiind cu voi.

&& "Zborlu a nostru",ultimul număr(25-26),semnalează: 125 de ani de când Dimitrie Atanasescu reuşi să deschidă prima şcoală românească în Macedonia,la Târnova(sub Vodă Cuza); 130 de ani de când Dimitrie Cozacovici(Aminciu),fraţii Goga(Vlahoclisura),Zisu Sideri(Serres) şi Mihai Tricopol(Cruşova),făcură la Bucureşti,tot sub Cuza,primul Comitet Macedonean de redeşteptare naţională şi lansară un apel către fraţii noştri din Epir,Macedonia,Tesalia şi Albania pentru limbă românească în biserici şi şcoli: 110 ani dela deschiderea liceului român dela Bitolia(şi ar fi putut adăoga tot 110 ani dela ieşirea,la Bucureşti,19 Oct, 1880,a faimosului Album Macedo-Român,scos de V.A.Urechiă).În 1904 existau în regiunile Bitolia,Salonic,Epir şi Albania: 97 de şcoli româneşti cu 208 învăţători şi 5.170 elevi,şi 45 de biserici cu 55 de preoţi romani.Dar ce-a putut să facă România Mică,România Mare n'a fost în stare nici măcar să păstreze!

Din aceeaşi publicaţie a vrednicului profesor Vasile Barbă mai aflăm că anul acesta,la 13 Martie,s'a constituit la Bucureşti noua Societate de Cultură Aromână,unde au vorbit prof.Matilda Caragiu,artistul Ion Caramitru,av.Al.Limona, av.Atanasie Nasta,dr.Nicolae Saramandu,prof.C.Bărbulescu,prof.V.Barba.O filială s'a înfiinţat îndată la Constanţa.Mai aflăm că dl Naşu Zdru,care scoate în America "Frunza vlahă",- mergând în Grecia să-şi vadă satul natal Cândrova,a fost dat afară din ţară! Că în România a apărut publicaţia aromână "Deşteptarea".Că Societatea aromână "Pitu Guli" din Iugoslavia a scos la Scopie gazeta "Fenix".-

&& "Der Spiegel" din 10 Septembrie publică un interview cu premierul "Roman", plin de afirmaţii după clişeul de mult prăfuit: "legiunea fascistă" ce se ţine mereu de rebeliuni,recunoaşterea că s'au făcut greşeli(dar fără să le şi îndrepte); Iliescu a trebuit să mulţumească securiştilor-mineri.. ca să-i poată îndepărta din Bucureşti(dacă le mulţumea dela'nceput,poate că nici nu mai veneau..); arestarea lui Munteanu a fost pentru.. salvarea lui,ca să nu fie linşat; etc.În Ianuarie,fiind deja premier,El nu ştia dacă e marxist; acum,"crede" că nu e.El şi cu Iliescu,supremele căpetenii de azi,sunt pentru paşi radicali în schimbările de structură,dar aparatul de stat şi "poate" unii parlamentari sunt pentru paşi mărunţi,aşa că nu e mare lucru de făcut(şi-atunci nu se'nţelege de ce nu şi-or fi dând demisiile,dacă şi-aşa conduce aparatul de stat..).Mai spune dl "Roman" că,"înainte de alegeri",magazinele erau mai pline: de necrezut...

Câte alegaţii,atâtea infantilisme! Nicio afirmaţie serioasă,cu simţul de răspundere,cu greutatea omului copt pentru cârmă,ci parcă de puşti în chiloţi, scobindu-se impertinent în nas şi făcând pe teribilul în faţa unor inşi ce se prefac a-l lua în serios.Şi ăsta ar fi să fie un "disrael" al României!

&& "Democraţia creştină",săptămânal al unui partid cu acelaş nume,publică,la 12 Mai,un interviu acordat de preşedintele său,Mihai Grama,unei deputate germane.La întrebarea despre criteriile de primire în partid,acesta răspunde că porţile sunt larg deschise: "Primim în partidul nostru şi foşti comunişti,care nu au făcut parte din nomenclatură... Nu acceptăm în partid foşti legionari".Cine găseşte un răspuns mai idiot decât acesta,merită un premiu mai mare decât Nobel. Păi cum poţi să primeşti pe cei ce-au belit şi desfigurat o ţară vreme de două generaţii,şi să refuzi pe cei ce-au luptat cu disperare,încă dela Dobrina,ca să evite acest flagel? Şi asta în numele unei democraţii,care se mai proclamă şi creştină! E de'nţeles deci dispreţul alegătorilor,cari l-au trântit la alegeri. Şi tare am fi vrut să vedem mutra nemţoaicei,democrat-creştină şi ea,dar din plămada lui Adenauer şi Strauss,auzind astfel de nerozii!

&& Am văzut pe zidurile Parisului,pe programul unui concert cu participarea lui Zamfir,"danse des papillons".Numele dlui Raţiu lipsea însă de pe afiş...

&& Într'o scrisoare publicată în "Revista Magazin" din Tel Aviv, 14 Dec. 89, şi reluată de "Carpaţii"(65), doctorul M.Cohen din Israel se arată deranjat de "linia comună dintre cei doi Sorini: Sorin Toma şi Sorin Cunea, doi evrei care-şi consacră viaţa în ceea ce n'ar trebui să-i privească deloc: treburile politice interne ale României. Îmi amintesc că atunci când, cred că prin 1946, a apărut în "Scânteia" articolul lui Sorin Toma: "Despre putrefacţia poeziei sau poezia putrefacţiei" -pe marginea poeziei lui TUDOR ARGHEZI, un coleg de facultate mi-a spus: "Nu-i de-ajuns că răbdătorul pământ românesc îl rabdă pe jidanul Sorin Toma, mai trebuie el să-l împroaşte cu noroi pe poetul nostru naţional?". Adică, nu noroiul în sine (care poate fi curăţat, şi într'adevăr a fost curăţat ulterior după mulţi ani de suferinţă pentru Arghezi) l-a deranjat pe colegul meu creştin şi pe alţii ca el, ci faptul că noroiul a venit de la un evreu, deşi cu numele românizat de Sorin Toma. Şi mă întreb acum şi despre evreul Sorin Cunea, ce caută el în Germania unde de 22 de ani transmite emisiuni către poporul din România? Cu ce drept un evreu îşi face "parnusă" din imixtiune permanentă în treburile politice interne ale altei ţări? Cu ce drept Sorin Toma şi Sorin Cunea au încercat, sau încă încearcă, să influenţeze istoria politică a poporului român? Oare nu astfel a apărut antisemitismul? Comunistul Sorin Toma şi anticomunistul Sorin Cunea trag, din direcţii opuse, istoria României. Cu ce drept?".

Scrisoarea prea cinstitului doctor Cohen a apărut înainte de revolta din ţară, aşa că nu-i cunoaştem opiniile (care nu pot fi departe de cele de mai sus) asupra împingerii lui "Petrică" Neulander, zis Roman (fiu de cetăţean sovietic venit cu tancurile ruseşti în ţară, după ce luptase din răsputeri să ducă şi în Spania fericirea din Rusia), spre cârma supremă a unei ţări adusă la sapă de lemn şi desumanizare de alţi coreligionari ai săi, de la Ana Pauker, Kişinevski, Nikolski, la pletora de comisari executanţi fideli în România ai întunecatelor intenţii staliniste cu această ţară. Cu ce drept se amestecă Petre Roman în treburile acestei ţări, "care n'ar trebui să-l privească deloc"? Cu ce drept îşi permite el să interzică intrarea în România a unor români get-beget? E caşi cum un ipotetic Ion Popescu, ajuns premier la Tel Aviv, ar interzice lui Şamir să intre în Israel! Şi-atunci să nu mai cate origina antisemitismului în "fascismul" altora, ci, cum constată cu atâta dreptate înţeleptul Cohen, în propriile fapte!-

&& Dl Octavian Voinea, nepot de veteran dela '77 şi '907 şi fiu de luptător la Mărăşeşti, ucis de Irod al II-lea când cu svăpăielile răzbunătoare ale lui Sima, la 22 Septembrie 1939, el însuş purtat pe la Piteşti, Gherla, R.Sărat, Jilava şi Aiud,- fiind invitat la Romfest în America cu alţi fruntaşi români: Demostene Andronescu, Al.Miculescu, Marcel Petrişor, Virgil Mateiaş, Ion Gavrilă, Ion Dumitrescu şi N.Nicolau, a ţinut la 23 Septembrie o conferinţă în faţa comunităţii române din Los Angeles, din care notăm: Uniunea democrat-creştină s'a înfiinţat la iniţiativa sa şi a dlor Andronescu şi Petrişor; model: partidele democrat-creştine din Apus; ţel: reconstrucţia Ţării, combaterea totalitarismelor, egalitate în datorii şi drepturi; bază: tineretul. În partid pot intra români din ţară şi străinătate, indiferent de crezul lor politic din trecut dar cari n'au ajutat cu nimic la prosperarea comunismului. Partidul denunţă prezenţa la conducere a nomenclaturiştilor, a căror retragere e singura soluţie pentru evitarea dezastrului. Se impune crearea unui tribunal internaţional care să judece pe cei vinovaţi de genocid, de crime împotriva umanităţii, de distrugerea valorilor culturii, pe cei ce continuă cu terorismul. Partidul aderă la declaraţia dela Timişoara şi sprijină unirea tuturor într'un front anticomunist: foştii deţinuţi, foştii prizonieri, chiar şi dizidenţii adevăraţi.

Cu o aşa structură: română, democrată şi creştină,- era firesc să se producă acte de intimidare şi infiltrări. Ultimele au fost eliminate, pe măsură ce-au fost descoperite; iar contra eventualelor "accidente", au fost preveniţi George Bush, James Baker, Peres de Quellar, Jesse Helms, Robert Dole, N.Stroescu-Stânişoară, David Fundenburk, rugaţi deasemeni să intervină pentru respectarea drepturilor şi libertăţilor în România.-

&& La 7 Iulie s'a constituit, la Bonn, Alianţa anticomunistă - pentru democraţie în România, "ca formă de coordonare unitară a acţiunilor individuale şi organizate ale exilului românesc". Comisia provizorie de organizare: dr.Mătrescu, Radu Roşeanu, Paul Morcov, Viorel Caracaş. Au aderat pe loc: Consiliul Naţional Român, Congresul Mondial al Românilor, Comitetul Naţiunilor Captive, Parohia Română din Düsseldorf. Moţiunea votată s'a trimis la Bucureşti lui Iliescu.-

&& Dl N.Bujin a vorbit Miercuri 12 Decembrie la Montesacro(Roma), în faţa unui numeros grup de studenţi din Mişcarea Socială Italiană, despre "Il senso della militanza nella visione politica di Codreanu".-

RĂVAŞ DE LA UN CITITOR

Când am citit,în numărul trecut,scrisoarea din Franţa,m'am simţit jicnit pe nedrept,cu întreaga mea "generaţie a tranşeelor şi a puşcăriilor".Căci ASTA am fost: în război,"carne de tun",iar în aşa zisul timp de pace "carne de tocătură" pentru Partid,"saci de antrenament" pentru securitate şi "mână de lucru specială",semi-gratuită,pentru nomenclatură! M'am întrebat: cum poate fi un tineret atât de ignorant al istoriei şi de nedrept,încât să acuze de trădare tocmai pe cei cari,având în 1944 între 20-25 ani,au dus tot greul războiului,iar după aceea al rezistenţei active şi pasive,în zecile de puşcării şi lagăre de muncă?.. Iată încă un rezultat al educaţiei comuniste,care pe de o parte a minţit şi îndoctrinat un popor întreg,iar pe de alta a reuşit să învrăjbească nu numai clasele sociale,dar întreaga societate românească până la frate contra frate.Divide et impera! Marea majoritate n'a înţeles-o încă nici azi.De aceea,pentru apărarea unei generaţii şi restabilirea adevărului,m'am simţit obligat să răspund!

Sunt de părere că tânărul autor al scrisorii săvârşeşte o mare greşeală -şi o mare nedreptate-,ignorând în mod evident adevărul istoric,ceea ce nu este de mirare,având în vedere parodia de şcolarizare de sub regimul comunist,şi iată de ce: Nu generaţia care în anul 1944 avea între 20-25 de ani a comis actul mârşav de trădare,cum crede autorul,ci generaţia de părinţi ai acestora,adică tocmai generaţia celor ce au înfăptuit România Mare,în tranşeele primului război mondial.Este sinistra realitate! Nouă,cari am fost "<u>generaţia tranşeelor</u>" celui de-al doilea război mondial,părinţii noştri nu ne-au cerut decât sângele,pe care l-am dat din belşug prin cei 394.000 de morţi din răsărit şi apoi prin încă 170.000 din apus,în afară de zecile de mii de prizonieri căzuţi în mâinile inamicului la Cotul Donului,Stalingrad şi Crimea,din greşelile aceloraşi,şi de cei 130.000 cari au depus armele din "Înalt Ordin Regal" ca urmare a capitulării necondiţionate şi ruşinoase de la 23 August 1944.Din aceştia foarte puţini,doar câteva mii,şi-au revăzut vetrele! Şi să nu uităm nici sutele de mii de răniţi, rămaşi infirmi,mulţi muritori de foame! Iar mai apoi tot această generaţie a dat,în încercările-i disperate de a se opune comunismului,marea majoritate a sutelor de mii de victime dela "Canalul morţii" şi dela zecile de temniţe de pe tot cuprinsul ţării,din 1948 şi până în 1964...

Există însă o mare asemănare în soarta acestor două generaţii,între cei ce s'au ridicat la luptă pentru libertate în Decembrie 1989-Iunie 1990 şi generaţia mea: ambele generaţii au fost trădate de generaţia părinţilor,poate obosită de luptă,coruptă de interese materiale,sau pur şi simplu laşă; asta în vreme ce bunicii generaţiei mele "au stat cuminţi în banca lor",temători pentru zilele bătrâneţelor şi incapabili să înţeleagă semnele vremii,ca,după 45 de ani,şi generaţia mea,ajunsă generaţie de bunici,epuizată,sclerozată,compromisă şi sclavizată,după bătăliile sale pierdute,temătoare la rândul ei că-şi va pierde locul la cozile de pâine şi "stăpânul" care-i dădea preţioasele sale indicaţii,şi îngrijorată că pe viitor va trebui să gândească propriu,lucru uitat de câteva decenii,să se comporte ca bunicii lor!...

Şi de ce să ne mire această laşitate,când timp de veacuri a fost cultivată mentalitatea de sclav a capului plecat pe care sabia nu-l taie,şi când însuşi fostul rege Mihai ne îndemna acum câţiva ani,în unul din mesajele sale regale, să protestăm "paşnic"(ca şi cum istoria ar cunoaşte cazul vreunui dictator care a cedat puterea de bună voie,la rugăminţile poporului..),şi ne reamintea ruşinoasa filosofie a capului plecat,ca mijloc de supravieţuire! De ce să ne mirăm, când oportunismul a devenit de mult o tradiţie naţională,condiţie "sine qua non" de existenţă individuală,care a împiedicat formarea unei conştiinţe sociale colective? Unii au denumit aceasta "geniu politic",alţii i-au zis "lichelism politic" şi l-au considerat ca fiind o virtute ce a salvat "identitatea naţională" dar care în realitate a creat şi cultivat tipul de "cutră",de "cu două feţe", sau de "C...." care ne desonorează.De la cutra politică din 1944 care a săvârşit iresponsabilul act de trădare a intereselor noastre vitale,act cu care unii se mai mândresc şi azi,trecând la cei ce-au pactizat de bună voie(din interes) cu regimul comunist şi până la cei ce au devenit uneltele active şi devotate ale acestuia,culminând cu denunţătorii şi torţionarii fraţilor lor,întreaga gamă de IUDE a găsit un teren favorabil de desvoltare,cultiva cu grije de nomenclatura beneficiară,care,şi ea,se autodevora,în luptă pentru putere.În felul acesta a fost subminată formarea de caractere şi alcătuirea unei conştiinţe sociale colective,prin aplicarea lui "divide et impera" şi a lui "fiecare se descurcă CUM poate"! Chiar căţărându-se pe cadavrele fraţilor săi! În schimb însă a fost cultivat un orgolios sentiment de "solidaritate naţională",botezat "patriotism",pentru a fi utilizat ca subiect de diversiune,cu manifestări şovine,

contra unor minorităţi(saşii şi şvabii,imediat după război,mai apoi ungurii, etc.),după momentul istoric şi după nevoile politicienilor...

Nu trebuie să se uite nici faptul că prostipendada românească,cu unele onorabile excepţii,a maimuţărit permanent pe cineva,după împrejurări: pe turci,pe fanarioţi,mai puţin pe austrieci,pe slavi,în ultimul secol pe francezi sau pe englezi,vorbind când greceşte,când slavoneşte,când nemţeşte sau englezeşte(foarte puţini),dar mai ales franţuzeşte,mereu în căutarea unei identităţi "nobile" şi a unor afinităţi ilustre,însă întotdeauna gândind bizantin,nu româneşte,preocupată de apărarea propriilor sale interese meschine,chiar cu preţul sacrificării celor colective.Iar ca dovadă este mulţimea de capete de Domni căzute şi de mari personalităţi reduse la tăcere...

În final,are totuşi dreptate tânărul autor al scrisorii,fiindcă în afara vinei trădătorilor dela 23 August mai există şi o vină colectivă,a întregului popor,în ciuda miilor cari au opus o rezistenţă activă,ori a milioanelor care au opus o rezistenţă pasivă,după caz şi împrejurări,fiindcă o mare parte a celor trecuţi prin temniţe au fost doar nişte victime nevinovate,ale urii de clasă ori de interese personale,fie ale activiştilor de partid,fie ale altor ticăloşi de rând,adesea din cercul rudelor sau al prietenilor.

Da,există şi această ruşine a unor vini colective din laşitate,de acceptare, de compromis şi de cooperare,de care nu ne mai putem spăla decât dacă întregul popor,nu numai o elită conştientă dar destul de puţină,va face un nou efort de rupere a acestor noi lanţuri,într´un spirit de solidaritate generală,pentru a extirpa cu orice sacrificii tumoarea canceroasă reinstaurată la putere; fiindcă degeaba cânţi "Deşteaptă-te române",dar somnolezi mai departe,aşteptând să scoată alţii castanele din foc pentru tine.Şi nu ne e permis nici să ne îmbătăm cu apă rece în speranţa unui ajutor streín,ori să ne minţim cu naivitatea laşului care se autosugestionează că este liber! Libertatea este la fel ca sănătatea şi ca dragostea,nu se poate cerşi! Toate trei trebuiesc cucerite în luptă necurmată de zi cu zi,trebuie să faci ceva ca să le meriţi şi mai apoi să lupţi ca să le poţi păstra! Trebuie să le îngrijeşti ca pe o floare rară şi la nevoie să ştii să le aperi,căci ele nu sunt un drept,ci o răsplată a jertfei tale...

Şi să nu uităm,că între sclavul înlănţuit şi stăpânul său a existat întotdeauna o complicitate,deci o acceptare tacită din partea primului; fiindcă "cel ce ŞTIE" să moară,nu va fi sclav niciodată! Iar un popor care după 45 de ani de sclavie încă nu s´a maturizat destul prin suferinţă,ca să opteze pentru libertate,temându-se de ea,îşi merită cu prisosinţă lanţurile...

Mihai Delcescu

&& Într´o chemare încărcată de colinde,Florea Nicoriuc dela Boianul doinei eminesciene,azi sub ruşi,invită pe români la slujba dela Baden/Elveţia,9 Decembrie,oficiată de pr.D.Em.Popa: Să ne închinăm în faţa eroilor căzuţi pentru eliberarea Patriei noastre ROMÂNIA de sub teroarea comunistă.Căci din nefericire tot aceşti comunişti atei s´au aşezat la conducerea ţării.Neamul nostru creştin, Patria noastră ROMÂNIA creştină suferă mai departe,comuniştii sunt încă la putere cu promisiunile lor goale,cu securitatea teroristă,cu lipsurile de tot felul,cu frigul,foamea şi frica,avându-şi toate rădăcina în comunismul criminal, crăpare-ar ca mazărea când fierbe! Doamne ajută-ne,Doamne uneşte-ne,Doamne uşurează greutăţile,Doamne luminează toate casele românilor creştini din ŢARĂ,din BUCOVINA,din BASARABIA,din CADRILATER şi pribegie!

&& Conducerea provizorie a Partidului Naţional Ţărănesc: preşedinte,Corneliu Coposu; vice,Ion Puiu,Ion Diaconescu,Ion Bărbuş,Liciniu Faina(între timp decedat),Ion Alexandru,Iftene Pop; secretari generali,Liviu Petrina,Ioan Lup; vice, Cicerone Ioniţoiu,Ion Manea,Barbu Piţigoi,Gabriel Ţepelea; casier,Sergiu Macarie; cu presa,Paul Lăzărescu; jurisconsult,Vasile Gionea.Membri de onoare: Ion Marinache,Victor Jinga,Ion Jovin,Nicolae Carandino,Aurel Măldărescu,Radu Niculescu-Buzeşti,Ion Teodorescu.Consilieri: Constantinescu Klaps,Şerban Ghica,Ionescu-Galbeni,V.Negară,P.Suian,V.Vetişanu,Tr.Iliescu,V.Gabrielescu,etc.

&& La 3 Martie Sfântul Părinte a numit episcop de Oradea pe mons.Vasile Hossu,de Baia Mare pe mons.Lucian Mureşan şi de Gherla-Cluj pe mons.Gheorghe Guţiu. Primii doi au fost sfinţiţi la Baia Mare,la 27 Mai,iar ultimul la Cluj la 17 Iunie de către mitropolitul Alexandru Todea,în prezenţa unor reprezentanţi ai Papei şi a unor înalţi demnitari bisericeşti,români şi unguri.-

&& La 1 Iulie a avut loc la Iaşi instalarea noului mitropolit al Moldovei, monah de Sihăstria,dr.Daniel Ciobotea.Întru mulţi ani,de bun păstor,Stăpâne! Se pare că Teoctist a avut,de data asta,bunul simţ de-a nu participa.-

&& Printre noii membri ai Academiei Române se numără şi învăţatul preot Dumitru Stăniloae,fala ortodoxiei româneşti.Nu ştim însă cum se va simţi alături de unii dintre "vechii" membri,cei proclamaţi.. "pe puncte".-

DIN ZIARE, CĂRȚI, REVISTE

- Cătălin Haidău, născut în Tg. Jiu, elev la Școala Militară din Brașov, căzut în luptă la 23/24 Dec. 1989, la 19 ani, - în "Deșteaptă-te, Române!", Paris, Dec. 1990:

Dragi părinți, dragă Daria, dragi bunici, dragii mei,

Vă rog foarte, foarte mult, să nu intrați în panică. Știu că în Tg. Jiu e PACE. Uite că de-abia acum îmi dau seama ceea ce înseamnă cuvântul acesta.. Aici în tronson ARMATA E CU POPORUL, DAR ÎMPOTRIVA SECURITĂȚII. Niște asasini, mercenari, cretini, efectiv nu mai am cuvinte să calific aceste animale care trag fără milă în noi, în popor.. Vă rog mult, mamă și tată, ceea ce vă spun nu citiți și la bunici, mai ales lui Mamaia, căci știu bine că nu stă prea strălucit cu sănătatea. E bine, nu e bine să o spun, dar îmi aleg prima variantă, pentru că vreau să se știe ce este aici la Brașov. Aici e pur și simplu RĂZBOI. Nu am dormit de trei nopți, cum las un minut capul jos, cum adorm. Cartușele îți țiuie pe la urechi. Acum noi elevii și vânătorii de munte apărăm vechiul consiliu județean împotriva teroriștilor. Nu sunt mulți, dar sunt bine dotați și vor vărsare de sânge. Am avut ocazia să văd acum niște camarazi pentru care îmi scot căciula: vânătorii de munte. Acești oameni simpli, de la sate, în majoritate, au dat dovadă de un curaj și o stăpânire de sine de nedescris. O noapte întreagă au stat în afara clădirii și s'au luptat cu demenții, ascultând deasupra glasul morții. Am plecat din școală cu deviza să-i răzbunăm pe colegii noștri de la Sibiu. Nu știu încă în ce măsură am făcut-o, dar până astăzi, adică după o zi și o noapte de iad, nu avem nici o pierdere. Toți elevii sunt sănătoși. Populația ne ajută și ea. Ne dau de mâncare, bem sucuri, au ridicat arme în schimbul buletinelor și luptă și ei alături de noi. Extraordinară colaborare și ajutor reciproc. Sper să am posibilitatea să vi le povestesc. Deja acum, când aud un zgomot cât de tare, tresar. DAR NU MĂ PLÂNG! Sunt bărbat, sunt oștean al României Libere. Dar încă odată vă rog să nu vă faceți griji, căci voi avea grijă de mine. NU VREAU CA ACEASTĂ SCRISOARE SĂ FIE ȘI ULTIMA. Vă îmbrățișez cu mult, mult dor și dragoste, elev caporal...

- Ana Blandiana, În numele nenorocului, - în "România literară", 23 Aug. 1990:

DACĂ ar trebui să clasific durerile pe care le cunosc, unul dintre primele locuri ar fi ocupat de durerea încercată de fiecare dată, la aflarea unei noi plecări definitive din țară. De fiecare dată, și indiferent cât de des se întâmplă, sentimentul care mă străbate este unul de acută, aproape intolerabilă singurătate și frustrare, ca și cum aș fi părăsită eu personal, ca și cum mie însămi mi s'ar răpi în felul acesta încă o șansă de solidarizare. Pentru că fiecare plecare mă rănește și îmi apare ca un zdrobitor argument că nu avem tăria de a căuta -și, cu atât mai puțin, de a găsi- soluții de salvare colectivă, că -așa cum spunea, cu multe decenii în urmă, un gânditor destul de cinic pentru a rosti un asemenea adevăr- românii sunt înclinați să se salveze fiecare pe cont propriu.

N'am îndrăznit niciodată să-i judec pe cei ce încercau să se salveze astgel, dar m'am întrebat adesea dacă reușeau oare într'adevăr să o facă. Și n'am fost în stare să-mi răspund decât printr'o nesfârșită, atotdizolvantă tristețe. N'am fost în stare să-mi răspund, de altfel, nici măcar dacă salvarea -de orice fel ar fi ea- este posibilă. Unii pleacă, probabil, calculând totul cu grijă și gândindu-se numai la ei înșiși; alții pleacă, dimpotrivă, cu disperare, după ce i-au analizat, înfricoșați și descumpăniți, pe ceilalți; dar, cu siguranță, nimeni nu pleacă înainte de a i se fi părut că a epuizat toate posibilitățile de a rămâne, nimeni nu-și părăsește casa înainte de a nu se mai fi simțit acasă în ea. Căci, în mod evident, plecarea definitivă din țară este o formă de renunțare și desnădejde, opusă speranței de a rămâne și de a lupta împreună cu ceilalți, o acceptare definitivă a singurătății și o sceptică, descurajată alternativă la solidaritate. Faptul că dintre sutele de mii de cereri de plecare definitivă din țară înregistrate după ultima vizită a minerilor la București, o parte au fost retrase, în urma marei manifestații albe pentru eliberarea arestaților, dovedește cât de puternică este legătura dintre speranță, solidaritate și nerenunțare, cât de mare este dorința oamenilor de a crede că nu este totul pierdut.

Fac parte dintre cei învățați să se compare mereu cu cei mai slabi, nu cu cei mai puternici decât ei, și să sufere nu pentru minusurile, ci pentru plusurile care rezultă din comparație. De aceea, poate, nu mi-am pus niciodată problema plecării. Din această definitivă opțiune, însă, îmi amintesc sentimentul de sfâșietoare umilire și neputință pe care ani de zile l-am trăit, privind cum din jurul meu dispar tot mai multe nume, cum golul se face tot mai mare și mai de neumplut, cum tot mai multe opere se întrerup brutal pentru a fi continuate -cât de ipotetic?- într'o altă lume, care avea toate calitățile, cu excepția aceleia de a ne aparține. Numai dărâmarea bisericilor vechi mi-a dat sentimentul irevocabilului în mai mare măsură decât această împrăștiere de inteligențe, decât această risi-

pire de valori.Şi primul meu gând în euforia din Decembrie a fost că,printre nenumăratele minuni pe care aveam să le trăim,va fi şi nesperata recuperare a acestor inestimabile pierderi,întoarcerea acasă a celor ce curseseră din ţară cum curge sângele din rană.Faptul că nu s'a întâmplat aşa,faptul că minunile ce păreau atât de posibile au fost înlocuite de tururi de magie neagră,nu dovedeşte că n'am avut dreptate,ci că n'am avut noroc.

În numele acestui nenoroc,vă implor,nu plecaţi,tineri şi tinere jigniţi de ură,insultaţi de violenţă,răniţi de corupţie,tineri şi tinere,înarmaţi cu flori şi îmbrăcaţi în alb,care nu vă mai simţiţi acasă în laboratoarele devastate şi'n bibliotecile profanate! Nu plecaţi,nu smulgeţi sufletului nostru responsabil încă o generaţie,nu învăţaţi arta fugii în locul aceleia,infinit mai plină de bucurie,a solidarităţii şi nerenunţării! Tinerii intelectuali ai ţărilor civilizateişi exersează tinereţea şi intelectualitatea pornind -asemenea misionarilor secolelor trecute- spre alte colţuri,mai nefericite,de lume,ca să ajute şi să predea civilizaţia şi iubirea.Voi nu trebuie decât -strângându-vă tot curajul,tinereţea şi intelectualitatea de care sunteţi în stare- să rămâneţi acasă şi să faceţi din acest loc pângărit o casă care să vă semene.Nu plecaţi! Atâta timp cât mai există pe aceste pământuri un singur om care suferă -oricât de puţin şi-ar înţelege suferinţa şi oricât de puţin ne-ar înţelege solidaritatea- locul nostru este alături de el.În numele nenorocului.-

- <u>Const.Noica</u>,Rugaţi-vă pentru Karl Marx!,- în "România literară",23 Aug.1990:

Fie-vă milă de felul cum se întoarce biruinţa sa împotrivă-i.Lăsaţi batjocura ieftină,cei care vă simţiţi victime ale lui; renunţaţi să-l descrieţi ca pe un biet om de rând... Fie-vă milă pentru blestemele ce se vor acumula într'o zi peste capul lui,nefericitul de învingător.Îl vor blestema ruşii,cărora le-a blocat afirmarea istorică atâtea decenii,cum nu reuşise în veacul al XIX-lea nici un absolutism ţarist.Îl vor blestema evreii,coreligionarii lui,despre care a spus lucruri mai infernale decât orice antisemit.Îl vor blestema muncitorii, pe care i-a amăgit o clipă că sunt o clasă unitară şi supranaţională,că au o identitate umană deplină şi că pot fi ei,numai ei,sarea pământului şi a istoriei.Îl vor blestema până şi comuniştii,cărora le-a interzis,cu pretenţia lui de a vorbi "ştiinţific",idealismul activ,puterea de creaţie şi accesul la noutate. Îl va blestema natura,pe care a pustiit-o în fond,cu <u>furor</u>-ul său de industrializare,în ceasul prim al maşinismului greoi.Îl vor blestema şi maşinile,rafinate cum vor deveni şi pregătite ca nişte mirese a se cununa cu fiinţa omului,în loc să fie manevrate de grosolanele mâini muncitoreşti.Îl vor blestema zeii,cu religiile lor,pe care le-a batjocorit ca fiind simplu opiu pentru popor,când ele tindeau şi uneori reuşeau să aducă lumii tot ce a vroit el,plus ceva de care el nu mai ştia sau nu mai vroia să ştie.Atunci va veni cineva care să spnă: "Iertaţi-l,a stat şi el sub nebunia Binelui.Rugaţi-vă pentru sufletul fratelui Karl.Rugaţi-vă pentru Big Brother! <u>(1965)</u>

-<u>Preot Vasile Ţepordei</u>,în "Basarabia şi Bucovina",Bucureşti,Sept.1990:

Se împlinesc 50 de ani dela cotropirea Basarabiei noastre scumpe.Ziua aceea blestemată ne-a venit mai fulgerător decât sfârşitul lumii.Mai normală ar fi fost moartea cuiva,din senin,decât ruperea în două a celor peste două milioane de basarabeni.Oamenii au fost puşi în situaţia să hotărască în câteva clipe: pleacă,sau rămân?! Se rup în două şi pleacă,sau rămân în ghiarele fiarelor năvălitoare.A fost ceva groaznic.Nici o minte omenească nu va putea analiza procesul psihologic din sufletele fraţilor basarabeni şi bucovineni,la aflarea veştii evacuării.Majoritatea n'au mai putut reacţiona.Intrau şi ieşeau din casă fără să-şi dea seama ce fac.S'au văzut femei fugind din casă spre gară,doar cu lampa în mână,copilaşii rămânând singuri încuiaţi.Au fost soţi,cari şi-au dat seama că le-au rămas soţiile şi copiii,abia după ce au trecut Prutul.Câţi n'au înnebunit,câţi nu s'au sinucis,neputându-se refugia! Oricât ar fi de talentat un autor dramatic,nu va putea prinde şi reda momentele dramei cedării Basarabiei şi Bucovinei,fiindcă depăşeşte orice fantezie omenească.Ceasurile trăite,în noaptea şi dimineaţa de 28 Iunie 1940,vor rămâne ca o imagine vie a suferinţelor iadului.Aşa au fost de groaznice.Dar suferinţele ce au urmat,au fost mai mult decât groaznice.Au apărut NKVD-iştii cu câinii lor şi au început deportările chiar din primele zile ale "eliberării"... Am găsit în America o hartă militară,care arată că pe întinsul URSS,în afara Basarabiei,sunt peste 200 de localităţi de moldoveni.Toate acestea confirmă că deportările ca formă de persecuţie naţională au fost ridicate la rangul de politică de stat.Stalinismul a deportat sute de mii de basarabeni şi bucovineni,aducând în locul lor ruşi şi ucraineni de peste Nistru.Tuturor acestora li s'au dat locuinţe...

- Împlinindu-se,la 28 Iunie,50 de ani de la ultima răpire a Basarabiei,fostul rege Mihai s'a crezut obligat să lanseze un mesaj pentru "această zi solemnă",- la care dl N.Lupan face câteva observaţii,publicate în revista "Basarabia şi Bucovina"(Sept.90): "Ziua de 28 Iunie este,probabil,cea mai neagră zi din istoria neamului românesc.Şi,deci,numai "solemnă"(!) nu poate fi,cum stă scris în acest mesaj al Regelui Mihai.Ş'apoi,de ce Suveranul Român trebuie să se adreseze basarabenilor cu expresia de "moldoveni",când ei sunt români ca toţi românii?! Cât despre bucovinenii de nord,în Mesaj nu se spune nici un cuvânt!

E regretabilă şi lipsa de informaţie a Principesei Margareta,care,întrebată de Dinu Mahail la Copenhaga dacă are "acasă vreo vedere,vreun album,vreo carte despre Basarabia",Alteţa Sa a răspuns că "nu avem cărţi recente,însă avem cărţi vechi,pe care le-a salvat bunica".Regretabil,pentru că,după câte ştim,în biblioteca Casei Regale dela Lausanne se află toate cărţile,circa 15 titluri,despre Basarabia şi Bucovina publicate în editura Nistru din Bruxelles în ultimii 10 ani...

- Mihai Eminescu,în "Opere"(Creţu),ed.II,p.286: Toate elementele morale în această afacere -a Basarabiei- sunt în partea noastră.Dreptul nostru istoric,incapacitatea juridică a Turciei de a înstrăina pământ românesc,trădarea unui dragoman al Porţii,recăpătarea acelui pământ printr'un tratat european semnat de şapte puteri şi obligatoriu pentru ele,garantarea integrităţii actuale a României prin convenţia ruso-română,ajutorul dezinteresat ce l-am dat Rusiei în momente grele,toate acestea fac ca partea morală şi de drept să fie pe deplin în partea noastră.Mai vine însă în partea noastră împrejurarea că acel pământ nu l-am cucerit,n'am alungat pe nimenea de pe el,că e bucată din patria noastră străveche,este zestrea împărţitului şi nenorocitului popor românesc!

- Mircea Eliade,în "Buna Vestire",17 Dec.1937: Astăzi întreaga lume se află sub semnul revoluţiei,dar,în timp ce alte popoare trăiesc această revoluţie în numele luptei de clasă şi al primatului economic(comunismul),sau al Statului(fascismul),sau al rasei(hitlerismul),Mişcarea Legionară s'a născut sub semnul Arhanghelului Mihail şi va învinge prin graţia divină.De aceea,în timp ce toate revoluţiile contemporane sunt politice,revoluţia legionară e spirituală şi creştină.În timp ce toate revoluţiile contemporane au drept scop cucerirea puterii din partea unei clase sociale sau din partea unui om,revoluţia legionară are ca scop suprem mântuirea neamului,reconcilierea neamului românesc cu Dumnezeu,cum a spus Căpitanul.De aceea Mişcarea Legionară se distinge de tot ce s'a făcut până azi în istorie; şi victoria legionară va aduce cu sine nu numai restaurarea virtuţilor neamului nostru,o Românie activă,demnă şi puternică,ci va crea un om nou,corespunzând unui nou tip de viaţă europeană.Omul nou nu s'a născut niciodată dintr'o mişcare politică,ci s'a născut totdeauna dintr'o revoluţie spirituală,dintr'o mare schimbare interioară.- ("Secolo d'Italia",12 Mai 1990)

- Enrico Reginato,în "12 anni di prigionia nell'URSS"(1955): Ororile din lagărul dela Oranki au început odată cu sosirea prizonierilor români.La 18 Decembrie 1942,o zi extrem de dură,în timpul căreia termometrul a coborît la peste 30 de grade sub zero,a afluit în lagăr o coloană de trei mii de oameni.Soseau după o lună de călătorie,pe jos şi cu trenul.În coada coloanei aluneca încet pe zăpadă tristul cortegiu al săniilor în care erau îngrămădiţi infirmii şi invalizii.Pe scurtul traseu dintre gară şi lagăr,acele sărmane fiinţe omeneşti au înţepenit ca nişte butuci.. Întinse direct pe podea,în contact cu căldura sgârcită,trupurile rigide ca lemnul au început să se desmorţească.. Cine avea un rest de putere în el,se târa pe pământ,ajutându-se cu coatele,către sobă.Unul şi-a aşezat mâinile insensibilizate de frig pe tablă înroşită de foc şi le-a retras arse îngrozitor.. În numai câteva ore s'au prăpădit zeci şi zeci de soldaţi... Rămăseseră peste două sute de invalizi,atinşi de gangrenă la mâini,la picioare. Prin descompunerea cărnii,se răspândea în încăpere o duhoare insuportabilă...

Pentru dezinfecţia plăgilor puteam să folosesc permanganatul.. Spre a favoriza demarcaţia dintre gangrenă şi demarcaţia ţesuturilor sănătoase,am utilizat uleiul mineral.. Bisturiile au fost înlocuite cu lame de ras,un ferăstrău de fierar mi-a folosit drept ferăstrău chirurgical.Suturile.. cu corzi de viori...

Ivănescu zăcea pe podea,pe o mână de paie.. Gangrena îi urca spre articulaţii.Mâinile sale erau o încurcătură oribilă de tendoane şi oase care se iveau prin carnea făcută fâşii.Trebuia să recurg la amputare,tăind la nivelul pulsului.. Am săvârşit operaţia cu o foarfecă nu prea ascuţită şi o lamă de ras... Apoi a fost rândul picioarelor.. necroza ajunsese la limita gambei.La înălţimea treimei inferioare a tibiei se formase un manşon roşiatic,ieşind albicios din carnea stacojie.Urgent,trebuia extirpat osul.Fierarul lagărului mi-a furnizat

ferăstrăul,pe care l-am dezinfectat ţinându-l îndelung în apă clocotită..
Tragediei degerăturilor i s'a adăugat aceea a dizenteriei,care a explodat violent.. Au fost scene de oroare şi de anxietate pe care nicio fantezie nu şi le-ar putea imagina.L-am văzut murind pe maiorul Atanasiu.. care luptase pe frontul dela Odesa.. Nu s'a reuşit eliberarea lagărului de stivele de cadavre.. S'a dispus suspendarea înhumării morţilor,în lipsă de braţe suficiente şi puternice pentru a săpa pământul pietrificat de ger.Despuiate,cadavrele au fost îngrămădite într'o magazie,şi numai primăvara,târziu,şi-au regăsit,în sfârşit, pacea,în gropi comune,la câţiva kilometri. (Din "Europa şi Neamul Românesc")

<u>RĂVAŞ DE DINCOLO</u> de Cap.Sergiu Vitalian Vaida

Mă iartă mamă dacă dorm sub cruce
Şi visu-mi odihnesc de-acum pe armă,
Azi aş fi vrut colinde a-ţi aduce,
Dar ţara,mamă,este în alarmă...

Tu spune-i,tată,mamei să nu plângă,
Să fie mândră că am fost bărbat!
Eu sunt al patriei,şi'n partea stângă
Aud mereu cum clopotele bat...

Nu am putut să stau deoparte,tată;
Dac'o făceam n'aş mai fi fost român.
Şi în pământ,să ştii,iubite tată,
Sunt tot român,şi tot aşa rămân!

Să fiţi,vă rog,puternici,cum vă ştiu,
Căci nu e încă timp de parastas,
Chiar dac'am încetat să mai fiu viu,
Ea,inima,tot vie mi-a rămas...

&& <u>IN MEMORIAM</u>.- S'a stins în America,la 25 Iulie,legionarul <u>Ghiţă Bulumete</u>, ţăran sănătos din Viişoara Constanţei.Împlinise la 25 Aprilie,în zona Paştelor, 75 de ani,dar de-acasă plecase tinerel.Născut român,trăind în România,crezuse că s'ar cuveni ca <u>şi</u> Românii să aibă un cuvânt de spus în casa lor,- drept care se ataşase trup şi suflet de Legiunea Sfântului Arhanghel,- căci altfel n'avea cum să ajungă... în lagărul de muncă dela Rostock,şi chiar la Buchenwald; dar de Legiune tot nu s'a lăsat,ba o socotea mai actuală ca oricând în tristele împrejurări de azi.Era un autodidact,soarta nu-i netezise cărări spre titluri academice,nici n'aspira să-şi vadă numele prin enciclopedii,- dar desfid să se găsească o singură instituţie majoră de exil care să nu aibă la bază şi contribuţia lui,deloc simbolică,măcar că nu-l dădeau banii afar'din casă! De altfel nu era singur în nobila-i atitudine; demni de râvna şi românismul lui Badea Cârţan s'au arătat şi alţi pribegi,precum Dumitru Nimigean,Aurel Vlaicu,George Bocioagă,Moş Ion Ciobanu,Zamfir Dragnea,Vasile Florea,Gheorghe Iordache..
Ca orice om al brazdei,era plin de umor,pişcând glumeţ -"la persoana treia", cum îi plăcea să zică-,unele apucături.De când îmi mai dă unul şi altul câte-o ţigară -spunea el,cu aluzie-,parcă mi-e ruşine să mai cumpăr... Sau,vizând pe cei ce se complăceau în cerşală,văicărindu-se: Păi eu,să nu fi mâncat o săptămână,tot umblu cu scobitoarea'n dinţi,să creadă lumea c'atunci m'am sculat dela masă... Trecând odată pe la München,când locuia acolo,cam pe la începuturile VETREI,m'a întrebat dacă mai pune careva umărul.Efectiv,noi n'am întins niciodată mâna,iar cei mai mulţi se arătau.. timizi când era vorba să bage mâna'n buzunar,erau însă bogaţi în laude... Seara,după o şedinţă legionară prelungită, aud vocea lui Bulumete: Măi fraţilor,care aveţi să mă împrumutaţi cu 50 de mărci? Că plecai în grabă de-acasă... Da'ce-ţi trebue bani acum,la miezul nopţii? se miră unul.- Vreau să profit că e aici redactorul Vetrei -răspunse el-, ca să-i dau şi eu ceva pentru revistă!- Observai cum îndată mai multe mâini umblau după portofele.. Cam la fel a reuşit să smulgă o contribuţie de la un preot din America,lăudător al Vetrei dar "timid",şi el,când era vorba de "concret". Mie-mi place să stau printre oameni deştepţi -spunea el glumind; că dacă stau printre oameni ca mine,nu m'aleg cu nimic... Într'o seară,iarăşi la München,îmi spune că suntem invitaţi la un camarad care,mortificat de rezultatele războiului,se izolase într'o mansardă dincolo de barierele oraşului,unde vegeta în cruntă mizerie.I-am dus alimente cât puteau căra patru braţe,căci "gazda" n'a participat decât cu vase desperechiate: "invitaţia" o inventase Bulumete,ca să-i mai ducă de-ale gurii şi în speranţa de a-l mai întrema sufleteşte...
Din pricina başbuzucismelor din ţară,Bulumete n'a mai ajuns să-şi vadă Viişoara.A plecat dintre noi când se îndrepta,cu soţia,tot spre o realizare de pribegi,în drum spre Câmpul Românesc din Hamilton,de unde n'a lipsit în nicio vară. A căzut din picioare,ca stejarii,şi-a fost înmormântat la Vatra Românească.Dar va rămâne în amintirea recunoscătoare a celor pe cari i-a ajutat,în scriptele înfăptuirilor ce-a sprijinit,în dragostea celor ce l-au cunoscut şi în aceste rânduri - la care,în modestia lui,nici măcar nu s'a aşteptat.Dumnezeu să-l odihnească cu drepţii săi! Plânge printre ramuri luna...

&& La <u>Paris</u>,Duminică 2 Decembrie,preoţii <u>Constandache</u> şi <u>Bratan</u> au oficiat, după Sf.Liturghie,un parastas pentru Corneliu Codreanu,Nicadori şi Decemviri,la 52 de ani dela asasinarea lor.-

"ASASINATELE" DIN PĂDUREA JILAVA

În legătură cu scrisoarea faimosului călugăr Nicolae Steinhardt, care se roagă "şi pentru evreii omorîţi în pădurea Jilava şi pentru legionarii omorîţi de pramatia de Carol al II-lea", dl Traian Popescu lămureşte, în "Carpaţii" (nr. 65), că "în noaptea de 24-25 Ianuarie 1941.. au fost găsite, masacrate, 125 de cadavre evreeşti în pădurea Jilava", crimă săvârşită de cei ce aveau interes să îngreuieze situaţia legionarilor, cărora le-au şi atribuit-o.

Părerea noastră este că această crimă nici n'a existat; altfel nu se înţelege motivul unei atât de mari discreţii din partea celor interesaţi, şi a familiilor respective, încât noi abia acum, după 50 de ani, aflăm de ea! Dacă avem vreun dubiu, e numai din cauza strânselor legături dintre dnii Popescu şi Sima, aşa că primul ştie probabil ce spune; dar, în acest caz, ar fi dator s'o lămurească pe deplin. Dacă informaţia dlui Popescu este exactă, un firişor de indicaţie în ce priveşte pe făptaşi ni-l dă tot d-sa, când afirmă în final că "actul monstruos din 24 Ianuarie nu poate fi atribuit altora, afară de turba mahalalelor bucureştene dirijată de colonelul Rioşeanu"; or, aceştia nu's altceva decât septembriştii dlui Sima: "elita comandantului", cum erau consideraţi de brigadirii simişti la Rostock, în opoziţie cu... "drojdia Căpitanului"!

Pe tema "masacrelor din pădurea Jilava", de care a aflat, tot din "Carpaţii", abia după 50 de ani, ne trimite şi doctorul Vuia două lungi scrisori pline de îndreptăţită indignare, căci nici tatăl său, nici un contemporan al evenimentelor din 1941, pe care l-a "descusut", nu i-au povestit c'ar fi existat aşa ceva, ba "nici comuniştii, duşmani orbi ai legionarilor, nu au pomenit despre astfel de fapte.. Cele afirmate de dl Traian Popescu, omul de casă al dlui Horia Sima, sunt foarte grave.. Cer să mi se răspundă clar dacă în zilele lui Ianuarie 1941 au fost ucişi în pădure la Jilava 125 evrei.. În calitatea mea de nelegionar, cred c'a venit timpul să se vorbească despre această Mişcare cu deosebit respect, dar asta nu se poate întâmpla decât după ce s'a spus ADEVĂRUL şi numai ADEVĂRUL. Acesta nu-i în niciun caz cel exprimat în cărţile d-lui Sima sau în coloanele Carpaţilor".

Alt motiv de supărare pentru dl Vuia e faptul că Popescu "îşi permite să-l declare pe Ion Antonescu dement şi paranoic, bazat pe descrierea dlui Sima în cărţile sale.. unde se spune textual că Horia Sima cu oamenii săi ajunşi la putere s'au purtat ca nişte îngeri -crimele săvârşite ţin de orice revoluţie ???-, şi dacă s'a ajuns la ceartă cu Antonescu asta se datorează demenţei acestuia din urmă, boală pe care o trata cu injecţii". Or, notează dânsul, faptul de-a fi voit unificarea cârmei statului prin preluarea şi a şefiei Mişcării Legionare (şi, adăogăm noi, în niciun caz Antonescu n'ar fi putut-o conduce mai prost ca Sima); de a fi refuzat să-şi ia răspunderea uciderii lui Iorga şi Madgearu şi a asasinatelor dela închisoarea Jilava; de-a fi căutat să-şi informeze cavalereşte aliaţii de intenţia de a-şi scoate ţara din război; sau bărbăteasca-i atitudine în faţa morţii, - nu's acte de dement! Demenţi au fost cei ce-au produs catastrofa dela 23 August, cu consecinţe pe mai multe generaţii de români, şi au predat inamicului pe comandantul oştirii naţionale!

Ce să-i răspundem dlui Vuia? Singurul competent să-l lămurească în chestia "masacrului" e dl Sima, dac'o vrea să vorbească cinstit. Cât despre Antonescu, el a comis şi fapte reprobabile. Ca aceea de a-şi fi trimis adversarii, despuindu-i de grade pe merit câştigate, în linia întâia a frontului! Desigur, şi în linia întâia trebuie să meargă cineva, dar repartizarea se face pe criterii strategice, nu pe criterii de rânză; altfel, războiul nu mai e război ci asasinat! Sau faptul de-a fi permis regelui-hoţ, bandit şi criminal, să plece cu metresa-complice la toate fărădelegile şi cu un tren întreg gemând de povara a tot ce putuse prăda în zece ani de jaf organizat, averea ţării muncită cu sudoare, ca să-şi continuie desfrâul pe meleaguri mai prielnice. Când a căzut de-a'n-picioarele, ca un copac putred, huzurul ciordit a rămas Lupeascăi. Când a crăpat şi ea, "ştafeta" furtişagului a preluat-o fârtatul întru orgii, Urdăreanu; câteva ciosvârte au ajuns însă, spre a se evita scandalul unui proces public, şi la Mihai de Hohenzollern, cum şi la frate-său vitreg, Mircea Lambrino -pe cât se spune, fără să fi auzit până azi de vreo desminţire. Asta a făcut-o Antonescu, în loc să fi pus pe hoţ la zid, după vechile noastre pravile, ca să rămână o pildă cu răsunet cât va mai fi pe lume o ţară românească! Vrut-a el să nu se "strice" cu moştenitorul?

Fapt este că, în această treabă de oportunitate personală şi servilism l-a concurat, spre uimirea generală, şi Horia Sima, care a trimis chiar o gardă de protecţie înaintea trenului, la Timişoara, comandată de popa Boldeanu, ca nu cumva românii de pe acolo, mai puţin versaţi în suveici politice, să strâmbe şinele convoiului regal... Asasinul Căpitanului şi al atâtor vârfuri româneşti, pe cari

Sima jurase să-i "răzbune",trecea astfel granița netulburat,sub protecția "fiorosului răzbunător",cu tot ce jefuise în țara lui Codreanu...

Antonescu a trimis așadar pe legionarii Căpitanului în linia întâia,iar pe Carol,Lupeasca,Urdăreanu & Co i-a trimis,cu complicitatea lui Sima,să rumege pe plaiuri însorite ce-au agonisit,în cel mai perfecționat dintre teascurile tătărești,din truda bietului român,mereu sortit să plătească gloaba pentru prostiile altora!

Fără folos s'a dovedit și faptul de-a fi barat lui Sima drumul la șefia guvernului.Ce rău era dacă putea să scrie și el acasă c'a ajuns.. prim-ministru? Dacă după Barbu și Lascăr Catargiu,Petre Carp,Maiorescu,vreo patru Brătieni, Maniu,Averescu,țărișoara noastră a putut ajunge pe mâna unui Dej,Năică Ceaușescu,Ilici Iliescu,Petrică Lăndărescu,ce rău mai era dacă în acest pomelnic intra și Horică? Lipsindu-l de această inofensivă jucărie,Antonescu a greșit desigur: măcar pe plan uman... Dar noi ne-am ferit totdeauna să-l atacăm: vrem sau nu vrem,numele lui e legat de Basarabia și Bucovina,olimp din care nici faptele sale mai puțin lăudabile,nici denigrările binomului Sima-Popescu din fosta revistă a lui Cotruș,nu-l mai pot disloca în vecii vecilor!

Radu Cornățeanu

+ Din Roma ni se anunță moartea,în Septembrie,a lui Filippo Dozzi dela Radio Vaticana,fiu al unui industriaș alimentar,născut la Sinaia acum vreo 70 de ani, cititor și sprijinitor al Vetrei dela primul număr.- Mai aflăm că la înmormântarea mons.Crișan au slujit nu mai puțin de 24 preoți veniți din țară.-

+ La 14 Noembrie s'a stins,la București,la vreo 86 de ani,Ernest Bernea,autor, între altele,al "Cărții Căpitanilor"(Horia,Tudor și Iancu,1937).Anunțul îl dă Uniunea Scriitorilor din România,cu o lungă listă a operelor defunctului,- care a făcut 13 ani de închisoare comunistă,1952-1965,"pentru activitatea politică interbelică",- și menționea că manuscrisele rămase,interzise la publicat,sunt și mai multe.L-au prohodit,în biserica Silvestru,4 preoți,"cu mare asistență din lumea intelectualilor".Înhumarea s'a făcut la mănăstirea Cernica.-

&& Basarabia noastră voievodală,cu viforos destin de țară mărginașe,se găsește azi ca un copil pierdut în beznele pădurii.Toți lupii urlă la ea,și ar pofti-o.Rutenii au sfâșiat deja din carnea ei.Rusnaci aduși de prin toate siberiile ca să-i pocească chipul,sunt ațâțați acum,de cel împopoțonat acum cu Nobel pentru pace,să ceară drepturi de stăpân,mai mari decât cei ce secole întregi au apărat-o de tătari,de turci și de cazaci.Ca la orice ocazie de pradă,adastă și vecini ce,nu de mult,se proclamau prieteni.Turcii și-au adus aminte de un ciopor de găgăuți,treziți cam târziu la "istorie".Bulgarii,se interesează și ei de drepturile unor mii de conaționali,uitând ce fac la ei acasă cu minoritarii turci,și cu Românii din vasta regiune a Vidinului,ca să nu mai vorbim de Aromânii din Giumaia! De unde să aștepte bieții români basarabeni un sprijin? Căci în capul țării "libere" s'a ajuns dela Ștefan cel Mare la Ilici Iliescu! Carele, întrebat în această problemă,a spus că România.. n'are intenții anexioniste! Ca și cum de anexiune ar fi vorba,și nu de-o cruntă sbatere pentru păstrarea ființei noastre românești în acel colț de lume! Dar frații basarabeni,cu energia și cumințenia ce-arată,își vor rezolva și singuri problemele; ei au avut șansa și prevederea de-a nu-și pune'n cap "lifte streine"...

&& La Grottaferrata,lângă Roma,a murit la adânci nătrâneți,la 5 Septembrie, Vanciu Mihailov.Revoluționar din tinerețe,visa să facă din Macedonia-i natală un fel de Elveție,cu egale îndreptățiri pentru toate naționalitățile de-acolo. S'a izbit însă de un alt revoluționar bulgar,Protogherof,care voiă alipirea Macedoniei la Bulgaria.În violenta ciocnire ce-a urmat,acesta a căzut.Mihailov știa că "bulgarii" săi nu's decât români desnaționalizați în curs de secole, prin ortodoxie mai ales,și ne iubea.Parcă spre a-și vădi mai bine sentimentele, se căsătorise cu o aromâncă,autoarea unui atentat politic la Viena,din aceleași convingeri.Până la urmă au trebuit să se refugieze în Italia,unde l-am cunoscut acum vreo 40 de ani.Era inteligent,isteț,viu "ca un drac" și de-o ospitalitate tipic orientală.La pogribanie,i-au slujit patru popi.-

&& Prevăzând furtuna ce avea să vie,guvernele Țărilor Baltice au depus la Banca Națională a Angliei,în 1938,rezervele lor de aur,adică 13 tone.Când,în 1968,guvernele sovietic și englez s'au înțeles să renunțe reciproc la compensațiile de război,aurul depus de Baltici a servit la despăgubirea englezilo ce-și pierduseră bunuri în Țările Baltice,ocupate de Soviete.În patria democrației guvernau,pe-atuncea,laburiștii.("Il Borghese",9 Aprilie 1990)

&& După laborioase cercetări s'a stabilit că la Sibiu,când cu revolta din Decembrie,au fost 89 de morți,218 răniți și niciun vinovat; la Brașov,68 morți, 108 răniți și niciun vinovat; la Timișoara,111 morți,sute de răniți și niciun vinovat: la București,încă nu s'a terminat socotirea...

O PĂSTORIRE ÎNCEPUTĂ STRÂMB

Noul primat al Bisericii Unite, Al. Todea, şi-a inaugurat cu stângul misiunea. Într'un interview la "Astra" (Braşov, nr. 4/90), găsim nişte enormităţi în grav conflict cu una din prevederile Mesajului de pe Sinai, de care e de presupus c'a auzit, măcar la catehism. Pretinde I.P.S.Sa că enciclica lui Pius XI, "Mit brennender Sorge" (şi nu "brenender Sorge", cum vedem în gazetă), ar fi "o scrisoare împotriva nazismului german şi a fascismului italian şi împotriva organizaţiilor legionare". Dilema ar fi aici între ignoranţă şi minciună (ca să vorbim eufemistic): în ipoteza primă, c'a afirmat ce n'a văzut cu ochii, ar apărea iresponsabil; în cea de-a doua, nu ştim ce respect s'ar mai da unui ierarh mincinos! Căci noi afirmăm răspicat, ceea ce <u>ştim</u>: în enciclică nu-i nici cea mai palidă aluzie, nu numai la legionari, dar nici la fascişti! Măcar faptul că-i scrisă în germană şi nu, cum este regula, în latină, ar fi trebuit să-i dea de gândit mitropolitului! Dar dacă-i altfel, I.P.S.Sale nu-i rămâne decât să publice textele citate...

Mai spune I.P.S.Sa, apoi, că Biserica Unită "<u>a rezistat</u> atât <u>împotriva sistemului legionar</u> cât şi împotriva comunismului". Ce ocazii de "rezistenţă" faţă de Legiune a avut, nu spune! Nici snoava drobului de sare n'avea de ce să-l preocupe! "Avem afirmaţia lui Zelea Codreanu - continuă Sf.Sa, grijuliu să rotunjească roza minciunilor, sau a spuselor necontrolate (cum preferaţi!) - că, prin anii 1937-1938 a publicat o scrisoare în care spunea: "Dacă voi veni la putere, în 24 de ore voi desfiinţa biserica unită": asta ar fi spus-o, după informaţiile prea cinstitului Todea, aliatul chiar atunci al unitului Iuliu Maniu, şi a cărui Mişcare era plină-stup de uniţi, în cap cu Ion Banea! L-am soma să publice <u>imediat</u> misiva, dar, vorb'aia: de un' s'o iei, dacă nu este? Când adevăru-i chiar pe dos: Codreanu, departe de-a dărâma biserici, ca un Ceauşescu oarecare, scrisese că'n 24 de ore va adera la Axă, pentru ca, între altele, să n'ajungă a fi desfiinţată Biserica Unită, episcopii ei masacraţi, iar... părintele Todea băgat la zdup. Recunoştinţa, o văzurăm. Să nu fi întâlnit Sfinţia Sa, prin închisori, niciun legionar? De unde atâta alergie contra Mişcării? Un Mihalache, adversar hotărît al lor, regreta mai târziu, după ce-i cunoscuse prin locurile de detenţie, că nu i-a cunoscut la timp! De ce-o fi ţinut mitropolitul să intre'n corul denigratorilor celei mai autentice mişcări spirituale, ieşită din solul românesc? Cui a ţinut să-i placă? Nu invidiem deloc pe uniţi pentru achiziţia picată'n cap...

Am fost deci bucuroşi aflând că un preot unit din exil a scris mitropolitului, cu mânuşi poate nu tocmai meritate, dar ferm. Şi i-a ajuns. Iată-i cuprinsul:

Înalt Preasfinţite şi dragă Părinte,

Interviul dat Astrei din Braşov a rănit multă lume din exil, fii ai Bisericii noastre, sau ortodocşi, foarte aproape sufleteşte de noi, devotaţi împăcării între creştini. Cum se pot pune legionari credincioşi în cumpănă, la acelaş nivel de oroare, cu comuniştii, călăi organizaţi să terorizeze şi să omoare - până şi astăzi? Nu se vede nicăieri că Pius al XI-lea, în enciclica contra nazismului, ar fi implicat şi pe legionari. Chiar dacă ar fi făcut-o, în 1937, - în 1945, când cade nazismul, legionarii, aflaţi în Germania, erau închişi în mare parte, în lagărele hitleriste! Tribunalul dela Nürnberg însuşi, n'a socotit că ar fi de blamat şi învinovăţit legionarii. Ne doare pe mulţi să vedem că atâţia mucenici doborîţi sălbatic în şantierele morţii, organizate la noi de ciuma roşie stalinistă, la Piteşti, Aiud, Gherla şi la Canal, să fie puşi pe acelaş plan cu călăii lor cu mâinile pline de sânge. Ne doare să vedem o faţă bisericească, păstor unit, cu "cazier" strălucit de ocnaş de lungă durată, să vorbească de ei pe aceeaşi lungime de undă cu vătaful odios ce chema, nu demult, minerii să-l scape de "teroriştii legionari". Aflaţi că ei au fost cei dintâi cari au protestat când Biserica Unită a fost lovită. Mereu au susţinut Misiunile noastre, nu din calcule de avantaje, ci pentru că aveau flacără de credinţă, se voiau aproape de Biserică, dornici de a fi orientaţi şi antrenaţi în trăire creştină. Săritori cu simţ solidar, frăţesc, ei erau totdeauna gata să ajute comunităţile noastre; când se distribuiau ajutoare, cu ei puteai să fii sigur, că ceea ce li se dă se va împărţi frăţeşte, nu va fi acaparat de câţiva.

În ambianţa politică dela noi această înfierare apare nenimerită; ea sărăceşte paleta opţiunilor politice care ar putea îndruma mentalităţile spre ceva democratic. Oare nu este destul "stângism" scrintit, uzat şi compromis? De ce se caută cu orice preţ să se discrediteze, să se descalifice total o mişcare de dreapta? De ce nu şi-ar avea locul lui în peisajul politic dela noi un grup care oarecând a făcut un pact electoral cu Iuliu Maniu, democrat exemplar şi fiu al Bisericii Unite? Vorba aspră ce i-o atribuiţi cu privire la noi, uniţii, a produs mirare şi consternare. Nimeni nu-şi aduce aminte de aşa sentinţă. Dacă ar fi exactă, ne mirăm cum de Biserica noastră nu a interzis fiilor ei (în primul rând

lui Maniu) orice legătură cu astfel de mişcare.Chinezu a fost în vizită la Codreanu.Eram aproape de el atunci,dar nu-mi amintesc să fi adus un ecou atât de negru.În noaptea rebeliunii el era cu tinerii,ca un asistent spiritual,la Blaj, nu ca să-i întărâte,dar nici ca să le interzică participarea,ci ca să împiedice alunecări şi exagerări ce ar fi putut să fie primejdioase.Mulţi luând cunoştinţă de textul din Astra,uluiţi de astfel de ieşire au avut,din dezamăgire,cuvinte aspre şi tari.Semnături pentru aceste rânduri,cu adausuri,ar putea fi multe. Socotim că dată fiind intoxicarea şi înverşunarea întreţinută la noi decenii dearândul împotriva a tot ce ar putea semăna a legionar,nu este nimerit să le înşirăm aici.Se prea poate să mai fie proteste şi din alte părţi.S'ar dori o rectificare,care să fie publicată în acelaş ziar. Cu gânduri de bine... ".

Noi nu confundăm,oricum,slăvita Biserică Unită cu un ierarh în trecere.Aşa cum nu confundăm Biserica Ortodoxă cu Mangra,cu Bălan,cu tot şirul de patriarhi "de Curte",de la Miron la Teoctist! Biserica Unită trăieşte,în primul rând,din martiriul lui Inocenţiu Micu Clain,din luminile Şcoalei Ardelene şi din jertfa întregului ei episcopat în înfruntarea dârză a puhoiului bolşevic ateu; cea ortodoxă,din cutremurătoarea jertfă a Brâncovenilor,din înţeleapta pondere a lui Şaguna,din jertfa voluntară a tânărului Moţa în arhanghelica înfruntare a Fiarei roşii.Când,în perspectiva la care se lucrează se vor găsi împreună,bucuria va fi fără hotar! Şi vom uita de Todea...

Alexandru Ţuluca

&& Considerând cele întâmplate în ţară dela căderea Ceauşeştilor,un grup de elită,de cuget şi simţire românească,a decis înfiinţarea unui nou instrument de luptă,întemeind Alianţa civică.La conferinţa de presă dela Hotel Bucureşti,la 9 Noembrie,au dat lămuriri Petre Mihai Băcanu,Stelian Tănase,Ana Blandiana,Octavian Paler,Gabriel Andreescu,Iulian Cornăţeanu,Sorin Dumitrescu,etc. Dar la filiala Timişoara s'a infiltrat şi mitropolitul Corneanu,vistavoiul lui Ceauşescu pentru încurcarea vieţii bisericeşti în exil,cel ce-a închis uşile Catedralei ca să nu aibă revoltaţii unde se adăposti de gloanţele securităţii.Spre uluirea noastră,el e încă în scaun! ca şi Plămădeală! Ca şi Teoctist! După 45 de ani de tragică experienţă,membrii Alianţei n'au învăţat încă să deosebească sub blana oii colţii de lup?...

&& Pe lângă prezenţa,mai mult sau mai puţin camuflată,în guvern şi'n structurile statului,membrii nomenclaturii comuniste,în cap cu Pârvulescu şi Verdeţ,au ţinut să iasă făţiş şi la drum,prin înfiinţarea,la 16 Noembrie,a unui partid socialist al muncii,firmă legală pentru păstrarea miliardelor furate de fostul partid al Moscovei.Replica a venit la numai trei zile,când,la chemarea Asociaţiei foştilor deţinuţi politici,40.000 de români au defilat,într'un marş al tăcerii încruntate,pe străzile Bucureştiului.-

&& La 10 Noembrie a avut loc la Geneva adunarea foştilor deţinuţi politici din Elveţia,având ca oaspe din ţară pe dl C.Ticu Dumitrescu,preşedintele asociaţiei pe ţară -care a expus situaţia de acolo-,pe dl Ioniţoiu din Paris şi dnii Mareş şi dr.Munteanu din Germania,plus două doamne cu ani de puşcărie.

A doua zi,după slujba oficiată frumos de pr.Damian Ionescu,un Te Deum de ziua fostului rege,prezent cu Doamna,de faţă fiind vreo 300 de refugiaţi.O fi şi regalitatea o soluţie -ni se scrie-,dar,mai întâi,să cadă Iliescu-Bâtă...

&& La 5-7 Octombrie au avut loc la Biblioteca din Freiburg tradiţionalele manifestări culturale,având în program pe Aurel Răuţă,prof.Scagno,dr.Cazacu,Sanda Stolojan,dr.Djuvara,Al.Paleologu,dr.Chihaia,etc.Serviciul religios,pr.D.Popa.

&& Arhiepiscopul Ioan Robu a fost instalat la 21 Aprilie în capul Bisericii Catolice din România,în prezenţa delegatului papal,Angelo Sodano.-

&& Împlinindu-se 3 ani dela celebra manifestaţie a muncitorilor de la Braşov, mari manifestaţii au avut loc,la 15 Noembrie,la Braşov,cu Doina Cornea,Gabriel Andreescu,Toader Steţca dela Săpânţa,etc.; la Bucureşti,cu Radu Filipescu,Mihai Şora,Marian Munteanu,Petre Mihai Băcanu,etc.; la Iaşi(Ana Blandiana,etc.),Hunedoara,Timişoara,etc. Toate,în perfectă ordine.

&& Renumitul cercetător Jacques Cousteau şi-a oferit competentele-i servicii pentru salvarea Deltei Dunării.-

&& Păr.D.Em.Popa a făcut la Geneva,Duminică 16 Decembrie,o slujbă de pomenire a celor ucişi acum un an în ridicarea Ţării pentru scuturarea jugului bolşevic; aceeaşi pomenire a făcut-o în catedrala română din Freiburg,la 23 Decembrie,

&& În seara de 14 Decembrie a avut loc în amfiteatrul Edgar Quinet dela Sorbona o masă rotundă cu D.Bacu,Paul Goma,Oana Orlea şi Oct.Voinea pe tema grozăviilor dela Piteşti; tot acolo,în seara de 19 Decembrie s'a făcut comemorarea a 50 de ani dela asasinarea lui Nae Ionescu,vorbitori fiind Vintilă Horia,prof. Scagno,Cicerone Poghirc,C.Comorovski.-

SCRISOARE - RĂSPUNS unui tânăr bubureştean

Tinere bucureştean,

Îmi scrii că la Bucureşti s'a reeditat "SCHIMBAREA LA FAŢĂ A ROMÂNIEI", celebra operă a mânuitorului de condei pe care-l numeşti "E.Câ", apărută pe vremuri (1939 şi 1941) în Editura Vremea, şi că noua ediţie e prefaţată de către numitul autor, care mărturiseşte că a suprimat "câteva pagini", ca fiind (ce modestie!..) "pretenţioase şi stupide". Vrei să afli dela mine, ca mai bătrân, ce leapădă astăzi celebrul filosof din producţia anilor săi mai tineri. Nu am de gând să încalc interdicţia peremptorie a numitului, de a modifica noua ediţie, epurată. "Nimeni nu are dreptul s'o modifice", se răţoeşte E.Câ. Dar tot "nimeni" nu-mi poate interzice să-ţi satisfac legitima curiozitate, comunicându-ţi ceva din ediţiile anterioare, care nu sunt (încă!) puse la index prin vreo nouă legislaţie.

Dar nu "câteva pagini" au fost eliminate, tinere bucureştean, ci un întreg capitol din cele şapte câte erau în ediţiile anterioare, şi anume capitolul central, care era de fapt miezul cărţii, încadrat de nişte elucubraţii pseudo-filosofice înşirate în celelalte capitole. Pentru a te lămuri însă asupra motivelor acestei epurări, e suficient să-ţi citez câteva cugetări ale filosofului, spicuite din capitolul cu pricina, şi te vei lămuri singur. Iată-le :

"Un organism naţional sănătos se verifică totdeauna în lupta împotriva evreilor, mai cu seamă atunci când aceştia prin număr şi prin obrăznicie invadează un popor... Teoria raselor pare a se fi născut numai pentru a da expresie sentimentului de separaţie ce deosebeşte pe orice ne-evreu de un evreu. Un abis născut, nu din antisemitism şi din nici un fel de concepţie, ci din antagonismul manifest sau secret, ce caracterizează două fiinţe esenţial diferite. Evreul nu este semenul, deaproapele nostru şi ori câtă intimitate ne-am lăsa cu ei, o prăpastie ne separă, vrem sau nu vrem. Este ca şi cum ei ar descinde dintr'o altă specie de maimuţe decât noi. Omeneşte nu ne putem apropia de ei, fiindcă evreul este întâi evreu şi apoi om... Există momente istorice care fac din evrei în mod fatal trădători. Din cauza structurii particulare a spiritului şi a orientării lor politice, care se opune tuturor mişcărilor de auto-conştiinţă naţională, ei se diferenţiază la anumite răspântii istorice atât de mult de naţiunea respectivă, încât adversitatea reciprocă se pretinde soluţionată... Nu sunt atâtea ţări, care n'au nevoe să ştie că există evrei? Şi n'ar fi mai uşor drumul României fără conflictul cu cel mai inteligent, mai dotat şi mai obraznic popor?... Evreii s'au opus la noi împotriva oricărei încercări de consolidare naţională şi politică. Aici trebue căutată sursa antisemitismului militant, iar nu a antisemitismului sentimental. Ei au criticat totdeauna România, dar au considerat orice tentativă de consolidare în afară de o democraţie convenabilă, ca reacţiune, barbarie, etc. În realitate, n'a existat presă mai reacţionară decât cea iudaică, pentru care paradisul l-a oferit totdeauna atmosfera pestilenţială a democraţiei româneşti, ce e drept admirabilă în intenţii, dar mizerabilă în realizări. Eu critic în special evreimea de după război. Nu s'a opus ea oricărei încercări de reînoire a României? Din nişte tâmpiţi şi nişte degeneraţi, cari au reuşit să compromită o democraţie ea însăşi viciată, evreii au făcut un instrument de dominare, ofensând iremediabil o ţară întreagă. Noi, românii, nu ne putem salva decât prin altă formă politică... Regimul democratic al României n'a avut altă misiune decât să apere pe evrei şi capitalismul iudeo-român. Trebue să ne intre în cap odată şi pentru totdeauna: evreii n'au nici un interes să trăiască într'o Românie consolidată şi conştientă... Vitalitatea iudaică este atât de agresivă şi voinţa de acaparare atât de persistentă încât toleranţa noastră faţă de acest popor muncitor şi exploatator ar însemna falimentul nostru sigur".

Aceste afirmaţii "pretenţioase şi stupide" -cum le califică acum E.Câ- se explică prin data la care au fost scrise; autorul credea atunci în victoria forţelor fascisto-naziste şi vroia, bietul om, să se plaseze. S'a înşelat în previziunile lui şi fiindcă lucrurile n'au decurs aşa cum credea el, caută acum alt acoperământ, scriind de data aceasta în "L'Arche", revista lunară a iudaismului francez (Febr.1990): "Evreii sunt plămada popoarelor; fără ei, ţările pe unde trăesc se ofilesc şi devin triste. Plecarea lor masivă din România poate fi considerată ca o mare tragedie. Astăzi am încredere în Frontul Salvării Naţionale".

Iată deci "Schimbarea la faţă" nu a României, ci de data aceasta a lui E.Câ. Şi să recunoaştem că şi de data aceasta le spune cu aceeaşi ardoare, doar că merg în sens invers.. Dar ce importanţă are sensul? Doar, doar să aducă ceva. Şi iată că a şi adus! A fost destul să declare în mod public şi din prima clipă în care alţii -tineri!- îşi dădeau viaţa: "Am încredere în Ion Iliescu. Ştiam de multă vreme că el era speranţa României" (Le Nouvel Observateur, Paris, 28.12.90).

Şi răsplata pripitei declaraţii n´a întârziat: Frontul Salvării Nomenclaturii l- a numit imediat Membru de "Onoare" al Academiei. Să-l lăsăm deci în pace, tinere bucureştean, fiindcă nu ştim cum se vor mai întoarce lucrurile şi în ce ipostază va mai apărea E.Câ... Sper că eşti acum lămurit, precum doreai. Şi îţi trimet, ca şi întregului tineret doritor de informare şi adevăr, salutările unui bătrân.-

Ion Predeleanu

- -

&& Entuziasmat de declaraţia arhiepiscopului Ioan Robu, citită la 24 Iunie în toate bisericile catolice din ţară, prin care înfierează vandalismele din ţară dela 13-15 Iunie (căci "Nu avem dreptul să păstrăm tăcerea atunci când violenţa ameninţă să înăbuşe aspiraţiile la Libertate, la Dreptate şi la Pace în rândurile poporului"), dl Simion Iuga se arată nedumerit, într´o lungă scrisoare, de atitudinea Bisericilor ortodoxă şi unită, care la ´48 şi 1918 se arătaseră solidare cu poporul. Dar Teoctist nu ţine cu turma, ci cu lupii, dela cari are lefuri abundente, maşină cu şofer, scaun de deputat şi alte grase prebende; iar Todea e prea ocupat, acum când ţara arde, de crunta primejdie legionară...

&& Dl Traian Ştefan Roman ne trimite o "scrisoare deschisă" către fostul rege, cu îndemnul de a-şi lua răspunderea în ţară: "Sire, după cum bine ştiţi, circulă sumedenie de aşa zise explicaţii privind tăcerea şi inactivitatea în care aţi fost atâta timp.. Dacă până acum, din motive bine întemeiate şi legitime nu aţi acţionat public şi energic, acum este şi NEVOIA şi MOMENTUL în care trebuie să acţionaţi.. A tăcea, a sta cu braţele încrucişate, acum, este egal cu a pactiza şi a face jocul comuniştilor..".- Mai-mai să ne convingă şi pe noi, văzând pustiul de oameni grei: "În ţara orbilor...", se ştie cine ajunge.. rege. Cunoaştem păcatele din ´44, etc., dar mai credem că le-a comis sub influenţa unui anturaj nefast. Monarhia, spune Codreanu, e mereu bună, cu toată nedemnitatea unor monarhi. Or, aici e buba: dar dacă se înconjoară la fel ca în trecut? Şansele însă i-au crescut: după formidabila propagandă ce i-au făcut, isgonindu-l din ţară...

&& Dl Aurel Şeitan a plecat dela ţărănişti, unde se afla de 45 de ani. Motivele ni le arată într´o scrisoare lungă. Le găsim şi noi întemeiate, iar rezultatul dela alegeri le confirmă. Credem însă că era mai bine să fi rămas, ca să pună umărul la redresarea lucrurilor; dar dânsul locuieşte în America.

&& 44 de foşti deţinuţi politici au semnat, la 7 Noembrie, un apel prin care, enumerând fărădelegile de după 23 August, cer democraţiilor occidentale să nu ajute în niciun fel pe Iliescu, să ceară noi alegeri, libere, respectarea drepturilor şi libertăţilor, prevăzute în tratatele internaţionale.

&& Împlinindu-se 50 de ani dela moartea lui Nicolae Iorga, la Sorbona a avut loc, în seara de 27 Noembrie, comemorarea marelui istoric de către prof. Matei Cazacu, Dan Cernovodeanu, Neagu Djuvara şi Petre Năsturel.

&& Abonamentul la revista de istorie, cultură şi informaţie "Pro Basarabia şi Bucovina", care apare trimestrial, este de 200 franci şi se trimite, prin cec poştal internaţional sau cec bancar la dl Lupan, 13 Rue des 4 Vents, 92380 Garches.

&& La prima-i vizită la Paris, după ce-a ajuns premier în ţara lui Mihai Viteazul, dl Petrică Lăndărescu a mers la biserica din Jean de Beauvais, să aprindă nişte lumânări pentru cei împuşcaţi de grupul său conspirativ. Era sâmbăta...

&& Dl Raţiu afirmă, într´un interviu, c´a părăsit ţara, în 1940, din cauza dictaturii legionare. Dar zisa dictatură a încetat în Ianuarie 1941: de ce nu s´a întors? Îl "deranja" apropierea războiului? Şi de ce nu s´a întors nici după eliberarea din 23 August, exaltată de d-sa ca un triumf al democraţiei? Şi de ce s´a întors acum, când e tot dictatură? Să lupte contra ei? Păi nu putea luptă şi în 1940?... Că necunoscute mai sunt căile Domnului.. Raţiu!

&& Dl Coposu a lansat la 1 Iulie un apel la toate formaţiile din ţară să participe la o coaliţie a forţelor democratice în vederea redresării dezastroasei situaţii din ţară şi combaterea neo-comunismului.

&& În faţa ambasadei române dela Roma a avut loc în seara de 21 Decembrie o mare manifestaţie românească, cerându-se isgonirea conducerii din ţară.

&& Primăria din Soultzmatt a decis construirea unei fântâni în Cimitirul Militar Român, pentru udatul ierbii şi al florilor,- ne informează dl Radina.

&& După socoteala dlui Ioniţoiu, la revoltă au căzut 1030 de oameni: 534 în Bucureşti, 496 în provincie. Dintre aceştia: 17 sub 15 ani, 599 sub 30.-

&& Sf. Scaun a numit pe arhiep. Ian Bukovsky nunţiu apostolic la Bucureşti.

&& Dl Petru Lucaciu a fost reales preşedinte al Românilor din America.

&& Recensământul din Iunie 1989 a găsit în Basarabia de azi 4.335.360 locuitori: Români, 2.794.749; ucraineni, 600.366; ruşi, 562.069; găgăuţi, 153.453; bulgari, 88.419; evrei, 65.836.-

DORURI ŞI NECAZURI

S.-St.Unite: În Mai-Iunie am fost la Bucureşti ca observator politic şi ca ziarist reprezentând un ziar conservator din Washington.Am rămas complect deceptionat de ce-am văzut.. Alăturat o mică contribuţie,ca dela pensionar..

D.-Germania: Deşi premierul de azi duce o politică levantină de "uite popa,nu e popa",am speranţa nezdruncinată a unei apropiate libertăţi.

A.-Argentina: Alăturat un cec pentru VATRA,singura foaie politică serioasă, care nu participă la acţiunile celor ce vor să ajungă vedete...

V.-St.Unite: Cu gândul că veţi continua VATRA în ŢARĂ,anexez două bancnote de câte 20 dolari.Aţi elogiat cartea dlui Vinereanu.Presupun că n'aţi citit-o.. Undeva scrie că pe soare sunt "grădini şi râuri".. (Nn.: Am semnalat-o,doar!)

C.-Canada: Alăturat un cec.Răsfoind ciupercăria presei din ţară,să văd ce-o preocupă,dau în săptămânalul "22" din 23 Februarie,de "dialog social",peste frazele unui Henri Wald: "Evreii,un popor de critici şi de vizionari.. De fapt,ei nu fac altceva decât să atragă atenţia,uneori prea devreme,asupra a ceea ce e perimat,depăşit,învechi.. Antievreismul este însă una din expresiile conservatorismului împotriva înaintării inevitabile a istoriei spre un om însfârşit umanizat.. Scopul suprem al iudaismului este omul în individualitatea,spiritualitatea şi libertatea sa creatoare".Să vezi şi să nu crezi!..

C.-St.Unite: Alăturez un Money Order pentru Vatra.Poate Dumnezeu o ajuta neamului nostru să mai iasă şi din această bezná în care a intrat,de data aceasta cu bună ştiinţă a unui mare procentaj de populaţie,năucă în urma unei atât de amare şi îndelungate suferinţi.În luna Iunie,după mai bine de zece ani am mers să-mi revăd Patria.Acolo m'au prins ororile săvârşite de mineri;Vai şi amar!..

M.-Germania: În care din ţările democraţiei europene un preşedinte "liber ales" cu o majoritate zdrobitoare trebuie să se apere cu tancuri? sau să-şi plătească mercenari cu bâte,aduşi dela sute de km pentru a-l susţine?.. Poporul român s'a obişnuit să îndure multe,dar sunt momente în care răbdarea plesneşte.. Ridicolul invectivelor -golan,ţigan,fascist,legionar-,ca şi al acuzaţiilor -stereotip de decenii- de lovitură de stat,putch,vânzare la străini,nu e întrecut decât de ridicolul proclamării dela balcon a democraţiei,exact în clipa când opoziţia şi dialogul sunt sălbatic distruse cu bâte şi alte arme.Metode atât de identice cu ale celuilalt "conducător iubit",încât ne întrebam cutremuraţi cum ne vom putea apăra de ruşine.A început însă şi trezirea! Unirea e mai imperativă ca oricând, măcar de-acum!,pentru a salva România de comunism.-

M.-România: Când am sosit în ţară şi am început să mă trezesc la trista realitate,aveam impresia că am căzut cu paraşuta,lovită de bombe.Aici totul este cumplit,oare ce blestem este pe această ţară? Cu "liberalizarea preţurilor" totul s'a scumpit cam cu 300-600%: hârtia higienică a ajuns dela 2 la 8 lei,chibritele dela 0,25 la 1,50,tramvaiul dela 1 la 3 lei,trenul de 3 ori mai scump.O pereche de pantofi -când o găseşti!-,costă 1300-1400 lei,de damă 1000.Apă,atât rece cât şi caldă,numai câteva ore pe zi.Poate ne-o ajuta bunul Dumnezeu şi nouă Românilor,să trăim vremuri mai bune.Tot timpul sunt mitinguri şi proteste; greve,dar.. câinii latră ursul merge,că doar noi poporul l-am ales.

G.-România: La noi îi dezastru în ţară,nu ştim când o să se termine.Nu avem de nici-unele,foamete şi jale,oamenii nu ştiu încotro să apuce,furturi şi omoruri, ţăranii sunt jefuiţi şi ucişi noaptea în casă,poliţia nu poate să facă faţă,îi ceva de groază.La Bucureşti aceleaşi lipsuri,le e frică să iasă seara din casă, nu se vede nicio îmbunătăţire.Dacă veniţi să veniţi cu trenul,că maşinile se fură pe capete,se sparg,nu eşti sigur de nimic,nici de viaţă,mergi tot cu frică, s'a umplut ţara de ţigani,fură,omoară,jefuesc şi nu le poate face nimic..

Ş.-România: Viaţa aici e foarte grea.Pe piaţă nu avem mai nimic.Specula e în floare.Ţiganii creează probleme peste tot.Dacă poliţia şi-ar face treaba mai conştiincios! Se fură maşini,se sparg case,magazine...

L.-St.Unite: Ne-am întors din România bolnavi...

S.-România: Ne-am despărţit,întorcându-mă în ţară plin de speranţe.Acum când văd cât s'au degradat lucrurile,constat pentru a nu ştiu câta oară,cât de naiv e simţul meu politic.În interval începusem să ne regăsim,din ţară şi din străinătate.În peretele camerei,opus celor cu icoane,am instalat într'o frumoasă ramă poza Căpitanului,iar deasupra poza locului dela Majadahonda.Am şi o casetă muzicală cu marşurile legionare.. Trăesc retras ca un pustnic.Toţi cei cu care mă vedeam şi păstram legătură discretă pe vremea inchiziţiei,au murit... Sunt prea puternic însufleţit de credinţa mea neclintită în bunul Dumnezeu,ca să nu întrevăd cândva,că biata noastră ţară îl va regăsi pe scumpul nostru Căpitan, şi-l va cinsti la locul de erou-martir,cu toţi ai lui.Acum ca flacăra unei lumânări pe sfârşite,mor liniştit şi resemnat cu acest gând.-

T.-Romānia: Am rămas plăcut impresionat în urma lecturii unor articole în care Mişcarea Legionară este elogiată şi discutată în Exil.E un semn bun să eşim la suprafaţă demonstrând lumii că existăm în ciuda călăilor ce ne-au lovit dealungul atâtor prigoane.Sunt şi eu unul care m´am dăruit Mişcării din fragedă tinereţe luptând şi crezând nelimitat în Ideologia Legionară,jertfindu-mi 17 ani din viaţă prin închisorile carliste şi mai ales comuniste.Tracasat şi persecutat de Securitate,tot timpul m´am păstrat curat,ca să ajung în această înşelătoare libertate.Cu această ocazie aduc salutul meu camarazilor de bună credinţă,semnatari ai articolelor din VATRA.Nu ştiam aproape nimic despre Exilul Legionar şi mă bucur că Legiunea există!-

I.-Romānia: Ţara e arhisătulă de dictatură de orice tip şi setoasă de libertate,dreptate,linişte şi pace.În anii de cumplită închisoare comunistă am fost supuşi la un regim de exterminare fizică şi morală.Am ieşit din iadul roşu,după 15 ani,cu circa 10 volume de versuri în cap,căci nu aveam voie să scrim nimic, şi n´am avut niciun contact cu familia,nici prin scris nici prin vorbitor.A fost un coşmar sinistru,nespus de lung.Dar Dumnezeu s´a îndurat de noi şi ne-a salvat din ghiarele Satanei,pe care până la urmă l-a prăbuşit în infern - să sperăm pentru totdeauna! Revoluţia e opera tineretului universitar,şcolar şi muncitoresc,care a mers cu pieptul gol prin norul de gloanţe securiste...

Iţi scriu din nou: Cenzura poştei funcţionează iar,dar secret; la fel securitatea,cu firmă schimbată.Vin iarăşi vremuri grele,dar sperăm că,până la urmă, poporul imbecilizat timp de 45 de ani se va desmetici şi descotorosi de neocomunişti şi de tovu´Iliescu pe care din ignoranţă,din prostie,din interes meschin, din frică şi printr´o propagandă abilă de dezinformare şi manipulare,combinată cu o campanie asiduă de violenţe şi teroare,- l-a cocoţat în fruntea ţării.Dar ce vrei,asta e democraţia la un popor înapoiat.Păcat de sângele vărsat! Speranţa stă în tineretul studenţesc,singurul conştient şi activ astăzi.Dacă situaţia economică se va agrava,şi Apusul nu se va grăbi să vină în ajutor,se va revolta sigur şi muncitorimea.. şi sfârşitul comunismului va fi cumplit şi definitiv. Dar pentri asta vor fi necesare noi lupte şi noi sacrificii!...

Aici s´a emis un decret pentru recalcularea pensiilor tuturor foştilor deţinuţi politici,cu excepţia legionarilor,consideraţi "fascisţti".Ar trebui odată şi pentru totdeauna spulberată această falsă şi interesată etichetare,lămuriţi oamenii politici cinstiţi asupra caracterului naţionalist,creştin şi democrat al Mişcării Căpitanului,pe care a denaturat-o şi masacrat-o H.Sima.Ştiam şi-aşa destule,dar în Vatra am citit multe lucruri interesante...

M.-Elveţia: Admir "Vatra",şi mai ales discreţia în ce priveşte abonamentele... Am trimis ultimul număr în Romānia unui fost coleg de şcoală şi de puşcării,unde a stat 17 ani,şi a fost foarte entuziasmat.Adresa lui e cenzurată de securişti, după cum am verificat noi.Işi publică şi el amintirile din închisori,vă trimit câteva extrase.A citit cartea mea "În ghiarele securităţii" şi l-am convins să publice şi el un volum de "Mărturii".Cred că o metodă eficace de a trezi pe români din letargia în care zac din cauza spirochetei comuniste e publicistica. Până şi ruşii s´au convins de falimentul comunismului,numai la noi bestiile de la KGB cu jidanii Ana Pauker,Kişinevski,V.Luca,Nikolski,Koller şi Walter Roman-Neulander au reuşit să distrugă ţara.Văd c´au mers cu obrăznicia până la legalizarea partidului comunist! Să publicăm în ţară,deci,cărţi şi reviste anticomuniste! Eu îmi multiplic cartea mea acolo în 2.000 de exemplare.

M.-Franţa: În ţară au fost multiplicate mai multe numere întregi din Vatra şi articole separate,difuzate la întrunirea dela Bucureşti,de care v´am vorbit.-

G.-Romānia: Am primit gazetele în două serii şi m´ar bucura să mai primesc. Dac´aţi veni pe-aici,m´ar bucura enorm,multe ar fi de împărtăşit.Pe la noi e linişte şi pace,am parcurs un drum foarte lung şi greu,dar acum.. am ajuns aproape de unde am plecat! Din Vatra mai aflăm şi noi câteceva,ea merge dela unul la altul,o savurăm pe rând.Mai există un popor sărac cu duhul ca al nostru? să cânte "Deşteapt-te,Române!" ,să strige "Jos comunismul!",şi apoi să voteze cu... Iliescu! În 45 de ani au învăţat să nu muncească,dar să primească totuşi un salar mizer! Şi câte n´ar fi de vorbit! Am citit "Piteştii"; în Occident,astfel de lucrări nu vor fi înţelese decât de cei ce le-au trăit!..

B.-Romānia: Inciudaţi că aţi scăpat de chinuirea lor,cei ajunşi sus vă zic "transfugi",dar dintr´o foaie de "transfug" ca VATRA,de modestă înfăţişare,am aflat atâtea lucruri bune,cât n´am aflat din foile lor în 45 de ani!

C.-Germania: Ca să scape de jidani şi comunişti,Românii au nevoie de o nouă revoluţie! Alăturat,100 de mărci pentru VATRA.-

V.-St.Unite: Bunul Dumnezeu m´a învrednicit de şcoala Căpitanului,mám aflat în tabăra dela Carmen Sylva,la Cluj în gară pe când treceau trupurile martirilor

Moţa şi Marin,apoi la Bucureşti la înmormântarea Generalului Cantacuzino.Ucenicia mi-am făcut-o ca "maestru-zidar" cu Marişca,Fântână,fraţii Vereş,prof.Mărie, cum şi comandantul Ion Banea,cărând cu roaba cărămizi şi mortar la construirea Căminului "Ardealul tânăr legionar" din Cluj,în drum sau la întoarcerea de la Şcoala de Zbor dela Someşeni,pe şosea la margine de oraş.Cei mai buni şi dragi s'au dus la Cele Eterne de pe atunci,ca bunul camarad Petre Cuibuş,împuşcat la Apahida,ridicat fiind dintre noi dela Şcoala de Planoare,după chestia cu Armand Călinescu; când auzise ştirea,exclamase: Nu mă bucur deloc!

Ajuns aici după catastrofa Neamului,mi-a fost dat să citesc cartea părintelui Palaghiţă -n'ar mai fi scris-o!- şi mi-am dat seama că Necuratu-şi băgase coada şi printre noi,rămaşi puţini şi răsfiraţi ca făina orbului! Apoi,balaurii au fost ucişi,dar printre noi nu se afla un Sfântul Gheorghe să ia conducerea. Ţărăniştii,liberalii,sunt nepoftiţi; iar de-alde noi,suntem golani,huligani,fascişti,de cari poporul nu vrea să mai audă,caşi de regele Mihai! Dă Doamne un nou Mesia,să se nască şi să izbăvească Neamul Românesc!... Pentru VATRA,50 de dolari.

B.-România: Pensia mea este de 2136 lei,aproximativ 27 mărci.Asta după 12 ani închisoare,6 ani lagăr la Periprava şi 2 ani domiciliu forţat la Rubla-Însurăţei. Soţia,a făcut şi ea 5 ani.Am scos după VATRA câteva cópii la xerox şi le-am dăruit unor tovarăşi de lanţ.Unii dintre noi,cei mai mulţi legionari,vor să facem o organizaţie de luptă contra comunismului şi a tuturor neamului românesc,dar ar trebui să începem ca la 24 Iunie 1927... Au trecut aproape 50 de ani şi emigraţia legionară n'a vrut sau n'a putut să lămurească public problema a ceea ce suntem -ceea ce am fost: organizaţie fascistă,înfeudată hitlerismului,etc.,sau altceva.Muşat a scris în "România după marea unire",vol.II,partea II-a(1989),citez din memorie: "De bună seamă s'a scris mult şi în ţară şi în străinătate despre Garda de Fier şi cea mai mare parte din autori au ajuns la concluzia că până în 1937 -oficial- nu a fost afiliată nazismului şi n'a primit ajutor din partea nemţilor.Garda de Fier a fost o organizaţie românească,cu caracter naţionalist şi mistic,care a început să se afirme pe plan politic începând cu 1930".

Căpitanul a fost ucis la 30 Noembrie 1938 în urma discuţiilor cu cercurile masonice de la Londra şi în urma asigurării lui Hitler că nu-l interesează soarta legionarilor şi a lui Corneliu Codreanu.În condiţiile politice de atunci Carol n'ar fi avut curajul să-şi asume în mod demenţial răspunderea! În 1941,la 19 Ianuarie,eram la Ploeşti şi am făcut -eram elev- o mare şi ultimă manifestaţie pentru Axă,dar la 22 Ianuarie era împuşcat comandantul Victor Silaghi,fostul evadat dela Miercurea Ciucului,şi Badea Popescu,student,şeful grupului local FDC,şi i-am înmormântat la 24 Ianuarie în cimitirul înconjurat de armată cu mitraliere -când am cântat pentru ultima oară deschis imnul legionarilor căzuţi şi Mişu Tase ne-a dat instrucţiuni pentru prigoană...

Când am văzut la televizor cum femeile din Bucureşti ofereau flori şi aplaudau pe minerii deslănţuiţi sau le arătau: şi acesta a fost! şi acesta a fost cu ei! (cu studenţii),şi să se bucure cum făceau odinioară cumetrele Parisului care croşetau sub ghilotină,sau vestalele Romei antice,care primele făceau semnul uciderii celui învins,am căzut şi am plâns şi am spus ca şi Căpitanul într'o dimineaţă din Vinerea Mare într'un tren din Ţara Moţilor: Dacă am ajuns să ne purtăm aşa,neamul acesta nu merită să trăiască; prin foc,prin sabie,prin dinamită, trebuie să piară!- Şi-apoi mi-am şters lacrimile de pe obrajii tăbăciţi...

Ne-ar trebui un organ de exprimare.Pentru nimic în lume nu trebuie să ajungem o asociaţie de ajutor reciproc al pensionarilor puşcăriilor comuniste.Trebuie să purtăm făclia ce ne-a încredinţat-o Bădiţa Istrati când eram încă copilandri.Am vrea o tipografie a noastră,de ce nu am avea-o? Visez şi eu...

Pericolul comunist a fost just intuit de tânărul dela şcoala militară din Botoşani,în timp ce intelectualitatea apuseană îşi făcea din snobism un punct de onoare să facă pe comuniştii,măcar că între timp Stalin se pusese pe asasinate.Am văzut la Hamburg frenezia cu care era aşteptat Gorbaciov,studenţii cari încărcau saci pentru Rusia,de parcă soldaţii ruşi,deveniţi inutili,n'ar fi putut-o face! Sunt revoltat până la Dumnezeu! Noi cari atâta am jertfit în această luptă suntem puşi la stâlpul infamiei cu pretextul faptei unor arivişti exaltaţi cari voiau poate crucea albă pentru uciderea lui Iorga şi Madgearu,dar nimeni nu aminteşte miile de ani de închisoare(numai în familia mea sunt 59 de ani de închisoare efectiv făcuţi),de morţii cu mormânt sau fără,în timp ce sunt comemoraţi Călinescu şi Duca,intraţi de mult în istorie numai pentru faptul că au ucis legionari.Nimeni nu-şi mai aminteşte de Naciu,spânzurat cu capul în jos în piaţă la Tecuci; de Elena Bagdat,scoasă din spitalul dela Bârnova şi împuşcată în pădurea Borelia; de elevul Florea Găman împuşcat la Slatina,dus muribund la spital şi smuls de pe masa operaţiei spre a fi aruncat în Olt; de Olim-

pia Zeana,aruncată dela etaj la Prefectura poliţiei din Bucureşti,şi alte sute şi sute,de la Niţă Constantin în 1933,la Iaşi,până la umbrele ieşite din gulaguri.Pe Căpitan l-am văzut o singură dată,în 1936,la înmormântarea lui Corneliu Şumuleanu,şi am rămas mişcat până azi,după 54 de ani; la Sima nu mi-a plăcut de la început efortul de vedetă,la adunările din ´40.Părea ceva forţat,exagerat.De fapt şi alţii imitau grimasa lui Stelescu,când vorbeau.Mi-a rămas în minte şi în suflet figura tristă a Căpitanului,ridată,obrajii parcă din hârtie gofrată şi ochii adânci de sub pălăria cu boruri largi,în timp ce trecea cu un grup,cu paşi rari,la ieşirea din strada Săulescu..

Am trecut prin iadul dela Piteşti şi Gherla şi după o jalnică prăbuşire de vreo 3 ani m´am ridicat din nou,dar Sima,acoperind cazul cu Iorga-Madgearu,a făcut încă un rău mortal Mişcării şi chiar Neamului Românesc.. În 1945 la Aiud,exprimându-mi admiraţia pentru un OM,Teodor Goilav mi-a spus: Ascultă mă,tu n´ai dreptul să fii prost.Lucrurile stau aşa şi aşa.Numai în felul acesta vom putea rezista în anii fără număr ce ne stau în faţă,privind totul cu luciditate.Numai o minune ne mai poate salva,dar Dumnezeu nu prea mai face azi minuni.Vorba lui Arghezi: De când s´a întocmit Sfânta Scriptură,/Tu n´ai mai pus piciorul în bătătură,/Şi anii trec şi veacurile pier /Aici sub Tine,dedesubt,sub cer..

Pe-aici am avut figuri de înţelepciune şi credinţă,la Filon Lauric,Fănică Iacobescu.A murit Traian Trifan,a murit Alexandru Ghica,Vojen,Costică Vaman,Constantin Lazăr,Adrian Băcilă.A murit "Tetea",I.V.Georgescu,cresc buruienile pe mormintele lor,dacă mai sunt.Am întâlnit,după 48 de ani,pe câţiva veterani ai închisorilor.Odinioară cineva a zguduit din temelii ţara cu nişte copii,ce minuni s´ar face cu nişte moşnegi astăzi! Toţi aşteaptă ca fata de împărat mirele la fântână,care poate nu va mai veni niciodată!.. Să nu uit: au mai murit Vasile Avrilescu,inginer din Bucovina,şi Maraschi dela Dorohoi.-

P.-<u>Franţa</u>: De Sfintele Sărbători vă dorim tot ce dorim fierbinte României şi nouă înşine! În 1962 am fost "iapă",adică dăsagar,în preuca cetaşilor colindători boişoreni.Şi zise Marian Teşcuţ către Din Dobriţan,capul preucii mici: Să pregătim <u>colind</u> şi <u>pîntru don´doctor Marcu</u>! Şi l-au "pregătit" pe loc: Colea´n jos şi tot mai jos,/Unde-i câmpul mai frumos,/Mai frumos,mai luminos,/Joacă-şi Marcu calul său:/Şi mi-l joacă şi-l prea joacă,/Mi-l joacă în piatră seacă./Piatra seacă izvorăşte /Tot de un izbuc de apă,/Marcu calul şi-l adapă,/Şi mi-l joacă´n câmp pârlit./Câmp pârlit îşi otăveşte,/Marcu calu-şi priponeşte./Şi mi-l joacă şi mi-l saltă /Şi cu soarele se´ntrece,/Se întrece şi-l întrece./Zice Soare către Marcu:/Dă-mi tu,Marce,calul tău,/Să ţi-l dau ţie pe-al meu!/Zice Marcu către Soare:/ Să-mi fiţi,Soare,iertători,/Iertători şi crezători./Calul meu e d´un cal mic,/Cum stă bine la voinic./Calul tău e d´un cal mare,/Cum stă bin´la Sântu Soare./Unde-i Marcu bun voinic,/Bun voinic cam grămătic?/ Şi d´un doftoraş mintos?/ Unde-i Marcu ăl frumos?/ El să-mi fie sănătos!-

M.-<u>Elveţia</u>: La mulţi ani 1991! cu mai bine,cu multă sănătate şi cu Libertate în Patria noastră asuprită greu de securişti şi de patronii lor: <u>pezevenghii</u> din FSN.La mulţi ani!-

<u>&&</u> Printre multele acte de solidaritate din Italia cu incredibila mizerie din ţară,"Il Messaggero di Ravenna"(16 Mai),"La Gazzetta"(17 Mai) şi "Il Resto del Carlino"(17 Mai),semnalează două caravane înţesate de alimente,haine şi medicamente,organizate în Februarie şi Mai de soţii <u>Simona Chifoi</u> şi <u>Arles Pezzi</u> din <u>Cervia</u>,pe Adriatică,şi distribuite în mai multe părţi ale ţării,mai ales în regiunea <u>Moineşti</u>(Bacău),de unde este Doamna Pezzi,care,în interviul acordat,a remarcat pe bună dreptate că toate ajutoarele se opresc în marile oraşe,pe când la sate n´ajunge cam nimic.Alt transport a plecat în Octombrie.Adăogăm că dl Pezzi vorbeşte destul de bine româneşte şi-i place să meargă în România,foarte încântat de bogăţia sufletească şi generozitatea românească,dar îngrozit de ce-a văzut acolo după anii pârjolului comunist.-

<u>&&</u> La 27 Iunie s´a constituit filiala judeţeană <u>Iaşi</u> "<u>Pro Basarabia şi Bucovina</u>",în frunte cu Cornel Iliescu,V.Liţu,Bogdan Lesnea,Doru şi Gabriel Crăciun, la 8 Iulie,la <u>Chişinău</u>,filiala din Basarabia,cu Nicolae Negru ca preşedinte şi Ilie Zegrea vice,iar în comitet D.Fusu,V.Nedelescu,Ilie Tomşa,St.Secăreanu,Victor Zambrea,doamnele Verejanu,Bouraş,etc.-

<u>&&</u> La 7-8 Septembrie a avut loc la <u>Braşov</u> prima manifestare a opoziţiei unite extraparlamentare,cu participarea mai multor organizaţii serioase şi cu profundă dârzenie anticomunistă,ca sindicatele minerilor din Valea Jiului,Grupul pentru dialog social,Asociaţia foştilor deţinuţi,Soc."Timişoara",Com.pt democratizarea armatei,Liga studenţilor din Bucureşti,etc. Au vorbit Ana Blandiana,Mihai Şora,Stelian Tănase, Marian Munteanu,etc.Încet-încet,ceaţa se va risipi!..

S E M N A L Ă R I

- Prof.univ.Pandele Olteanu,Influenţa scriitorilor străromâni asupra literaturilor slave,- în "Noi Tracii",Aprilie 1990.-
- Artur Silvestri,Şcoala literară de la Tomis(sec.IV-V),- în "Noi Tracii",Mai.
- Corneliu Buzinschi,Orizonturi trandafirii,- în "Căminul românesc",Sept.90.-
- Dr.Ionel Zeana,Interview,- în "Secolo d'Italia",Roma,7 Ian.1990.
- Owen Bennett Jones,Jos Ceauşescu! Trăiască Iliescu!,- în "Românul liber",Aug.
- Viorica Patea,Scrisoare deschisă lui Darie Novăceanu,- în "22",1 Iunie 90.-
- Mario B.Guardi,Codreanu,il misticismo della rivoluzione,- în Sec.d'It.,24.I.
- Ilie Fârte,Ignoranţă şi comportament agresiv; dr.Petre Raţiu,De ce?; prof.Nicolae Iliescu,Naţiune,echivoc,religie; O.Popa,Mărturisire,- în Cuv.Rom.,Aug.90.
- Sergiu Grossu,Le repentir libérateur,- în "Catacombes",Oct.1990.-
- Aug.Al.Bidian,Actualitatea religioasă şi imperativele momentului istoric pentru Români,- în "Mărturia",München,Noembrie 1990.-
- Transilvania,viguroasa revistă de apărare a drepturilor noastre asupra provinciei ce constituie însuş leagănul neamului românesc îşi continuă,cu numerele 10 şi 11/90,frumoasa activitate de documentare în engleză,franceză şi germană. Remarcăm"Memoria Trianonului"(D.Vinograschi) şi "Cine aruncă cu pietre"(V.Avram). În poze vedem biserica română din Herculian devastată şi altarul celei din Odorhei transformat în closet public de civilizaţia hortistă!-
- Ion Varlam,Spre un Nürnberg al comunismului; D.Mazilu,Raportul adresat la ONU,15 August,în legătură cu crimele guvernului Iliescu-Roman la 13-15 Iunie; Anatol Ciobanu,Simplu şi sacru adevăr,- în "Românul liber",Oct.90.-
- Dan A.Lăzărescu,Scrisoare deschisă către toţi bunii prieteni din străinătate care ne dau sfaturi populare,- în "Liberalul",28 Aug.90.-
- Ion Longin Popescu,Flacăra nu s'a stins în Banatul iugoslav; Ion C.Rogojanu, Românii din Ungaria pe cale de a-şi pierde limba strămoşească(C.Rom.,1 Nov.90).
- Nestor Vornicescu,Istoria străveche a literaturii române(Noi Tracii,Sept.90.
- Petre Predescu a publicat două volumaşe:"Deruta doctrinară în actuala economie politică socială" şi "Premise unei noi politici social economice",- şi,tot la "Coresi",o plachetă de versuri.-
- Tiberiu Şerban,Ţăranii aşteaptă judecată dreaptă,- în "Dreptatea",29 Nov.90.
- Din ţară ne-a sosit "Basarabia şi Bucovina",pe Iulie-Septembrie,număr mustind de românism,axat pe colocviul din 23 Iunie ţinut în aula mare a Universităţii din Bucureşti la 50 de ani dela răpirea celor două ţinuturi şi a Herţei. Au fost pomenite,într'un servici divin,victimele înfometării organizate din 1946-47,victimele deportărilor în serie,victimele revoltei din Decembrie,despre care -şi despre altele- a vorbit dl N.Lupan în cuvântul de deschidere.Colaborările la revistă sunt,măcar în cea mai mare parte,intervenţiile dela colocviu: I.Filipoiu,Al.Chiriac,N.Halipa,Al.Voinu,pr.Ţepordei,G.Caraza,V.Graur,I.Mărăcineanu,pr.Roşca,dr.I.Gherman,Julieta Tutunaru,A.Furtunel,N.Burduja,Ion Puiu,pr. Gh.Cunescu,P.Porea,Gr.Lupu,P.Coruţ,etc.
- În editura Nistru din Bruxelles a ieşit,în cadrul "Pro Basarabia şi Bucovina",broşura "Ecouri sovietice"(80 p.),cu reproducerea veninoaselor articole ale unor renegaţi dela Chişinău împotriva foarte româneştei activităţi a dlui N.Lupan,înecat într'un potop de calomnii şi minciuni.Dar dacă scribii de peste Prut ar mai putea invoca şi palida scuză a silei,ce să spunem de unii angajaţi de la "Europa liberă",ale căror capricii într'o problemă vitală românească,ca acee a Basarabiei,depindeau mai mult de oful burţii decât de-o aşteptată sensibilitate românească,funcţionari americani înainte de a fi ambasadorii liberi ai unor răni naţionale? E bine că dl Lupan notează şi câteva excepţii: Alexandru Gregorian şi Mihai Cizmărescu.-
- Av.Nicu Păun îşi deapănă amintiri din cei 17 ani de închisori,în mai multe numere din "Gazeta de Transilvania",începând din Martie 1990.Impresionantă prezentarea generalului Iacobici,uciderea preotului Şerban Radu din Topraisar şi slujba Învierii din 1951 în fundul minei,tot la Cavnic.-
- La "Cuvântul Românesc" colaborează în ultimele luni,pe lângă directorii Bălaşu şi Bârsan: Demostene Andronescu,C.Pupăzan,G.Băltean,C.Macri,C.Mareş,Mihaela Moisin,Mircea Sabău,Virgil Mateiaş(Destăinuire),preot Măcăilă,Sergiu Grosu,Lucian Costi,D.Bacu,Ovidiu Vasilescu,Şt.Basarab,Andrei Pandrea,Romeo Călin,Valeriu Neştian(Dreptul la onoare),Radu Dunăreanu,dr.Petre Raţiu,Al.Nemoianu,Erast Călinescu,Titus Bărbulescu,Vintilă Horia,Eugenia Uşeriu,N.Iliescu,Gh.Rădulescu, N.Georgescu-Roegen,Stelian Stănicel,G.Donev,Zahu Pană(50 de ani dela cedarea Cadrilaterului),Eugen Popescu şi alte câteva duzini: iată un buchet de condeieri,cu cari s'ar mândri orice gazetă serioasă!-
- Marian Raicu,Răsărit de Duminecă,poeme,Bucureşti 1990.-

- Harnicul cronicar al nenorocirilor ce-au urmat dementei eliberări dela 23 August 1944,Cicerone Ioniţoiu,care a publicat mai multe volume,în bună parte ilustrate,despre ciupercăria de temniţe ctitorite de Gheorghiu-Dej şi Ceaşescu, a dedicat acum un număr din publicaţia sa "Deşteaptă-te,Române!",vreo 80 de pagini,revoltei din Decembrie trecut: adevărat album,ilustrat,al celor căzuţi în vână speranţă a redresării situaţiei,seceraţi de teroriştii securităţii în toată ţara şi de toate categoriile,de la soldat la general,de la ţăran la universitar, de la copilul de o lună la moşneagul trecut de 80 de ani.Acì găsim şi faimoasa replică a generalului Milea,când Ceauşescu i-a cerut să tragă în mulţime: "Am căutat în noaptea trecută în toate regulamentele militare şi n'am găsit niciun paragraf în care să se spună că armata trebuie să tragă în popor"! Autorul spune că generalul -care era din Pereşti/Muscel,unde a şi fost îngropat- s'a sinucis în dimineaţa de 22 Decembrie.Noi am crede c'a fost mai degrabă "sinucis", căci nu se vede de ce,dacă tot era hotărît să moară,n'a tras întâi în Ceauşescu...

Tot dl Ioniţoiu a publicat,într'o broşură separată,o listă cu 254 de nume de eroi,cu datele respective,şi o cronică a nelegiuirilor dela alegeri,cu date şi localităţi cuprinzând toată ţara,comise împotriva partidului naţional-ţărănesc,aduse la cunoştinţa opiniei publice mondiale prin relatări în franceză şi engleză,publicate tot aici.-

- Constantin Mareş, 45 de ani de la marea manifestaţie din Piaţa Palatului (8 Nov.1945),- la "Europa liberă",8 Noembrie 1990.-

- "Mioriţa" librăriei "Du Savoir"(Paris),"singura librărie românească liberă din lume",aduce în Decembrie,pe lângă bogatul catalog cu piese rarisime,ca Documentele lui Hurmuzachi(pe care desigur că nu le va ceda oricui),acute observaţii grefate pe actualitatea românească,luate "din jurnalul generaţiei române dela 22 Decembrie"; "Bătălia pentru Nae Ionescu",de Garbur Răzvan-Mihai; un extrem de interesant extras din "Memoriile domnului SM",cu amănunte inedite în jurul asasinării lui Nae Ionescu.Mai aflăm că Mircea Dinescu s'a mutat în somptuoasa vilă a lui Pacepa: "De la traista din băţul hoinarului Eminescu şi de la bojdeuca lui Creangă,progresul e considerabil"! "Intrarea tov.Al.Bârlădeanu la Academia Română repune în actualitate corupţia acestei instituţii sub regimul comunist.Academia este o caricatură şi o palmă pe obrazul Românului,un pumnal în inima Ţării.Departe de a veghea la propăşirea noastră culturală,la împlinirea destinului românesc în lume,actuala Academie este un instrument de îndobitocire naţională"! Nişte opere ale lui Brâncuşi "par a fi fost vândute unui armean din New York.. Ele au umplut un gol de vreo 60 de milioane de dolari în buzunarul Feseneului.Ridicarea lor dela muzeul craiovean s'a făcut însă cu acte în regulă semnate de domnii Adrian Pleşu şi Petre Roman".Parte integrantă dintr'o vastă conspiraţie contra Omului şi a lui Dumnezeu,comunismul este anterior atât lui Marx şi Engels cât şi a aşa numiţilor socialişti utopici.El pare să se fi născut în loja masonică fondată,către mijlocul secolului al XVIII-lea,la Ingolstadt,în Bavaria,de un oarecare Weishaupt,răsbotezat Spartacus.Membrii acestei secte masonice îşi ziceau iluminaţi,de unde "iluminismul".- Bucur Calangiu

&& Marţi 16 Ianuarie,la ora 14,va avea loc la München,la răscrucea dintre strada Schopenhauer şi piaţa Christoph v.Gluck,desvelirea bustului lui Mihai Eminescu,operă a sculptorului Al.Pană.Festivitatea va continua în sala Turn-u.Sportverein,Hans Dentzingerstr.10,cu cuvântări şi "un vin de onoare".Sfinţirea bustului se va face Duminică 20 Ianuarie la ora 15,după care asistenţa va merge în aceeaşi sală la un program artistic.- Nu se înţelege de ce festivităţile n'au loc într'o singură zi,mai ales când se aşteaptă oaspeţi şi din alte oraşe! Cât despre "faptul unic": ridicarea unei statui lui Eminescu în străinătate,- amintim că se mai află una la Paris,în Jean de Beauvais.-

&& Din iniţiativa dlui N.Bujin,la Roma s'a slujit în biserica română,la 25 Noembrie,un parastas pentru Corneliu Codreanu,Nicadori şi Decemviri,asasinaţi de democraţia carlistă acum 52 de ani.Tot acolo s'a oficiat apoi,Duminică 2 Decembrie,un Te Deum de Ziua Unirii (1 Dec.1918).

&& Citim undeva despre "cultul deţinerii puterii,caracteristic şi fascismului şi comunismului".Dar sângeroasele alegeri ale "democraţilor",cu derivatele lor iorgo-averescane,ce urmăreau,dacă nu puterea?..

Contribuţiile la VATRA se pot trimite,în Germania,la Öffentliche Sparkasse - 7800 Freiburg - Bankleitzahl 68050101 - Konto 1264443; în Italia,la Roma,C.C. Postale 43327006; în Franţa,la: 75018 Paris - 27 Bd Barbès - Crédit Lyonnais, Compte 731101 Z (însă numai prin virament dela banca trimiţătorului).- Contribuţiile se pot trimite şi direct la redacţie,prin cec,sau prin mandat poştal.-

- Herausgeber und für den Inhalt verantwortlich: Dr.Petre Vălimăreanu -
7800 Freiburg - Münchhofstr.12 - Germania